

795
I

RESUM INFORMATIU

C O C - S A M A R A N C H

GENER 1993

RESUM INFORMATIU

- 1. Cronologia**
- 2. Resum Premsa**
- 3. Documentació**

CRONOLOGIA DEL COC

1989

- El dia 27 de gener de 1989 la Unió de Federacions Esportives Catalanes, en Assemblea Extraordinària, adopta una posició favorable a la creació del COC per una ampla majoria.
- 25 de maig del 1989. El Parlament de Catalunya adopta una moció per la qual s'insta al Govern de la Generalitat a que, per mitjà dels canals esportius corresponents, faci els passos per arribar a tenir el COC.
- 29 de maig de 1989. Es constitueix davant de notari el COC a Barcelona. Inicialment el constitueix 5 federacions catalanes. Assumeix la Presidència en Miquel Arbòs i Abadal, President de la Federació Catalana de Ciclisme.
- Abril de 1989. Amb motiu de l'estada a Barcelona de tots els Presidents de les Federacions Esportives Internacionals, 21 presidents de Federacions Esportives Catalanes signen el document anomenat "Vocació Olímpica de Catalunya", per la qual fan pública la seva decisió de caminar vers la constitució del COC.

1990

- Gener de 1990. En Assemblea Extraordinària és escollit nou President del COC en Josep Miró i Ardèvol.
- S'inicien contactes amb el President del CIO, Sr. Joan Antoni Samaranch, assistint-hi el President del COE, Sr. Carles Ferrer i Salat. Es celebra una reunió amb el Sr. Samaranch a la seu de la Secretaria General de l'Esport.
- 21 de juny de 1990. Una delegació del COC treballa dos dies a Lausana, a la seu del CIO, sobre els antecedents històrics del COC i, s'entrevista amb el President Samaranch.

1991

- Acomplint les prescripcions de la Carta Olímpica, el COC envia el dia 10 de gener de 1991 els seus estatuts al CIO a fi de ser aprovats.
- El dia 19 de març de 1991 el Secretari General del COC fa entrega a Lausana de la demanda de reconeixement del COC.
- El dia 1 de juny del 1991, 12 federacions catalanes signen un document pel qual s'adrecen al President Samaranch per indicar-li que estan decidits a fer els passos necessaris per a demanar l'ingrés a les respectives federacions internacionals.
- Del 3 al 5 de juny, convidats pel COC, es reuneixen a Barcelona els Presidents dels Comitès Olímpics de Lituània i Letònia -Estònia excusà l'assistència-. Es signen acords de col·laboració entre els respectius comitès.
- Amb motiu de la 97 sessió del CIO, a Birmingham, el COC s'entrevista amb el Sr. Keba MBaye, Vice-President del CIO, el qual s'encarrega d'estudiar el cas de Catalunya. S'acorda preparar una propera reunió, a celebrar després de l'estiu a Lausana, a fi d'estudiar la presència del COC en els Jocs de Barcelona. El President del COC es acredita com a convidat a la reunió.
- Del 26 al 31 de juliol una delegació del COC fa una visita oficial a Lituània amb motiu dels Jocs Mundials Lituans.
- El dia 15 d'octubre una representació del COC, encapçalada pel seu President, va comparèixer davant el Ple de la Comissió de Política Cultural del Parlament de Catalunya a fi d'informar als senyors diputats de l'actual situació esportiva a Catalunya i de les previsions per a l'any 1992.
- El dia 11 de novembre es celebra a Lausana una reunió entre el COC i el CIO, representat pel Sr. Keba MBaye, en la qual s'acorda regularitzar les relacions entre ambdós organismes, a la vegada que el CIO demanava un termini "raonable" per donar resposta a la nostra presència en els JJOO de Barcelona, i al protocol escrit de cooperació mutua dels dos organismes de cara al reconeixement. Es produeix la segona entrevista amb el President del CIO, Sr. Joan Antoni Samaranch.
- Els dies 10, 11, 12 i 13 de desembre els Comitès Olímpics de Lituània i Letònia estigueren en visita oficial a Barcelona, convidats pel COC, essent rebuts per les autoritats de Catalunya, i havent visitat les principals instal·lacions esportives, a més d'establir relació amb el COOB.

1992

- El dia 6 de gener de 1992 el Director General del CIO envia una carta al President del COC per la qual acusa rebut de la documentació enviada pel COC durant l'any 1991 i, informa que s'ha obert un dossier del nostre comitè, i que el vice-president Sr. Keba MBaye queda encarregat de les relacions entre ambdòs comitès. Fem una nota de premsa sobre el tema.
- El dia 26 de març al Congrés sobre el Dret i l'Esport, que es fa al Col·legi d'Advocats de Barcelona, es tracta la problemàtica de les "Nacionalitats sense Estat i l'Esport" on el Sr. MBaye diu públicament que no hi ha cap raó jurídica que impedeixi el reconeixement d'un CNO en una nacionalitat sense estat.
- Reunió del Sr. Miró amb el Sr. Vilaseca, i algunes federacions a fi de que la Secretaria General de l'Esport doni ànims a les federacions catalanes a fi de que ingressin a les federacions internacionals.
- Amb les dos últimes incorporacions al COC de dues noves federacions catalanes: la de Rugby i la de Beisbol, la xifra de federacions adscrites s'eleva a 13.
- Am motiu d'una roda de premsa del COOB, el dia 10 d'abril el President Sameranch anuncia que no es farà la reunió COC-COE, i que els únics interlocutors amb el CIO pel tema dels Jocs són el COE i el COOB.
- 23 d'abril, acte de suport al COC al paranimf de la Universitat de Barcelona. Sota el lema "Una Nació, un Comitè Olímpic, tots amb el Comitè Olímpic de Catalunya" van prendre la paraula els Srs. Bellmunt (director de cinema), Jordi Sanchez (Crida a la Solidaritat), Alfred Julbe (entrenador de bàsquet), Magda Oranich (diputada), Sr. Torres (diputat), Izard (president de federació), i en Josep Miró (president del COC). Presenta en Miki Moto. Amb la presència de prop de 100 personalitats del món de l'esport, la cultura i la política. Hi assisteixen més de mil cinc-centes persones, moltes de les quals van haver de seguir l'acte des dels passadissos.
- Negociacions per la catalanitat dels Jocs. El COC fa costat a les demandes de catalanització dels Jocs Olímpics en la línia del que s'havia manifestat per part del poble de Catalunya i les seves més altes institucions que "Els Jocs han de permetre a Catalunya estar a primera plana".

- La revista "El Temps", del mes de juliol amb una edició de 15.000 exemplars de distribució i lectors, publica una separata on el COC exposa els seus punts de vista abastament, davant la proximitat dels Jocs i diades assenyalades.

- Els representants dels CNOS dels Països Bàltics (Letònia i Lituània) ens visiten.

- El dia 23 de juliol tingué al Centre Internacional de Premsa de Barcelona una roda de premsa internacional, amb gran ressó, per a tots els mitjans de comunicació acreditats, on s'exposava col·lectivament allò que al llarg dels mesos previs el COC havia anat expressant individualment a aquests mitjans, amb múltiples entrevistes.

- Col·lectiva d'Artistes pel Comitè Olímpic de Catalunya. Des d'el dia 16 al 29 de juliol romangué exposada en el Palau de la Música una exposició de les obres de 48 artistes catalans, de primera línia, per la qual manifestaven el seu suport al COC. L'exposició, els beneficis de la venda de les obres revertien al COC, va comptar amb un important suport publicitari i, amb l'edició d'un catàleg que recull les obres exposades, el moment històric de la celebració i una breu ressenya dels artistes.

- Presència simbòlica del COC en la cerimònia d'inauguració dels Jocs de Barcelona, amb la presència del Director General del COC amb la bandera de Catalunya, en la desfilada de la delegació lituana, tot respectant la cerimònia d'inauguració.

- Estand informatiu durant els Jocs Olímpics. El COC va tenir al llarg dels JJOO un estand informatiu situat a l'accés del carrer Tarragona a la Plaça d'Espanya. L'estand va ser gestionat tots els dies per voluntaris, que distribuïen tot el material informatiu i de promoció.

- Durant els Jocs, el dia 5 d'agost tenim una entrevista positiva amb en Keba MBaye a l'hotel Princesa Sofia de Barcelona. Resultat positiu per la manera com s'expressa el Vice-president del CIO "El COC és un fet que s'ha de tenir en compte, i a partir d'ara hi ha un moment millor per treballar relacions amb el CIO", ens diu.

- El dia 24 de gener el President del COC s'adreça al Vice-president del CIO, Sr. Keba MBaye per recordar-li que estem esperant la seva resposta sobre els punts plantejats en l'última reunió.

- El dia 5 de febrer el secretari general del COC manté una entrevista a Courchevel amb el Sr. Keba MBaye, Sr. Carrard i Sra. Beddow, en la qual el CIO entén que per tractar-se del temes que planteja el COC s'ha de parlar amb el COE. Un furgó del COC es desplaça als Jocs Olímpics d'Abertville i reparteix informació sobre la situació del COC.
- El dia 10 de febrer el Secretari General del COC envia una carta al Vice-president MBaye per indicar-li la decepció en l'última entrevista en tant que no'han acomplert les expectatives que ell mateix havia obert a Lausana el dia 11 de novembre de 1991.
- El dia 25 de febrer el Secretari General del COC envia una carta al Sr. Carlos Ferrer Salat, en tant que President del COE, per informar-li de que acceptarem l'entrevista proposada pel CIO.
- El mateix dia 25 el Secretari General adreça una carta a la Directora General de Relacions amb els CNO, Sra. Beddow per confirmar-li la nostra disposició a reunir-nos amb el COE.
- El dia 16 de març el President del COC envia una carta al Sr. Samaranch queixent-se de la manca de progrés real en les relacions COC-CIO.
- El dia 26 de març, amb motiu de l'obertura del Congrés "Dret i Esport" al Col·legi d'Advocats el President Pujol, i el President Samaranch coincideixen públicament en que s'han de "catalanitzar els Jocs". Comença la polèmica.
- El dia 27 de març el Secretari General del COC manté una entrevista a l'hotel Calderon amb el Sr. MBaye, el qual es compromet a convocar una reunió amb el COE i el Sr. Samaranch en el termini de 7 a 10 dies, en quan d'ell depengui.
- S'inicien les gestions a partir de l'octubre de 1992 perque la Generalitat, Parlament i Govern es pronunciïn recolzant la candidatura del COC i de les federacions un cop passats els Jocs de Barcelona.
- Desembre. El Sr. Samaranch anuncia la proposta del comitè executiu del CIO a aprovar per la seva Assemblea de modificar la Carta Olímpica a fi que els nous comitès deuran ser estats sobirans membres de Nacions Unides.

- 15 de desembre el COC fa pública la seva posició contrària a l'iniciativa del Sr. Samaranch. Considera que ha situat la qüestió dels nous comitès en el pla polític i demana al Parlament i Govern de Catalunya que en ús de les seves responsabilitats davant el país i en defensa dels seus interessos, es pronuncïin.

El Comitè anuncia que pot arribar a suspendre la seva activitat si el Parlament i el Govern no demostra una actitud clara de recolzament.

R E S U M P R E M S A

El COI estudia hoy la posibilidad de admitir sólo a estados reconocidos por la ONU

Si se aprueba la norma, el COC perderá su opción de incorporarse al movimiento olímpico

XAVIER VENTURA
Luzerna. Entrevista especial

El Comité Olímpico Internacional no tiene previsto estudiar hoy martes la petición formulada por la Asociación de Comités Olímpicos Nacionales (ACNO) en el sentido de que no se acepte a ningún otro miembro que no sea un estado reconocido anteriormente por los organismos internacionales, principalmente por Naciones Unidas. Esta petición fue formulada por el ACNO el pasado mes de noviembre en la reunión que celebró el Comité Olímpico Internacional en Acapulco (México) y caso de ser aprobada hoy significará, entre otras cosas, la imposibilidad legal de que entera un Comité Olímpico de Catalunya (COC) puesto que no representaría a un estado independiente y reconocido internacionalmente, aunque pudiera tener autonomía deportiva.

Fuentes oficiales del COI indicaron ayer que este asunto está en el orden del día de la reunión que la comisión ejecutiva del organismo olímpico lleva a término en Lausana desde ayer lunes hasta mañana miércoles, pero que "no ha sido todavía debatido" en la primera jornada, la del lunes.

De entre los 25 países o territorios que solicitan su admisión en el COI, Cataluña es uno de los que dejan de cumplir los requisitos políticos que se exigirán, caso de aprobarse esta recomendación de los comités olímpicos nacionales. En el seno del COI se da por "prácticamente en funcionamiento" esta medida, puesto que uno de los primeros factores de valoración de cualquier ingreso de un nuevo país miembro es el de que sea un estado reconocido. Así se ha hecho con los últimos países admitidos, sea el caso de Eslovenia, Croacia, Bosnia-Herzegovina o las repúblicas ex soviéticas.

Condición ineludible

Con el endurecimiento de esta medida, el ser un estado independiente y reconocido internacionalmente se convertirá en la primera condición que se exigirá a cualquier solicitud de admisión. Esta medida, no obstante, no tendrá carácter retroactivo en ningún caso, es decir

Las manifestaciones a favor de un Comité Olímpico Catalán pueden no haber servido para nada

En estos momentos, ninguna federación catalana está afiliada a la Federación Internacional de su deporte, ni tampoco está pendiente de reconocimiento ninguna petición de afiliación.

"Desde antes de celebrarse los Juegos Olímpicos de Barcelona no ha habido el menor contacto en el COI y los promotores del Comité Olímpico de Catalunya. En estos momentos parece un asunto paralizado", indicó un miembro del COI a este diario. Sin embargo, algunas federaciones catalanas han tratado en los últimos meses de pactar con las federaciones españolas un acuerdo de "no beligerancia" cara a futuras acciones que pudieran llevar a la Federación Catalana a conseguir su reconocimiento por parte de la Federación Internacional.

El caso más evidente es el de la natación, ya que David Moner, presidente de la Catalana, había acordado con Enrique Landa, presidente de la Española, la ayuda para la progresiva independencia de la natación catalana. No obstante, Landa -cuya postura ha sido siempre considerada como anticatalana- acaba

"No tendría sentido limitar la participación de atletas y por otro lado ir abriendo puertas a nuevos comités", explica un portavoz

de ser derrotado en las elecciones derivadas por el corredor Blanco. La única federación catalana que en su día intentó pedir el reconocimiento a la internacional fue la de atletismo y se vio rechazada; así mismo la Federación Catalana de Deportes de Invierno trató hace dos años de ocupar plaza en la Federación Internacional de Bobsleigh, lo que no le fue permitido por la Federación Española.

La postura del Comité Olímpico Internacional se ve respaldada sobre todo por la Asociación de Comités Olímpicos Europeos, que preside el belga Jacques Rogge, y que agrupa a 45 países. La atomización que se ha vivido en Europa en estos tiempos, con la disgregación de la ex-Unión Soviética en 15 repúblicas distintas (incluidas las tres Bálticas), la división de Yugoslavia en cuatro partes distintas y la anunciada partición de Checoslovaquia en dos estados diferentes, puede verse agravada en el aspecto deportivo si además el COI se ve invadido de peticiones de reconocimiento por parte de quienes no son estado. ●

que no afectará a quienes son ya miembros del Comité Olímpico Internacional.

"No tendría sentido alguno limitar de un lado la participación de atletas en los Juegos a 10.000 personas, cerrando las puertas en este aspecto, y por el otro ir abriendo a todo aquel nuevo comité olímpico que quiera pedir su inscripción" dijo a este periódico una fuente del COI. En privado, en el seno del organismo se considera que es "improbable" el reconocimiento del Comité Olímpico de Catalunya, aunque lleve a cumplir las condiciones deportivas que se le exigen. Como es sabido, para que el COI pueda aceptar a un nuevo comité olímpico nacional, el primer requisito a cumplir es el de que cinco federaciones deportivas estén afiliadas a sus respectivas federaciones internacionales.

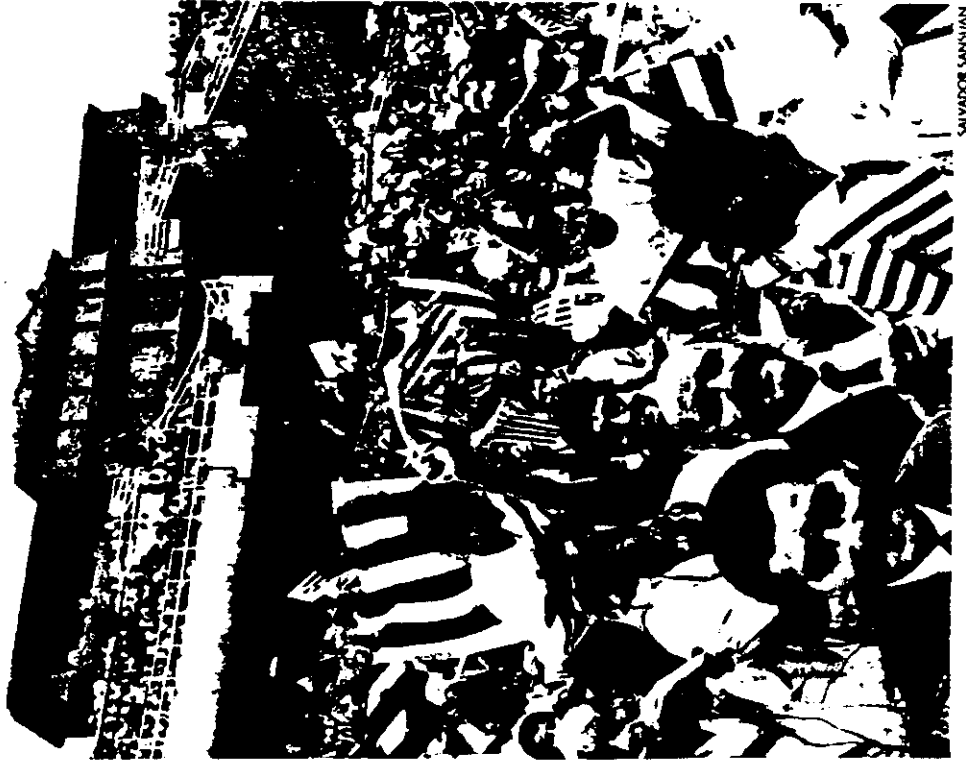
Lucha contra los "turistas olímpicos"

El COI seguirá limitando el número de participantes en los Juegos. No sólo en los de verano, si no también en los de invierno, tal como anunció ayer. Así, en Lillehammer habrá control de participación, aunque no basado en el número de deportistas que se inscriban, sino en su calidad. "Queremos que en los Juegos participen deportistas de alta calidad y no turistas olímpicos", señaló el portavoz del COI.

Por otra parte, un total de 9.532 deportistas participaron en los Juegos Olímpicos de Barcelona según la cifra dada a conocer ayer por el COI. Estos atletas representaron a 167 países de los 174 que eran miembros del COI en aquel momento (había son ya 184). Este número de deportistas, inferior a la cifra de 10.000, confirma las previsiones del COI que siempre aseguró que en Barcelona la participación estaría muy por debajo de la anunciada por los organizadores que llegaron incluso a plantear al organismo olímpico su temor a que se inscribieran en los Juegos 16.000 participantes. "La experiencia siempre refleja que al menos el 30 por ciento de los participantes inscritos nunca realmente nunca toman parte realmente en los Juegos, ni siquiera en el caso que la estancia en la villa olímpica sea gratuita tal como sucedió en Barcelona", dijo el portavoz del COI.

OLIMPISMO

El COI pospone hasta marzo la incorporación de nuevos comités

La reincorporación de un COC deberá cambiar de estrategia

debatido en la presente reunión que la ejecutiva del COI está celebrando en Lausana.

Antes de que el Comité Olímpico Internacional tome una decisión definitiva sobre el reconocimiento de nuevos afiliados ha pedido un informe jurídico y ha consultado con los países miembros del organismo. Todos ellos, de manera casi unánime, a petición de los comités olímpicos de los países europeos, acordaron hace un mes solicitar al COI que tan sólo se acepte a estados soberanos y que hayan sido previamente reconocidos por las Naciones Unidas. Juan Antonio Samaranch, presidente del COI, siempre ha indicado que "tras el reconocimiento diplomático vendrá el nuestro", al referirse al ingreso de nuevos países en el organismo que preside. De todos los miembros actuales del COI, sólo dos presentan algún tipo de problema: Puerto Rico, que está afiliado a Estados Unidos pese a ser un país soberano y que no está integrado en la ONU, y Hong Kong, actual colonia británica y que en 1997 volverá a formar parte de la República de China, lo que podría determinar la desaparición de su actual comité

XAVIER VENTURA
Lausana. Enviado especial

El Comité Olímpico Internacional (COI) ha decidido posponer hasta el próximo año el reconocimiento de nuevos comités olímpicos nacionales. Michele Verdier, portavoz oficial del COI, dijo ayer que la comisión ejecutiva de este organismo "no ha estudiado, ni estudiará" la admisión de nuevos países miembros y que este asunto "queda pospuesto, en principio, para su próxima reunión", que tendrá lugar en la ciudad estadounidense de Atlanta en marzo de 1993. Verdier, el día anterior, había dado como "posible" que este tema fuera

olímpico. Por contra, de entre los 25 comités olímpicos provisionales que han pedido su adscripción al COI varios no cumplen la condición de ser estado independiente y soberano, como es el caso del Comité Olímpico de Catalunya (COC). El posible reconocimiento del COC pasaba de manera obligada por un acuerdo entre las federaciones catalanas y las federaciones españolas.

La estrategia del COC deberá ahora ser radicalmente distinta y tendrá que buscar primero un reconocimiento político

las a fin de que las primeras pudieran afiliarse en las federaciones internacionales, contando además con el beneplácito del Comité Olímpico Español.

Un camino largo que implicaba, entre otras cosas, la sustitución de los actuales dirigentes del COC, surgidos del mundo de la política y no respaldados por gran parte del deporte catalán. Sin embargo, caso de que el COI decida admitir únicamente a países independientes y afiliados a las Naciones Unidas, el planteamiento deberá ser radicalmente distinto para la existencia de un Comité Olímpico de Catalunya, dado que obligaría antes a conseguir el reconocimiento político.

De todas maneras, en el seno del Comité Olímpico Internacional se considera que el asunto del reconocimiento del COC está en una "vía muerta", puesto que no cumple ninguno de los requisitos deportivos, ni a partir de ahora políticos, que se exigen a un nuevo comité olímpico nacional para que sea aceptado en el seno del COI.

La orden olímpica para Boris Eltsin

La concesión del collar de la orden olímpica al presidente de Rusia, Boris Eltsin, provocó desconcierto entre los periodistas, desconocedores de los méritos olímpicos del presidente ruso para esta concesión. Menos sorpresas, por el contrario, creó el informe final de los organizadores de los Juegos de Albertville, con Jean Claude Killy al frente, que confirmaron el déficit final de estos Juegos en 288 millones de francos (casi 6.000 millones de pesetas). De esta cifra, el Estado francés se ha comprometido a pagar las tres cuartas partes, mientras que el resto deberá ser asumido por el Consejo Regional de Saboya. "Hemos logrado pagar la totalidad de los gastos de organización de los Juegos con los ingresos comerciales, pero no hemos podido hacer frente de manera total a los gastos tecnológicos", indicó Killy. Un 80 por ciento del coste de Albertville 92 fue sufragado por dinero privado, mientras el otro 20 por ciento corrió a cargo de las administraciones públicas, que deberán hacer frente al déficit final de los Juegos.

El COI estudia reconocer sólo a los comités nacionales de países miembros de la ONU

La medida afectaría casi exclusivamente al autodenominado coc

Barcelona. S. D.

La Comisión Ejecutiva del Comité Olímpico Internacional (COI) estudiará hoy la reforma de las condiciones para el reconocimiento de los comités nacionales. Casi con toda seguridad, el COI exigirá que los comités correspondan a países integrados en la ONU, lo que impediría de forma absoluta el reconocimiento del comité olímpico catalán.

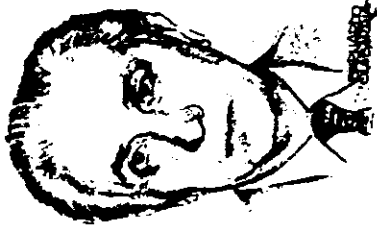
Los comités olímpicos europeos, representados por el miembro del COI Jacques Rogge, han presentado esta propuesta para delimitar la entrada de nuevos comités nacionales en el organismo internacional, según han informado a Ep fuentes del COI en la ciudad suiza de Lausana. Esta propuesta será estudiada hoy en la reunión que mantendrá la Comisión Ejecutiva del COI.

De aprobarse la medida, en atención al "gigantismo" que está adquiriendo la organización olímpica, entre otros factores, el autodenominado comité olímpico catalán (coc), que preside el ex consejero de Agricultura, Josep Miró i Ardèvol, habrá perdido cualquier posibilidad de ser reconocido como comité por parte del COI.

Según fuentes del CIO, la desmembración de la Unión Soviética ha sensibilizado a los comités olímpicos de Europa para que no se acepte a cualquier comité que fundamente sus pretensiones en la pertenencia a un territorio o nación histórica, ya que eso provocaría el problema de tener Europa un número cada vez más creciente de comités olímpicos nacionales. Para ello, los comités olímpicos europeos han propuesto que las organizaciones que aspiren a integrarse en el COI, además de ser reconocidos por cinco federaciones internacionales de deportes olímpicos, deberán presentar a un estado o nación que pertenezca a la ONU.

En caso de que el COI apruebe esta sustancial modificación debería también reformar la Carta Olímpica, que establece que un comité tiene que ser reconocido si apoyan cinco federaciones. Ante esta tesitura, el coc verá, aún más, reducidos sus ámbitos de influencia y actuación. Pese a que hasta el momento, esta organización sólo había conseguido el apoyo de un puñado de federaciones catalanas, cuyos presidentes sostenían conflictos de carácter representativo con sus dirigentes nacionales, y de alguna federación internacional de deportes minoritarios y no olímpicos, el coc insistía en sus pretensiones de integrarse en el COI.

A esta situación se añade, además, la falta de apoyos institucionales, tal como reconocía Josep Miró i Ardèvol en una carta remiti-

Juan Antonio Samaranch

da a la Generalitat. Miró aseguraba que si no se recibía un trato más considerado por parte de la institución autonómica, el coc se autodisolvería.

Durante la breve historia del coc, que alcanzó su momento de mayor apogeo durante los meses previos a los Juegos, consiguió cierta notoriedad por el apoyo de algunos intelectuales y artistas, muchos de ellos de inébrica trayectoria nacionalista y profesional. Asimismo, también se contó con la presencia en actos de esta organización de algunos destacados militantes de Convergència i Unió (CIU), del conseller de Cultura, Joan Guitart, y de miembros de Omnium Cultural. Algunos aspirantes a famosos, como Silvia Copulo, también se sumaron al coc.

Olimpismo

El COI sólo admitirá nuevos países que reconozca la ONU

Lausana. Efe

El Comité Olímpico Internacional (COI) sólo reconocerá como comités olímpicos nacionales (CONS) a los solicitantes que sean Estados miembros de la Naciones Unidas, según han manifestado fuentes del máximo organismo deportivo mundial.

El COI decidió aplazar, en la pasada reunión de su Comisión Ejecutiva, en Acapulco (México), el reconocimiento de comités olímpicos nacionales, cuyo número de solicitudes supera la veintena. Hasta ahora el COI aceptaba como miembros a aquellos países que, aunque no gozasen de total soberanía política, tuvieran cierta autonomía de la metrópoli y contasen para su admisión con la complacencia del comité nacional correspondiente.

La aprobación de esta norma planteará problemas, dado que no serán expulsados del COI los actuales miembros que no respondan a lo que se exigirá en el futuro.

La nueva fórmula servirá también para evitar los segregacionismos dentro de los actuales miembros. Es el caso del llamado Comité Olímpico Catalán (COC), que se verá así frenado en sus ansias de reconocimiento.

• **Rumania y Moldavia**, república ex soviética, cuya población es mayoritariamente de origen rumano, comenzarán en enero su proceso de unificación deportiva como paso previo a la política y crearán un comité olímpico único, aunque esto no parece probable para antes de los Juegos de Atlanta '96.

ABC CATALUÑA

MIÉRCOLES, 9-12-92

¿EFIMERO COC?

EL autodenominado comité olímpico catalán (coc) puede ser flor de un día. La comisión ejecutiva del Comité Olímpico Internacional (COI) está a punto de decidir que tan sólo aceptará en su seno a los comités nacionales de Estados miembros de la ONU. De modo que esta singular iniciativa impulsada por el exconseller Josep Miró Ardèvol, el mismo que se coloca el traductor simultáneo cuando le hacen preguntas en castellano como si fuera Heribert Barrera, tendrá que dedicarse a lo suyo, que, ahora mismo es el cava, y abandonar su disparatada aventura. El coc surgió al rebufo de los Juegos de Barcelona. Unas cuantas federaciones catalanas de orden secundario (por tamaño y resonancia de sus respectivos deportes) decidieron sumarse al carro reivindicativo de Miró Ardèvol, con el amparo de diversas asociaciones de corte independentista y del partido Esquerra Republicana de Catalunya.

Jordi Pujol siempre fue determinante en este punto: Del coc hablaremos después de los Juegos. El presidente del Comité Olímpico Español, Carlos Ferrer Salat se pronunció siempre taxativamente en contra de este proyecto por considerar que venía a poner un punto de conflicto en la preparación de la cita barcelonesa. El titular del COI, Juan Antonio Samaranch, luego de unos momentos de duda y zozobra, quizás demasiado presionado por el medio ambiente del momento, zanjó la disputa con una respuesta contundente. Que es la que va a ratificar la comisión ejecutiva del organismo olímpico en su actual reunión.

Miró Ardèvol, hace unos días, se puso la venda antes de recibir la herida y amenazó a Pujol con abandonar su empeño si no recibía más apoyo oficial. Está en un error. No es la Generalitat quien ha de apoyar o no apoyar. Se trata de un asunto supuestamente social -ya que no deportivo- y es otro el sector donde los del coc han de extraer apoyos. Hasta ahora, lo único que han conseguido es rellenar con algunas firmas páginas de publicidad en algunos periódicos. Y poco más.

El Comité Olímpic Català tiene un trimestre para luchar

Mientras hay vida hay esperanza, por lo que el Comité Olímpic Català (COC) quizá aún tenga ganas de cantar Pocas plumas le quedan, pero el Comité Olímpico Internacional (COI) ha pospuesto hasta su reunión de Atlanta, a celebrar el próximo mes de marzo, la decisión de no aceptar otros comités olímpicos nacionales que los pertenecientes a naciones reconocidas por la ONU. Todo apunta a que es firme el criterio en este sentido, pero a falta de decisión formal el presidente del COC, Josep Miró Ardèvol, dispone de un trimestre para hacer las gestiones (o presiones) que considere más convenientes. O para explicar cómo aceptó no levantar el gallo durante los Juegos Olímpicos de Barcelona bajo la vaga promesa de que sería bien tratado internacionalmente cuando llegara la ocasión. De un modo u otro, algo habrá.

"EL PERIÓDICO"

► El COC ya puede irse despidiendo por culpa de Gibraltar

La decisión corresponde al Comité Olímpico Internacional, pero la razón poderosa para cerrar las puertas a los aspirantes sin el aval de un Estado miembro de la ONU parece radicarse en la situación colonial que todavía afecta a Gibraltar. Samaranch, español educado en la reclamación del dichoso peñón, no quiere dar carta blanca a los gibraltareños, porque sería una ofensa para España. De modo que, puestos a hurgar, no se les ocurre otra salida que exigir, a partir de ahora, la condición de Estado. De rebote, los catalanes del COC ya pueden ir buscando la papelera más cercana.

"EL OBSERVADOR"

Una olímpica ensarronada

El Comitè Olímpic de Catalunya (COC) no podrà enviar esportistes als Jocs d'Atlanta, d'aquí a quatre anys, si el Comitè Olímpic Internacional (COI) aplica una de les propostes debatudes en la reunió de la comissió executiva d'Acapulco: que només es reconeixeran com a comitès olímpics nacionals els de sollicitants que siguin membres de l'ONU. Com que Catalunya no és membre de les Nacions Unides, el COC no pot ser membre del COI.

El COI havia d'estudiar a Acapulco la vintena de sollicituds de nous comitès que volien ser reconeguts, però ho ha ajornat fins a una reunió que es farà al mes de març a Atlanta. Els membres del COI, i entre ells el seu president, Joan Antoni Samaranch, han manifestat en diverses ocasions la seva preocupació pel gegantisme, pel nombre de participants, a què estan arribant els Jocs Olímpics i el seu desig de limitar-hi la participació. Cent setanta-dos comitès olímpics --dotze més que al 1988 a Seül-- van participar aquest estiu en uns Jocs de Barcelona que van ranejar la saturació. La vintena de sollicituds d'ingrés que ja hi havia llavors sembla que fan por als jerar-

ques del COI, que, a més, veuen sovint com allà on hi havia un comitè olímpic en surten uns quants --ex-URSS i ex-Iugoslàvia--.

Pel COI potser tan sols es tracta d'això: d'una qüestió numèrica. Pel COC i per Catalunya, és un engany. Les normes del joc estaven clares: calia l'aval de cinc federacions internacionals d'esports olímpics a les respectives federacions catalanes. Ara, enmig de la partida i després de falses promeses, de diverses negociacions --mai explicades i que potser ara haurien de sortir a la llum--, el COI canvia les regles. No sabem el que pensarem del canvi els membres dels comitès de Gibraltar, el Xipre turc o Groenlàndia, però per als catalans, ara sembla clar que les promeses d'abans dels Jocs tan sols volien assegurar que ho hi hauria cap problema durant la celebració de les competicions. Les manifestacions de Joan Antoni Samaranch, tots just acabar els Jocs, en el sentit que no seria bo que els esports català i espanyol se separassin, van ser el primer avís que alguna cosa començava a canviar.

Les portes del COI es comencen a tancar per al COC. Ara es veu a quin resultat ens han portat, en aquest tema, el seny, el pactisme i la prudència. Que al govern espanyol

o al mateix Samaranch no els interressi que el COC tingui un reconeixement oficial no és d'estranyar, però és ara quan es troba a faltar una acció clara, precisa i contundent del govern de Catalunya. Cal que el president Jordi Pujol es defineixi de manera ràpida i clara sobre aquest punt, que hi digui alguna cosa que no porti a més d'una interpretació. El COC és un dels temes en què el president de la Generalitat ha practicat més el doble llenguatge, dient a cadascú el que sabia que volia sentir, i aquesta tàctica no ha portat enlloc més que on som ara.

De la mateixa manera que tothom va coincidir a dir que la presència de Samaranch al capdavant del COI va ser decisiva perquè Barcelona fos seu d'uns Jocs Olímpics, ara queda clar que tots els obstacles que ha de superar el COC els posa ell, com a tot-poderós president del Comitè Olímpic Internacional. Joan Antoni Samaranch, ex-regidor de l'Ajuntament de Barcelona, ex-delegat nacional de deportes, ex-president de la Diputació de Barcelona, ex-ambaixador a la URSS i president del COI des del 1980, s'ha acabat de guanyar un lloc privilegiat en la història de Catalunya amb la seva actitud obstructionista respecte al Comitè Olímpic de Catalunya.

OLIMPISME

La comissió executiva del COI no tractarà l'admissió de nous comitès fins al mes de març

Fidel Sust posterga qualsevol valoració

EL PUNT
■ Lausana (Suïssa).— La comissió executiva del Comitè Olímpic Internacional, reunida aquests dies a la ciutat suïssa de Lausana, no tornarà a abordar el tema del reconeixement de nous comitès olímpics fins a la propera reunió oficial, que celebrerà el mes de març a Atlanta. Ahir cap representant del COI va aportar noves notícies a l'anunci fet diluns que es reconeixeran només nous comitès de països que siguin estats membres de l'ONU. Michele Verdier, portaveu del COI, es va limitar a anunciar ahir que es tornarà a tractar el tema com a molt aviat en la reunió d'Atlanta i va especificar que de moment no és a l'ordre del dia previst. El president de l'Associació de Comitès Olímpics Europeus, el belga Jacques Rogge, és favorable al sedàs de l'ONU per reconèixer nous comitès, en comptes de l'actual necessitat de l'aval de cinc federacions internacionals.

Fidel Sust, director general de l'Esport de la Generalitat, no va voler fer cap declaració sobre el tema fins que el COI faci pública la nova normativa d'admissió de comitès: «Tot el que sé es limita al que he llegit a la premsa. No sé si aquestes manifestacions del COI responen a una resolució ferma o només a una intenció, o a una posada en marxa d'una nova situació. Tot i així, Fidel Sust va reconèixer que sí que «semblaria»

que amb l'anunci del COI s'evacien les possibilitats que el Comitè Olímpic Català sigui reconegut. Sust, però, va insistir que «val la pena esperar als propers dies per treure les primeres conclusions».

Enric Piquet, president de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya i de la Federació Catalana de Bàsquet, va reconèixer que parlava només a partir de les informacions aparegudes a la premsa, però va treure les primeres conclusions: «La meua primera valoració, d'emergència i particular, es reduïx a una sola paraula: sorpresa. Però crec que aquest anunci no ha estat res que tingui en compte Catalunya sinó que s'ha de relacionar amb la quantitat de països o comunitats que estan fent cua per entrar al COI». A més de Catalunya, els comitès que esperen ser reconeguts són, pel que fa a Europa, els de Gibraltar, Groenlàndia, el Xipre turc i les repúbliques que formaven l'Equip Unificat de l'antiga URSS. Fora del continent europeu, els comitès que esperen el reconeixement són els de l'illa Dominicana, Saint Kitts-Nevis i Santa Lucía, al continent americà; Burundi, Cap Verd, les illes Comores, Guinea Bissau i Sao Tomé i Príncipe, a l'Àfrica; i les illes Marshall, les Marianes del Nord, Micronèsia, Nauru, Norfolk, Palau, Tahití i Tuvalu, a Oceania.

FÚTBOL
El Barça viajó a Tokio con la renovación de Cruyff como tema inminente

44

Deportes

BALONCESTO

El Joventut llevará publicidad de Marbella en su camiseta

48

AUTOMOVILISMO

La ley antitabaco pone en peligro el Gran Premio de Francia

48

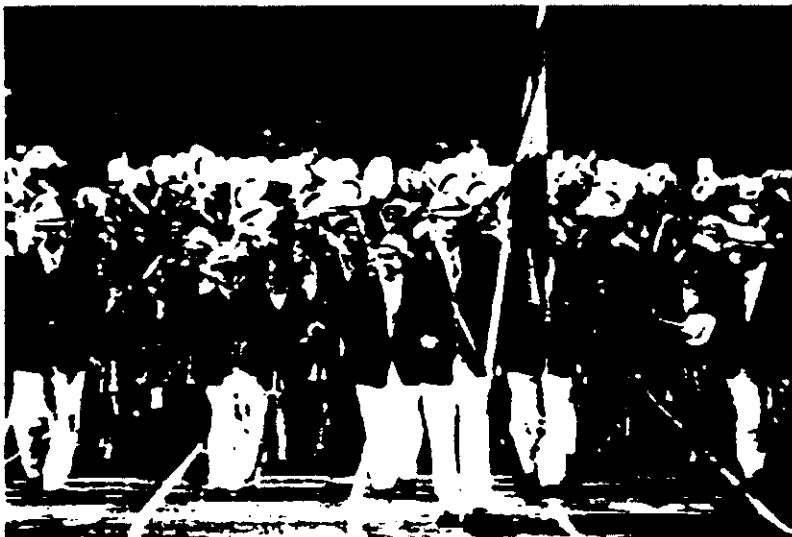
El COI cambia la Carta Olímpica para no aceptar nuevos miembros

Juan Antonio Samaranch afirma que un COC "debilitaría el deporte catalán"

TRES ARTÍCULOS RENOVADOS

El comité ejecutivo del COI ha decidido presentar a su asamblea general la propuesta de cambiar tres de los apartados de la Carta Olímpica, a fin de adaptarla

a su decisión de que sólo puedan ser en el futuro miembros del movimiento olímpico aquellos estados que tengan el reconocimiento de las Naciones Unidas.

El Comité Olímpico Español seguirá reuniendo a todos los deportistas del Estado

REGLA 32

TEXTO ANTIGUO. Todas las federaciones nacionales afiliadas a las federaciones internacionales realizarán deportes incluidos en el programa de los Juegos Olímpicos, o los representantes que ellas elijan (con un máximo de cinco federaciones)...

TEXTO NUEVO. Se incluye el párrafo siguiente: Deberá demostrarse que estas federaciones nacionales ejercen una actividad efectiva en su país y en el plano internacional, sobre todo organizando y participando en competiciones y llevando a cabo cursos de formación de atletas

TEXTO ANTIGUO. Un comité olímpico nacional no podrá reconocer más de una federación nacional en cada deporte controlado por su federación internacional. Además, estas federaciones nacionales o los representantes designados por ellas deberán constituir la mayoría votante del comité olímpico nacional y de su órgano ejecutivo

TEXTO NUEVO. Toda organización debe, antes de existir como comité olímpico nacional y tener el derecho a utilizar este calificativo, ser reconocida por el COI. Este reconocimiento no puede ser otorgado más que a un organismo cuya jurisdicción coincida con los límites del país en el cual está establecido y tiene su sede

REGLA 33

TEXTO ANTIGUO. Para que una federación nacional sea reconocida por un comité olímpico nacional y aceptada como miembro de ese comité, deberá estar afiliada a una federación internacional, reconocida por el COI y llevar sus actividades de acuerdo a la Carta Olímpica y a la reglamentación de su federación internacional

TEXTO NUEVO. Se intercala: Deberá tener una actividad deportiva específica y real... y estar afiliada a una federación internacional

REGLA 34

TEXTO ANTIGUO. En la Carta Olímpica, la expresión "país" significa todo país, Estado, territorio o parte de territorio que el COI considere, a su absoluta discreción, como zona de jurisdicción del comité olímpico nacional que ha reconocido

TEXTO NUEVO. En la Carta Olímpica, la expresión "país" significa todo Estado soberano independiente reconocido por la comunidad internacional... Esta disposición no afecta al reconocimiento de los comités olímpicos nacionales realizados antes de... 1993 en el marco de un Estado, territorio o parte de territorio que el COI considere, a su absoluta discreción, como zona de jurisdicción del comité olímpico nacional que ha reconocido

XAVIER VENTURA
Lausana. Enviado especial

La comisión ejecutiva del Comité Olímpico Internacional (COI) estudió ayer la modificación de las normas de ingreso de nuevos comités olímpicos nacionales que establece la Carta Olímpica a fin de que sólo "países independientes y soberanos, reconocidos por la comunidad internacional"

Sólo podrán ingresar en el COI "países independientes y soberanos, reconocidos por la comunidad internacional"

podían acceder a este organismo. Estas modificaciones serán aprobadas en la sesión plenaria del COI que se celebrará en septiembre de 1993, pero hasta ese momento no se admitirá a ningún nuevo miembro. De esta manera, el COI cierra la puerta a un posible Comité Olímpico de Cataluña (COC), mientras esta no tenga su independencia política y sea reconocido por la comunidad internacional.

Esta propuesta de modificar la Carta Olímpica fue estudiada por los once miembros de la ejecutiva del COI en una reunión especial fuera de programa. Los cambios fueron presentados por el senegalés Keba M'Baye, a petición del director deportivo del COI, el suizo Gilbert Felli, recogiendo el deseo formulado por la Asociación de Comités Olímpicos de Europa, y quedaron aprobados por unanimidad. El director general del COI, François Carrard, indicó a este diario que existen 29 peticiones de ingreso en el Comité Olímpico Internacional, "de las que 17 no cumplen ni siquiera las actuales exigencias deportivas para su ingreso, entre las que figura el COC". El COI "desconoce todavía a cuántas de las 29 afectarán las nuevas normas, aunque es de suponer que a la gran mayoría". En estos momentos, el organismo olímpico cuenta con 193 países afiliados, cifra que puede crecer más allá de 200 en Atlanta '96.

Las nuevas condiciones que establece la Carta Olímpica se refieren asimismo a la actividad deportiva de cualquier nuevo país afiliado al COI, ya que se les exigirá no sólo que cinco de sus federaciones deportivas estén afiliadas a las respectivas federaciones internacionales, sino que "deberán ejercer una actividad efectiva en su país y en el plano internacional, organizando y participando en competiciones y llevando a término cursos de formación de atletas".

En declaraciones a "La Vanguardia", el presidente del COI, Juan Antonio Samaranch, dijo que "la creación de un COC debilitaría el deporte catalán, puesto que sus clubs deberán jugar sólo entre ellos y no con el resto de equipos españoles"

calidad. ¿Alguien puede imaginar al Barça jugando sólo contra el Español, el Lleida, el Girona, el Figueras o el Sabadell?". Samaranch añadió la necesidad de "especificar de manera clara que sólo países soberanos pueden afiliarse al COI".

Por su parte, Carrard —que formó junto con M'Baye y el suizo Marc Hodler la comisión que ha redactado los cambios en la Carta Olímpica— indicó que "este no es un problema nuevo: los cambios profundos que ha habido en el mundo en los últimos años hacen que el COI se enfrente al problema de que existen demasiados posibles nuevos comités olímpicos nacionales, lo que incide negativamente en la organización de los Juegos Olímpicos. Había que encontrar un sistema de limitación adecuado".

M'Baye fue quien planteó la urgencia en adoptar soluciones a este problema, pese a que el COI tenía previsto aplazar este asunto hasta marzo del próximo año, alegando que la prensa española —entre ellos "La Vanguardia"— ya había informado de los posibles cambios. El día anterior, la portavoz oficial de COI, Michèle Verdier había asegurado que el cambio de normas para el reconocimiento de nuevos comités olímpicos nacionales "no iba a ser estudiado" en la reunión de Lausana. Sin embargo, para presionar la situación actual de los comités olímpicos nacionales que ya forman parte del COI las medidas no tendrán carácter retroactivo. Además del COC, que no cumplía ningún requisito, tampoco podrá ser aceptado por ejemplo el de Gibraltar —colonia inglesa sin soberanía propia— pese a que cuenta ya con cinco federaciones propias reconocidas por las internacionales. La petición de ingreso de Gibraltar en el COI no fue tenida en cuenta en 1991, lo que le impidió tomar parte en los Juegos de Barcelona. ■

Miró i Ardèvol: "Reconducción, no disolución"

■ "Es una mala noticia que obliga a una reconducción, que no desaparición. Una cosa es que el Comité Olímpico Catalán (COC) suspenda actividades y quede congelado, y otra que las federaciones catalanas sigan luchando por su independencia deportiva". Con estas palabras Josep Miró i Ardèvol, presidente del COC, valoró para este periódico las nuevas reglas de admisión impuestas por el COI.

Para Miró, la noticia es mala en tres puntos: "Lo es para el movimiento olímpico, ya que el deporte siempre ha buscado su autonomía con respecto a la política, pero ahora se aceptan voluntariamente injerencias externas olvidando que Coubertin ya hablaba de países deportivos y países políticos. Lo es para el COI, que pierde legitimidad ante las federaciones internacionales y comités olímpicos nacionales. Y también para Cataluña, ya que se pone una barrera a un movimiento deportivo y se acumulan problemas en el terreno político. Tendremos que hacer un replanteamiento junto a los actuales presidentes de federación que componen el COC"

Una empresa sin ninguna posibilidad de éxito

ANÁLISIS De las 29 solicitudes de admisión que tenía el COI sobre la mesa en Lausana, sólo 12 cumplían con todos los requisitos que se les solicitaban. Entre estas 12 no estaba el Comité Olímpico Catalán (COC), que no contaba con el reconocimiento de cinco federaciones internacionales de deportes olímpicos ni con la autorización del Comité Olímpico Nacional en el que está actualmente inscrito. Su posible admisión, por tanto, ni siquiera podía someterse a discusión.

El COC ha dejado pasar el tiempo en el que su recono-

éxito, de acuerdo a lo que establecía la Carta Olímpica antes de su inminente modificación. Los responsables del COC no han realizado gestiones realmente eficaces: su campaña de información ha sido deficiente y su gestión cerca de los miembros del COI, que eran en definitiva quienes debían aceptarles, se cerró con una negativa casi unánime. El rechazo a admitir a quienes podían asesorarles y conducir a su reconocimiento, en el que las 25 federaciones catalanas de los deportes olímpicos debían haber llevado la iniciativa, ha sido un lastre que el COC no ha podido superar nunca.

Deportes

Maradona desoye a los médicos
Maradona se entrenó ayer pese a que los médicos del Sevilla le han recomendado descanso, debido a una lesión de menisco que lo puede llevar al quirófano
Página 44.

Telé Santana, el ataque
El técnico del Sao Paulo espera que el partido ante e Barça sea un espectáculo de fútbol de ataque
Páginas 46 y 47.

La nueva política del Comité Olímpico Internacional

Las trabas del COI indignan al COC

El presidente del Comité Olímpic Català se siente "engañado" por Samaranch

Miró Ardèvol opina que el cambio se debe a que ya han pasado los Juegos

Lausana decide aplazar hasta marzo el requisito de pertenencia a la ONU

EL PERIÓDICO
Barcelona

La pretensión del Comité Olímpico Internacional (COI) de limitar la admisión de nuevos comités nacionales a aquellos países reconocidos por las Naciones Unidas ha situado al borde de lo insuperable la inclusión del Comité Olímpic Català (COC) en el seno del movimiento olímpico. La tendencia del COI es limitar al máximo la adhesión de nuevos países miembros en un momento en que el mapa político mundial tiende a ampliarse con motivo de la independencia de muchos nuevos estados.

La ejecutiva del COI, reunida ayer en su sede central de Lausana (Suiza) bajo la presidencia del catalán Juan Antonio Samaranch no trató la aprobación definitiva del requisito de pertenencia a las Naciones Unidas que será abordada en su próxima reunión de Atlanta (EEUU) en marzo. Sin embargo la intención de la cúpula del organismo olímpico es aprobar en el mes de marzo esa condición, lo que no hará otra cosa que poner sobre el paño la política de pragmatismo que el COI ya ha venido aplicando en los últimos años en los que siempre esperaba el reconocimiento de la comunidad internacional antes de admitir a un nuevo comité olímpico nacional en su seno.

La decisión del COI en embargo hay que considerarla como un deseo expreso de su cuño dirigente y no como un reflejo de la petición de los demás comités olímpicos. El presidente de organismo (AONO) que los reúne a todos, el mexicano Marc Vázquez Peña mostró ayer un total desconocimiento de las intenciones de Samaranch y de los dirigentes de su ejecutiva.

Unos manifestantes piden un comité olímpico para Catalunya. La entrada del COC en el olimpismo es cada vez más difícil.

La nueva situación deja sin objetivos al organismo creado en junio de 1989

La nueva situación creada por la decisión del COI de admitir como miembros solamente a los países con estados reconocidos por las Naciones Unidas ha dejado al Comité Olímpic Català (COC) prácticamente sin objetivos inmediatos. El comité creado en el mes de junio de 1989 para aglutinar las gestiones encaminadas al reconocimiento deportivo internacional de Catalunya se debe replantear ahora sus acciones inmediatas ya que como ha reconocido su presidente Josep Miró Ardèvol las reivindicaciones "han pasado ahora del ámbito deportivo al campo político".

El futuro inmediato del COC pasa por la decisión que sobre su futuro deben tomar los gestores del deporte catalán. "El futuro deben decidir-

lo las 14 federaciones catalanas que forman parte de él", señaló ayer Miró Ardèvol que considera que ahora el organismo quedará "en suspenso". El presidente del COC mostró su extrañeza por el cambio de política del COI "que le roto -dijo- con una tradición casi centenaria de no tener en cuenta las cuestiones políticas".

El presidente de la Unió de Federacions Esportives Catalanes (UFEC) el presidente del básquet Enric Puget mostró ayer su "voluntad sentimentales" de mantener vivo el COC aunque reconoció que el cargo de presidente debería ocuparlo otra persona. "Miró Ardèvol me parece triste las respuestas, pero el presidente debe salir del mundo del deporte".

mes de agosto, el miembro del COI encargado de nuevas ediciones, Kabe Mbaya, nos animó a seguir trabajando para lograr nuestro objetivo. Es evidente que ahora las condiciones son otras".

Miró Ardèvol se refirió a las zonas por las que a su juicio el COI ha efectuado un giro en su actitud hacia el COC "Primero -señaló- porque los Juegos ya han pasado, y segundo, porque querían impedir que tomásemos medidas para intentar estar presentes en Atlanta-96".

En opinión de Miró Ardèvol lo único que va a conseguir el COI con sus nuevas exigencias será traspasar la reivindicación de un comité olímpico propio para Catalunya del ámbito puramente deportivo al campo político. "La reivindicación seguirá en pie", asegura el presidente del COC que después de los Juegos ha solicitado al Govern de la Generalitat de Catalunya una actitud más decidida, activa y benévola en la lucha por el reconocimiento deportivo catalán a nivel internacional.

ANÁLISIS
JOAN CARLES ARMENGOL

La casa por el tejado

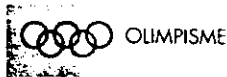
Si Catalunya fuera un Estado independiente, la bandera habría destellado sin ningún tipo de problemas en el Estado Olímpico de Montjuïc el pasado 25 de julio, al frente de una amplia delegación deportiva que, seguramente, hubiera obtenido también varias medallas de los tres metales. La actitud pragmática del Comité Olímpico Internacional (COI) de limitar la entrada a los países reconocidos por las Naciones Unidas es dolorosa para los intereses del Comité Olímpic Català (COC), pero no deja de ser comprensible. En unos años en que el número de países se multiplica por el efecto de las secesiones políticas, el único mecanismo de protección del COI contra el gigantismo desahogado radica en adecuar su nomina de miembros al mapamundi. Es una política que el organismo que preside Samaranch ya ha venido llevando a cabo desde los casos de las repúblicas bálticas, Croacia, Eslovenia o la reunificación de Alemania, y que ahora no ha hecho más que intentar pasar sobre el papel.

Con las nuevas condiciones impuestas por el COI la vía deportiva de entrada a los organismos internacionales parece agotada. El intento de comenzar a construir la casa por el tejado ha entrado en un callejón sin salida y ello traslada el planteamiento al marco político. El mensaje del COI es claro: Si Catalunya estuviera en las Naciones Unidas, habría destellado sin ningún tipo de problemas el 25 de julio.

Cambio de actitud

"No entiendo muy bien la decisión del Comité Olímpico Internacional, porque éste es un organismo totalmente apolítico", señala Vázquez Peña en México, informa David Espinosa. Sin embargo el dirigente mexicano asegura que "tan el requisito de pertenencia a la ONU o en el Comité Olímpico Català estaba lejos de ser reconocido por el movimiento olímpico".

Después de haberse manifestado "estranamente engañado" por las nuevas trabas impuestas por el COI al reconocimiento del COC, el presidente de este organismo Josep Miró Ardèvol refiere ayer a este diario su indignación por el cambio de política adoptado por el organismo de Lausana con respecto al reconocimiento catalán. "El pasado

ESPORTS

El president del Comitè Olímpic de Catalunya (COC), Josep Miró i Ardevol, va criticar ahir durament el seu homòleg al Comitè Olímpic Internacional (COI), Joan Antoni Samaranch, a qui va acusar de ser el principal responsable de tancar la porta a l'admissió de nous membres dins del

moviment olímpic. Miró i Ardevol demanarà el suport del Parlament de Catalunya per continuar les activitats del COC i denunciarà la travesia política que aprovarà el COI, que impedirà l'entrada a l'organisme dels comitès que no pertanyin a Estats independents.

El COC es resisteix a ser oblidat

Miró Ardevol critica el COI, reclama el suport de la Generalitat i el Parlament i estudia anar als tribunals

DIARI DE BARCELONA
Barcelona

El Comitè Olímpic de Catalunya (COC) podria suspendre les seves activitats si no rep el suport explícit del govern de la Generalitat de Catalunya ni del Parlament català. El president d'aquest organisme, Josep Miró i Ardevol, va exposar la seva posició respecte a la proposta que va fer la setmana passada Joan Antoni Samaranch, president del Comitè Olímpic Internacional (COI). Segons la petició de Samaranch, els estaments esportius que no actuen en representació d'un Estat independent reconegut internacionalment per les Nacions Unides no podran passar a formar part del moviment olímpic.

El mateix Josep Miró i Ardevol va comentar durant la roda de premsa que va organitzar ahir que "en aquests moments estem pendents de l'actitud del Parlament de Catalunya i de l'evolució de la proposta de Samaranch per adoptar una decisió definitiva sobre si se suspèn o no l'activitat del COC. El que ha de quedar clar, però, és que el COC no es dissoldria, sinó que suspendria la seva activitat temporalment, fins que hi hagués un canvi de la situació política que permetés que tornés a funcionar".

L'ex-conseller d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya va assegurar també que s'està estudiant la possibilitat d'iniciar accions legals contra la maniobra protagonitzada per Samaranch. Miró i Ardevol va dir que "encara hem d'estudiar bé la situació jurídica de tot aquest tema, abans de definir davant de quina instància jurisdiccional s'ha de presentar la nostra reivindicació".

Una qüestió de política

Segons el màxim responsable del COC, "amb el canvi radical d'actitud del COI hi ha hagut una autèntica revolució sobre tot el que fa referència al reconeixement dels comitès olímpics de diferents nacionalitats. La situació anterior, en què predominaven les raons esportives, ha quedat oblidada, i ara passarà a ser determinant el terreny purament polític".

El COC iniciarà els dies vinent una campanya internacional per donar a conèixer la seva postura sobre aquest tema. Miró i Ardevol va assenyalar que "Joan Antoni Samaranch és el principal responsable del fet que es veti l'entrada de Catalunya al moviment olímpic. El president del COI ha enganyat el COC, actuant d'una manera molt diferent de tot el que s'havia mantingut en les negociacions que es van fer durant aquests últims anys".

A més de la nova normativa que podria entrar en vigor el mes de març i que afecta directament els interessos del COC, Josep Miró i Ardevol es va queixar molt de la posició personal i de les declaracions que

Un grup de voluntaris aprofiten la celebració de la Copa del Món d'atletisme al 1989 per repartir informació del COC

Una reforma que no es farà efectiva fins al setembre del 93

Les noves normes que impediran l'accés del COC al moviment olímpic no entraran en vigor fins al mes de setembre de l'any vinent. Perquè sigui efectiva, la normativa que modificarà els articles 32, 33 i 34 de la Carta Olímpica encara ha de ser ratificada per la sessió de l'organisme presidit per Joan Antoni Samaranch que es disputarà a Montecarlo.

La setmana passada, la comissió executiva del Comitè Olímpic Internacional va establir una nova normativa segons la qual serà necessari ser un Estat independent i sobirà reconegut per les Nacions Unides per passar a formar part dels estaments d'aquest organisme.

En principi, la comissió executiva del COI havia d'esperar fins a la pròxima reunió que celebrerà a Atlanta per definir la seva postura sobre l'admissió de nous comitès olímpics nacionals. Els tràmits, però, es van accelerar, després de les filtracions a Lausana que indicaven el canvi d'opinió del COI.

Després que es fes pública aquesta decisió, el mateix Joan Antoni Samaranch va declarar que la inclusió del COC dins del COI no beneficiaria el panorama esportiu de Catalunya. Segons el president del COI, "produïrien situacions negatives com, per exemple, que un club com el Barça estaria obligat a competir contra entitats molt inferiors".

havia fet sobre aquest tema el mateix Joan Antoni Samaranch.

El president del Comitè Olímpic Català es va lamentar també del fet concret de "comprovar com una nacionalitat reconeguda i que té el suport d'una Constitució podria ser privada del seu dret d'entrar a formar part del COI a causa d'una simple maniobra política".

Entrevistes amb Pujol

Per la seva banda, els presidents de les catorze federacions catalanes adherides al COC sol·licitaran durant els dies vinent una entrevista amb el president de la Generalitat, Jordi Pujol. Els representants federatius volen exposar el seu suport total a la postura del Comitè Olímpic Català.

A més de l'acció de suport de les federacions catalanes implicades en tot aquest tema, cinquanta esportistes catalans ja van enviar el mes de novembre passat una carta personal dirigida al president Jordi Pujol, en la qual demanaven el suport explícit del seu govern al Comitè Olímpic Català.

El president del Comitè Olímpic Català, Josep Miró Ardevol

OPINIÓ / David Sánchez

Una oportunitat perduda

El Comitè Olímpic de Catalunya està a punt de perdre la batalla del reconeixement internacional, l'únic que realment compta i el que dóna sentit a la seva existència. El COI va decidir tancar l'admissió de nous membres i emparar només els comitès de països reconeguts per l'ONU. Per moltes accions de protesta i adhesions que a partir d'ara pugui aconseguir l'organisme dirigit per Miró i Ardevol, la veritat és que les possibilitats reals de reeixir en la consecució d'una delegació catalana als Jocs Olímpics són mínimes en el futur.

L'oportunitat de lluitar per aquest ideal ha passat. Si Catalunya ha estat incapaç de ser escoltada quan el president del Comitè Olímpic Internacional era català i quan el Comitè Olímpic Espanyol també era català i quan els Jocs se celebraven a Barcelona, difícilment ho serà en una altra conjuntura. El COC pot queixar-se de promeses incomplertes de criteris polítics i no esportius. Potser té raó, però resultava una mica ingenu pensar que en les accions del COI de vegades no se sospesen els arguments polítics ja que els Jocs Olímpics han tingut reiteradament boicots polítics.

I les promeses són promeses. Tots els estaments implicats a Barcelona '92 van ajudar a convèncer els promotors del COC que fins després de la cita barcelonina no hi havia res a fer. El caràcter reivindicatiu del COC era un element distorsionador en la preparació olímpica i per això es va ajornar qualsevol compromís fins després dels Jocs catalans. Actualment hi ha els mateixos problemes que abans, però ara és quan el COC se'ls ha trobat i ha vist que gairebé s'ha perdut l'oportunitat.

OLIMPISMO Si no recibe el apoyo explícito de las instituciones políticas

EL COC estudia su suspensión

PERE GURT • BARCELONA

Josep Miró i Ardevol, presidente del Comité Olímpic de Catalunya, anunció ayer en rueda de prensa que el "COC estudia su suspensión como consecuencia de la actitud de Juan Antonio Samaranch, ya que el ámbito político no es ni mucho menos el nuestro. También consideramos imprescindible que las instancias políticas se posicionen positivamente, ya que si se pierde esta oportunidad única no queremos aparecer como los únicos responsables".

El principal objetivo de la cúpula dirigente del COC no es otro que encontrar el respaldo explícito del "Parlament y del Consell Executiu de la Generalitat, ya que sin esta pronunciación favorable no tendría sentido seguir luchando", manifestó el ex-conseller de Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat.

Una solución sin salida a corto plazo

La posible suspensión de actividades del COC, si no recibe apoyo de las

APUNTE

instituciones oficiales catalanas y hasta que no cambie el marco político, se presenta como una situación insalvable. Conseguir el primer punto no será tarea fácil, pero tampoco imposible. El principal inconveniente llega en el segundo apartado, ya que la suspensión de actividades sería hasta que Catalunya consiguiera la independencia política. Sólo en este caso el COC sería viable.

Miró i Ardevol también anunció que el COC no descarta "emprender acciones legales contra el Comité Olímpico Internacional", en lo que consideran un "acto de discriminación para Catalunya. Antes encargaremos estudios jurídicos para medir la legalidad de la postura del COI y después, de no encontrar una solución pactada, podríamos emprender medidas legales para hacer valer nuestros derechos", señaló el presidente del COC.

La línea de actuación del COC en los próximos meses, apuntada ayer de forma esquemática por su presidente, deberá ser ratificada en las próximas fechas por las 14 Federaciones Catalanas que lo integran y que deberían "llegar a un acuerdo para conseguir una entrevista con Juan Antonio Samaranch, con la intención de que recapacite una postura que perjudica explícitamente a Catalunya".

Uno de los puntos que ha causado más indignación en el seno del COC es el hecho de que "no se ha tenido en cuenta a los colectivos que habían presentado su documentación antes del 8 de diciembre de 1992. Esta circunstancia

Josep Miró i Ardevol, presidente del Comité Olímpic de Catalunya, en la sede del COC ante el portavoz del COI para pronunciarse oficialmente sobre la nueva normativa que piensa aplicar el COI. FOTO: L'AVANGUARDIA

LOS PUNTOS CLAVE

1. LEGISLACIÓN

Encargar los estudios pertinentes para medir el marco legal de la decisión del COI, que discrimina a Catalunya.

2. CARTA OLÍMPICA

No debería modificarse. Si se hace, debería respetarse a los futuros miembros que presentaron su candidatura antes del 8/12/92.

3. RELACIONES INTERNACIONALES

Informar a todos los CNO, Federaciones Internacionales y medios de comunicación de la situación actual del COC.

4. FUTURO

El COC estudia su suspensión, al comprender que el ámbito político no es el suyo.

5. PROMOCIÓN

Pedir la autorización para llevar a cabo una campaña de solidaridad económica para la defensa jurídica del COC y otra de información internacional, destinada a obtener el reconocimiento de las Federaciones Catalanas.

6. UFEC

Pedir la solidaridad de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya.

7. REUNIÓN CON EL COI

Las 14 Federaciones Catalanas que integran el COC se comprometen a solicitar una reunión con Juan Antonio Samaranch, presidente del COI, para intentar que recapacite su decisión.

crea una auténtica discriminación entre los que habían iniciado los pasos legales oportunos y los 17 miembros que, reconocidos con anterioridad por el COI, ahora no cumplirían la normativa que se piensa aprobar en septiembre de 1993".

El número de Comités que en estos momentos esperaban su reconocimiento por parte del COI no se conoce con exactitud, ya que según Miró i Ardevol "los datos proporcionados por el organismo olímpico no guardan relación de un día para otro. Personalmente, conocemos el caso de Gibraltar y el de las Islas del Canal, aunque en idéntica situación se encontrarían una veintena de países, estados o terri-

torios que deseaban CNO y que ahora también se han quedado sin marco legal en el que actuar". Aunque el COC no descarta una unión de fuerzas con otras organizaciones, de entrada piensa plantear la "lucha" en solitario.

El presidente del COI, Juan Antonio Samaranch, fue el blanco de las críticas de Josep Miró i Ardevol, quien ya avanzó en El Mundo Deportivo que "nos ha engañado con falsas promesas". A pesar de ello, el presidente del COC manifestó que "no buscaremos en su actitud poco honorable una continuidad de su pasad". De lo que sí es responsable es de politizar el COI y la cuestión de Catalunya".

¡Esta temporada esquiarás y disfrutarás...!

APROVECHA ESTA GRAN OPORTUNIDAD

~~1.950~~ ptas 1.150 ptas

Solicita la Guía Slalom enviando tus datos a Proxiart S.A. Aportado de Correos Nº 35.360 y participarás en un sorteo de 4 viajes de una semana a la estación italiana de

SESTRIERES

Después recibir la Guía Slalom de la temporada 92-93, PVP 1.950, a el precio especial de 1.150, plus 300 pes de gastos de envío.

Nombre _____ Apellidos _____

Dirección _____

Provincia _____ CP _____ Edad _____ Tel _____

Forma de pago

Cheque adjunto o sobre de Proxiart S.A.

Contra reembolso

Giro Postal o cheque de Proxiart S.A.

Cta. Cta. Caja Postal de Ahorros número _____

Número _____ importe en _____ el día _____

El COC estudia iniciar accions judicials contra la variació de la Carta Olímpica

El Comitè suspendrà les seves activitats si no rep suport institucional

DAVID COLOMER

■ **Barcelona.**— El Comitè Olímpic de Catalunya (COC) estudiarà emprendre accions judicials contra el Comitè Olímpic Internacional (COI) pel fet que aquest organisme vulgui

modificar l'article 34 de la Carta Olímpica, i ara exigeixi la condició de pertànyer a un Estat reconegut per l'ONU per acceptar qualsevol comitè olímpic nou, segons va anunciar ahir en una roda de premsa Josep Miró i Ardèvol,

el president del COC. Miró i Ardèvol afirma que Joan Antoni Samaranch, el president de COI, ha polititzat aquest afer, i va afegir que suspendran les activitats del COC si no reber suport de les institucions catalanes.

Miró i Ardèvol va assenyalar que si el suport institucional no es produeix en la mesura que el COC desitja, aquest organisme es veurà obligat a suspendre les seves activitats. El COC té previst celebrar una assemblea extraordinària abans de Nadal en la qual presentarà a aprovació una proposta d'acord de cinc punts. Entre aquests destaca la petició d'aplicar mesures jurídiques —que tan poden estar supeditades al marc suís, on té la seu el COI, com en l'àmbit internacional— contra la decisió del Comitè Olímpic Internacional d'aplicar el criteri de les Nacions Unides per oficialitzar i acceptar un comitè olímpic.

Segons va afirmar ahir Miró i Ardèvol, que estava acompanyat pels presidents de les federacions catalanes d'activitats subaquàtiques, ciclisme i billar, el president del COI ha atacat de manera poc honorable els principis bàsics de la Carta Olímpica, que emparen l'esport d'una nacionalitat independentment de l'estat al qual pertanyin. «Samaranch ha aplicat una raó política després de respondre a pressions polítiques, i el que ha fet és una discriminació a Catalunya», va argumentar el president del COC, que va qualificar el COI d'organització «realment no democràtica, que es regeix per un sistema secular». Miró i Ardèvol va apuntar que si el COI vol canviar el rumb i rellevar l'esperit de la Carta Olímpica per privar els comitès olímpics de ser-ho sense tenir un estat propi, que ho faci en les sollicituds presentades des-

prés del 8 de desembre d'aquest any, data en la qual Samaranch va anunciar públicament aquesta polèmica variació. «Si Samaranch diu que els Jocs estan saturats de participants, que limiti el nombre d'assistents o de protocol que superen en nombre al d'esportistes. I si creu que hi ha massa esportistes, que limiti els comitès que tinguin un nivell tècnic baix, pujant les marques mínimes o fixant-se en el nombre de llicències per cada grup d'habitants», va dir Miró i Ardèvol.

Manifest contra la politització

El quart punt de la proposta d'acord que es presentarà a l'assemblea assenyala que el COC podria suspendre les seves activitats —en cap cas dissoldre's— si el Parlament i el Consell Executiu de la Generalitat no donessin prou suport a la iniciativa del COC. Les accions jurídiques, però, ja s'haurien iniciat i es mantindrien. «Pujol tindrà alguna cosa a dir, encara que sigui el seu famós *ara no toca*», va ironitzar Miró i Ardèvol, que va precisar que l'any 1989 hi havia un major suport per tal d'aconseguir un comitè olímpic propi que en l'actualitat.

El COC també va presentar ahir un manifest de vuit punts en el qual es destaca que històricament el COI ha resolt molts conflictes entre països pel fet d'atorgar-los comitès olímpics, independentment de tenir un estat propi. Miró i Ardèvol va apuntar que, per exemple, la creació del Comi-

Josep Miró i Ardèvol

tè Olímpic Alemany reunificat es va produir abans de la unió entre les dues repúbliques.

El manifest del Comitè Olímpic de Catalunya responsabilitza directament Joan Antoni Samaranch de la politització que ha experimentat el COI, i assegura que és fals que el reconeixement del Comitè Olímpic de Catalunya hagi de significar la limitació de l'esport català a les seves fronteres —Samaranch va argumentar que el COC significaria un perjudici per a l'esport català—, citant els

exemples de comitès olímpics com el d'Andorra, Mònaco, Puerto Rico o Hong Kong.

La importància del COC

En les preguntes referides a Joan Antoni Samaranch, en la posterior roda de premsa a la lectura d'aquest manifest, Josep Miró i Ardèvol va fer servir un to eufemístic pel que fa a la manera d'actuar del president: «És possible que per alguna mentalitat educada en la globalitat d'un sistema totalitari no es pugui entendre la importància que té per a Catalunya poder disposar d'un comitè olímpic propi». El president del COC va puntualitzar que en cap moment ha tingut l'ocasió de dialogar amb tranquil·litat i en persona amb Samaranch sobre les directrius del COC, en l'any i mig que fa que aquest organisme va sol·licitar el seu ingrés a la família olímpica: «He de reconèixer que esperava entrebancs, però mai la modificació tan insòlita d'un esperit olímpic que té més de cent anys a les seves esquenes».

El COC té actualment catorze federacions catalanes que li donen suport. En els Jocs de Barcelona van desfilar un total de disset comitès olímpics de països que no són independents. Miró i Ardèvol no descarta, gràcies a una campanya d'informació mundial sobre la seva situació que el el COC té previst fer, que algun dels comitès que com Catalunya esperaven ser reconeguts i que tampoc no pertanyen a països independents, s'afegixin a la reivindicació.

El COC suspèndrà les activitats si no rep el suport institucional

No descarta accions jurídiques contra el COI

El Comitè Olímpic Català (COC) suspèndrà les seves activitats si no rep un recolzament explícit del govern de la Generalitat i del Parlament català, segons va anunciar ahir el president de

l'entitat, Josep Miró i Ardèvol, que va dir, també en roda de premsa, que el COC estudia emprendre accions legals contra el Comitè Olímpic Internacional (COI).

L Bru Noya BARCELONA a petició del Comitè Olímpic Català (COC) a les institucions catalanes perquè li donin suport arriba immediatament després que el Comitè Olímpic Internacional hagi anunciat la seva intenció d'estudiar el pròxim mes de març la modificació de tres articles de la Carta Olímpica.

Aquests articles són relatius a l'admissió de nous comitès olímpics nacionals, de forma que no més reconeixeria oficialment aquells comitès els estats dels quals hagin estat reconeguts a la seva vegada per l'Organització de Nacions Unides (ONU).

Josep Miró i Ardèvol, el president del COC, va afirmar ahir en una roda de premsa feta a la seu de l'organisme a Barcelona que aquesta decisió del COI situa el reconeixement dels comitès olímpics en el terreny "polític i no esportiu, com fins ara".

Propostes a l'assemblea

Per aquest motiu, l'assemblea general del COC que es pot celebrar abans de Nadal, si hi ha el quòrum necessari, estudiarà una sèrie de propostes, una dels quals, la quarta en l'ordre, preveu "suspènre" les activitats del comitè si no rep un suport "decidit i ferm" del govern i del Parlament català. La suspensió, va precisar, no implicaria la dissolució del comitè.

Els presidents de les catorze federacions catalanes adherides al COC sol·licitaran pròximament

una entrevista amb el president de la Generalitat, Jordi Pujol, per exposar-li la posició del comitè.

Un grup de cinquanta esportistes catalanes ja va enviar el passat mes una carta al president Pujol en què li demanaven el recolzament explícit del seu govern al COC.

Segons Miró i Ardèvol, el president del COI, Juan Antonio Samaranch, "ha enganyat" el COC en actuar ara de forma diferent al

va entregar una declaració del COC. S'hi fan una sèrie de consideracions sobre la proposta del comitè executiu del COI de no admetre cap més nou comitè olímpic nacional (CON) que no correspongui al territori d'un Estat independent, reconegut per la comunitat internacional.

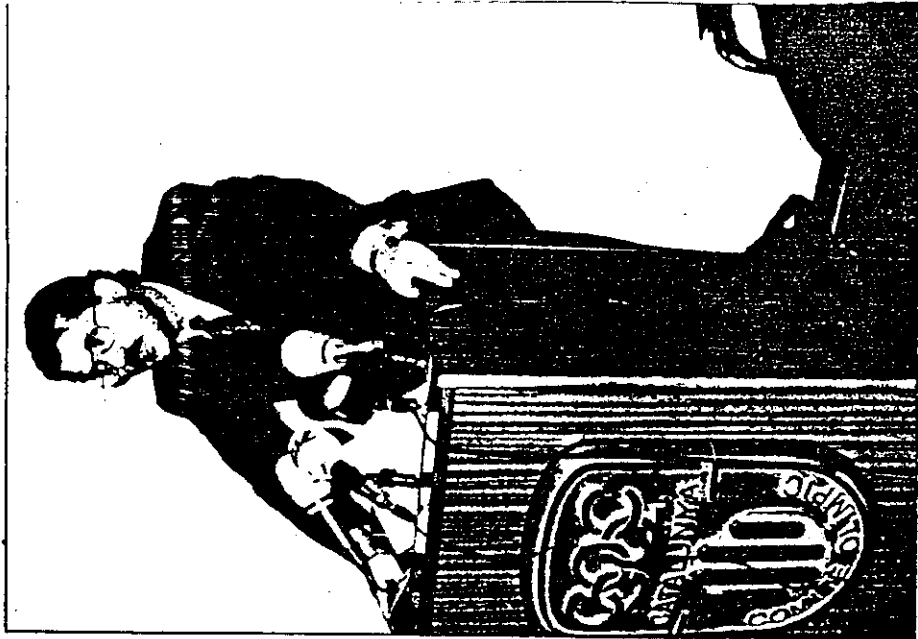
La declaració, que va ser llegida per Miró i Ardèvol, assegura que "la proposta del COI trenca radicalment amb la tradició centenària del COI, i amb la pràctica del moviment olímpic de mantenir-se totalment al marge de tota influència no esportiva, i de no admetre cap ingerència per raons religioses, de raça, de nacionalitat o polítiques. El fundador del moviment olímpic de l'era moderna, així com tots els seus successors fins a arribar al senyor Samaranch han treballat perquè aquells principis i aquella pràctica no es perdessin".

Per Miró i Ardèvol, "el tema ha passat de ser esportiu a ser polític"

que s'havia comentat en les negociacions mantingudes al llarg dels últims dos anys i el va acusar de ser "el primer responsable" que Catalunya no disposi d'un comitè olímpic propi.

El COC ha encarregat una sèrie d'estudis jurídics i no descarta portar el COI als tribunals, tot i que encara no sap a quin organisme s'ha de recórrer. "Això és el que estan estudiant ara els nostres serveis jurídics", va dir Miró i Ardèvol, que va precisar: "No ens entusiasma portar el COI als tribunals, però si cal ho farem".

Abans de la roda de premsa es

Josep Miró i Ardèvol durant la roda de premsa d'ahir

ques i les que s'organitzen en àmbits nacionals i internacionals. Sap molt bé que molts països amb comitès olímpics nacionals reconeguts com Andorra, Mònaco, Puerto Rico o Hong Kong, entre altres, participen normalment en Lligues i competicions d'àmbits superiors als del seu territori, i això no suposa cap dificultat per al seu CON, ni tècnica, ni pràctica. [En l'exemple d'Andorra, els seus equips participen a la competició espanyola o a la francesa, com és el cas del conjunt de rugbi, el VPC Andorra. El Festival Andorra milita a la Lliga ACB de bàsquet i l'Andorra FC ho fa al

Independència organitzativa

En unes declaracions Joan Antoni Samaranch havia dit que l'existència del Comitè Olímpic Català seria perjudicial per a l'esport català, ja que l'obligaria a tancar-se en competicions esportives exclusives de l'àmbit català. Això, per Josep Miró i Ardèvol, és fals.

"L'existència del COC no obliga a les federacions catalanes a tancar-se en competicions esportives exclusives en l'àmbit català. El president del COI coneix molt bé la total independència organitzativa que hi ha entre les competicions olímpiques i les que s'organitzen en àmbits nacionals i internacionals. Sap molt bé que molts països amb comitès olímpics nacionals reconeguts com Andorra, Mònaco, Puerto Rico o Hong Kong, entre altres, participen normalment en Lligues i competicions d'àmbits superiors als del seu territori, i això no suposa cap dificultat per al seu CON, ni tècnica, ni pràctica. [En l'exemple d'Andorra, els seus equips participen a la competició espanyola o a la francesa, com és el cas del conjunt de rugbi, el VPC Andorra. El Festival Andorra milita a la Lliga ACB de bàsquet i l'Andorra FC ho fa al

Grup II de la Segona Divisió B.] Finalment, Miró i Ardèvol va recordar que el COC mai ha defensat que les federacions catalanes deguin de participar i col·laborar en competicions de caràcter estatal. "Tot al contrari. Tot i ser un tema propi de les federacions catalanes, la manera de sentir de les federacions del COC ha estat que sempre cal tenir les portes obertes a tot tipus de solucions, i que el que cal és donar als nostres esportistes, als nostres clubs, les màximes facilitats per poder practicar i tot competint, millorar el seu nivell esportiu i organitzatiu."

COC

PILAR RAHOLA

A la roda de premsa d'ahir, Josep Miró i Ardèvol va ser contundent: el COC suspènndrà les seves activitats si no rep suport explícit del govern i del Parlament de Catalunya. Em sembla una actitud coherent per a una situació que ha arribat a ser grotesca. De primer, ja resulta francament grotesc que el COI s'hagi de treure de la màniga, *in extremis*, una resolució política per resoldre — o per evitar resoldre — el que hauria de ser un problema estrictament esportiu. Que sigui un català, a més, qui treballa activament per evitar reconèixer el Comitè Olímpic de Catalunya, només afegeix misèria a la qüestió, però no és rellevant. Al capdavant, ¿quants catalans tenim en càrrecs importants a nivell internacional que el primer que fan és fer-se perdonar l'origen? ¿Quants que potser triomfen perquè es fan perdonar l'origen? De manera que el COI, l'estructura creada per vetllar i articular en la pràctica l'esperit de l'olimpisme — que és un esperit teòricament alliberat d'interessos polítics — vulnera el seu propi esperit per tal de servir aquests mateixos interessos. Que després en Samaranch ens expliqui la filosofia de la Carta Olímpica...

Però és també grotesca aquesta mena de prudència més enllà de la prudència en què militen les nostres autoritats i la major part dels partits polítics catalans. El COC no és un caprici d'un conjunt d'esportistes, ni la neura personal d'un ex-conseller desvagut, sinó una necessitat que, des del punt de vista nacional, resulta indiscutible. Ser nació no vol dir només tenir-ne el convenciment entre uns quants, ni fer-ne teoria més o menys fèl·lic, sinó, com diria Lluís Gavaldà, exercir-ne. I si una nació que no té articulada la seva sobirania — la qual cosa pot ser o no acceptada — renuncia als seus trets externs; renuncia, per exemple, al *nosaltres* esportiu — que és el ritual de reconeixement intern i extern més poderós que existeix, després del lingüístic —, està convertint la teoria en paper mullat. Si som una nació, però el nostre *nosaltres* esportiu és la selecció del Clemente, la bandera espanyola, o el COE, només som nació en el plec de bones intencions. ¿De què tenen por, les nostres autoritats? ¿Per quin motiu no es dona suport explícit al COC, que és un reconeixement esportiu i no polític del fet nacional? Si Catalunya no pot tenir ni un *nosaltres* esportiu homologat internacionalment, caldrà acceptar la dinàmica a què obliga el mateix COI: o acceptar una mena de vida nacional clandestina, o veure's obligat a aconseguir l'Estat. Que hi pensin, els partits i els polítics que de moment opten pel silenci.

L'ex-seleccionador Díaz Miguel presentarà recurs contra la sentència

Redacció
MADRID

Antonio Díaz Miguel, ex-seleccionador espanyol de bàsquet, va assegurar ahir que el seu advocat, Carlos Molero, recorrerà la sentència de la jutge Maria Gracia Martínez, que va desestimar el recurs presentat pel tècnic, que reclamava 96 milions de pessetes a la Federació Espanyola (FEB) com a liquidació pels seus 26 anys al càrrec.

La jutge, a més, va rebutjar el caràcter ordinari de la relació laboral que Díaz Miguel mantenia amb la FEB i no el va reconèixer com a personal fix d'aquest organisme. L'ex-seleccionador va negar-se a comentar aquests aspectes de la sentència.

Cinquanta esportistes catalans demanen a Jordi Pujol que doni suport al COC No s'han fet públics els noms per por a "represàlies"

consideren que és necessari comptar amb un comitè olímpic "propi" que, amb el suport de la Generalitat, "sigui reconegut per les autoritats del Comitè Olímpic Internacional (COI)". Segons els esportistes, el COC permetria organitzar l'esport d'èlite de Catalunya d'acord amb la "voluntat i manera de ser catalanes, amb la pròpia legislació esportiva, amb un lligam molt més estret amb el poble català".

D'aquesta manera, tots aquests esportistes pensen que el seu esforç serviria "per projectar Catalunya, especialment en l'àmbit internacional; per competir al món amb l'alegria i la il·lusió de presentar-se com a catalans; i per fer saber a tots els països el que som: un poble esportiu, organitzat i dinàmic".

Aquests esportistes, entre els quals hi ha medallistes olímpics, campions del món, d'Europa, d'Espanya i de Catalunya, han demanat a Pujol que no faci públics els seus noms, ja que consideren que els podria portar "represàlies". Cal recordar, afegeixen, que "algunes persones d'equips olímpics espanyols no van ser finalment seleccionades per participar a Barcelona després de fer públic el seu suport al COC".

En aquest sentit, el gimnasta olímpic Antoni Fraguas, portaveu dels esportistes firmants, va fer arribar dimarts passat una altra carta al president de la Generalitat demanant-li la "màxima confiança" per evitar aquestes possibles represàlies.

DOCUMENTACIÓ

ARIEC

ASSOCIACIO PEL RECONeixEMENT INTERNACIONAL DE L'ESPORT CATALA

FULL INFORMATIU

Tal i com s'informava al darrer full informatiu, el COC havia replantejat la seva estratègia per assolir el seu ple reconeixement internacional. Bàsicament sobre els eixos d'aconseguir el suport institucional necessari (polític i econòmic) per acometre amb èxit aquesta empresa de l'esport català, i esportiu, en relació tan al nombre de federacions integrants del COC com en la relació amb els esportistes i clubs esportius del nostre país. I vam advertir que seria una feina lenta i silenciosa, perquè tenim l'experiència de la por a les repressàlies i al bloqueig econòmic sobre el món de l'esport quan manifesta públicament el seu suport al COC. Així les coses, devien anar fins i tot millor del que nosaltres pensàvem, perquè aquest mes de desembre el recordarem per la clara maniobra obstruccionista d'un senyor nascut a Catalunya que ha tractat per tots els mitjans d'impedir el reconeixement internacional de Catalunya, fins i tot a costa de modificar la pròpia Carta Olímpica.

Aquest parany infame del Sr. Samaranch només s'entén si sabem de la seva submissió total al poder i les recomanacions de Madrid i les oïdes sordes i cíniques a l'esport català. Però també per la seguretat que té en la passivitat de Catalunya: al cap i a la fi té els màxims honors de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona. I presideix "La Caixa".

És el moment de fer una cronologia dels darrers fets, incloent la declaració oficial del Comitè Olímpic de Catalunya i un breu anàlisi de com queden les coses. Amb una premissa bàsica: en aquests moments és quan més important és el suport de l'ARIEC, en aquests dies, difícils, les mostres d'afecte i suport rebudes dels col·laboradors del COC han estat molt agraïdes, i aquesta col·laboració és tan o més necessària que mai en els mesos que ara venen. Per això us demanem el coratge i l'energia necessaris per entendre la col·laboració i fer visible l'aspiració d'un Comitè Olímpic per a l'esport català. Molt properament es convocarà una Assemblea General dels socis de l'ARIEC on s'explicarà fil per randa tot el procés i s'informarà de l'estat de la demanda i els moviments que s'estan fent. Intentarem que la convocatòria sigui ben acollida. Fins aleshores esperem que la informació que us facilitem us permeti formar una imatge més exacta del que ha passat i de la posició exacta del Comitè Olímpic de Catalunya.

CRONOLOGIA DELS FETS

*Els representants del Comitè Olímpic de Catalunya venen mantenint diferents contactes i entrevistes amb les institucions i el món de l'esport per articular el seu suport abans de fer front a la batalla internacional.

*El Dr. Antoni Fraguas, esportista d'èlit de la federació de gmnàstica va adreçar sengles cartes als Srs. Samaranch i Kéba M'Baye, en nom dels seus companys, remarcant l'estricta demanda esportiva que representa el COC i el suport que aquest té dels esportistes catalans. Remarcava alhora els enormes beneficis que reportaria per l'esport català absolutament a tots els nivells.

*A finals del mes de novembre 50 esportistes d'èlit catalans, entre els quals hi havia molts olímpics, campions del món, d'Europa, d'Espanya i medallistes (inclosos ors) olímpics, van adreçar un escrit al president de la Generalitat, M.H. Jordi Pujol, demanant el recoizament del govern de Catalunya al COC. Els esportistes, en un nombre simbòlic com a testimoni de tots els que a Catalunya donen suport al reconeixement internacional de l'esport català insistien en la necessitat d'aquest suport i la disposició favorable del món de l'esport. Malauradament havien de recordar la confidencialitat dels seus noms per evitar repressàlies posteriors a nivell esportiu i econòmic. Es remarcava, un cop més, els beneficis que el reconeixement del COC aportaria a tot l'esport català. I demanaven una entrevista amb el President de Catalunya per exposar-li directament tots aquests extrets.

* El dia 7 de desembre, el Sr. Samaranch, davant la sorpresa generalitzada del món olímpic i de l'esport, anunciava la modificació de la Carta Olímpica en el sentit que només es reconeguin comitès olímpics a països reconeguts internacionalment (per les NN.UU.). D'aquesta manera s'impedia l'accés de Catalunya, com ell mateix va dir.

* En l'últim moment, i d'una manera confusa, es va ajornar la decisió, que finalment s'haurà de prendre al setembre del 93 a Atlanta. Si bé sembla que la voluntat, al menys del Sr. Samaranch és clara, la decisió no s'ha pres ara ni es prendrà al març. La possible modificació de la Carta Olímpica que impedeixi reconèixer al COC només es tractarà a Atlanta, i en paraules del portaveu del CIO Michelle Verdier, "hi ha la possibilitat que aquesta qüestió es tracti a Atlanta, però tampoc és segur que l'assumeixi s'inclogui a l'ordre del dia, i el que és segur és que de cap manera no s'estudiarà abans".

* En declaracions a la premsa de Barcelona, Samaranch va defensar la modificació que promou per evitar el reconeixement del COC, tot afirmant que "el reconeixement del COC no beneficiaria l'esport de Catalunya, perquè el reduiria a competicions de poca transcendència"(sic).

* El Comitè Olímpic de Catalunya s'ha defensat d'aquestes accions del Sr. Samaranch, d'una banda a través de la declaració oficial que més endavant reproduïm, però bàsicament centrant-se en denunciar l'engany i la poca honestat amb que el Sr. Samaranch ha tractat els representants catalans, i manifestant-se en contra de la politització que promou el president del CIO, contrària als principis inspiradors del Baró de Coubertin. En aquest sentit també s'havia pronunciat el director esportiu del CIO, sr. Gilbert Felli, que "havia proposat una modificació per l'admissió basada en qüestions esportives, perquè considerava que no n'hi havia prou amb el reconeixement internacional de cinc federacions, però al final aquests criteris van ser substituïts per les raons polítiques que van inspirar la redacció del document definitiu" (crònica del Diari de Barcelona).

* El dimarts dia 15 de desembre el president del COC va oferir una roda de premsa a tots els mitjans de comunicació per expressar la postura oficial i les accions a emprendre davant els últims esdeveniments. En aquesta roda de premsa es va presentar la declaració i la proposta d'acord.

* Dimecres dia 16 el president del CIO, sr. Samaranch va respondre desafiant novament l'esport català, a l'afirmar que ell no havia enganyat mai ningú (sic) ni havia estafat al COC, i que si el COC se sentia estafat recorrés als tribunals, en una personal interpretació del punt 3 de la proposta d'acord que fa referència a la sol·licitud d'estudis jurídics per mesurar la legalitat de la posició del CIO (en relació a la pròpia Carta Olímpica, que impedeix les discriminacions per raons polítiques o de nacionalitat i la interpretació de país esportiu diferenciat de país polític que expressament va proclamar el Baró de Coubertin).

* El Comitè Olímpic de Catalunya va fer públic un comunicat explicant novament quina era la posició exacta del COC i el sentit dels estudis jurídics encarregats.

* Dilluns dia 21 de desembre se celebrà la Assemblea Extraordinària del COC, integrada pels presidents de les federacions membres del COC. Aquesta assemblea va ratificar plenament la declaració del COC i va aprovar els acords proposats menys en el punt 4 que feia referència a la possibilitat de suspendre les activitats si no es rebia el necessari suport institucional i del govern de Catalunya. Els presidents de les federacions catalanes estimen que el COC ha de continuar sigui com sigui les seves activitats i fer tots els moviments i les accions necessàries per consagrar el reconeixement internacional de l'esport català.

OLIMPISMO Si no recibe el apoyo explícito de las instituciones políticas EL COC estudia su suspensión

PERE GURT · BARCELONA

José María Arribas, presidente del Comité Olímpico de España, ha advertido de que si el COC no recibe el apoyo explícito de las instituciones políticas no se le puede considerar como un único representante de la ciudad deportiva del CIO.

El principal objetivo del COC es el de conseguir el reconocimiento internacional de la ciudad deportiva del CIO, para lo cual el COC ha emprendido una serie de acciones que el COC no debe considerar como acciones de la ciudad deportiva del CIO, sino como acciones de la ciudad deportiva del CIO.

El COC estudia la posibilidad de suspender la participación de los atletas catalanes en los Juegos Olímpicos de Barcelona 1992, si no se recibe el apoyo explícito de las instituciones políticas.

La línea de actuación del COC en los próximos meses, apunta a ser de forma enérgica por su presidente, de modo que se asegure el reconocimiento internacional de la ciudad deportiva del CIO.

El COC estudia la posibilidad de suspender la participación de los atletas catalanes en los Juegos Olímpicos de Barcelona 1992, si no se recibe el apoyo explícito de las instituciones políticas.

LOS PUERTOS BARCELONA

El COC estudia la posibilidad de suspender la participación de los atletas catalanes en los Juegos Olímpicos de Barcelona 1992, si no se recibe el apoyo explícito de las instituciones políticas.

El COC estudia la posibilidad de suspender la participación de los atletas catalanes en los Juegos Olímpicos de Barcelona 1992, si no se recibe el apoyo explícito de las instituciones políticas.

ESPORTS

OLIMPISMES

Les federacions catalanes volen que el COC continuï

L'assemblea s'adreçarà al COI perquè eviti modificar la Carta Olímpica

DIARI DE BARCELONA
Barcelona

El Comitè Olímpic Català ha decidit continuar la seva activitat malgrat la decisió del consell executiu del Comitè Olímpic Internacional (COI) d'impendir l'admissió en el seu si de comitès olímpics que no representin Estats independents reconeguts internacionalment per les Nacions Unides (ONU).

L'assemblea de federacions del COC va rebutjar prevoure la suspensió de les seves activitats en la reunió celebrada dijous. Els presidents de les federacions associades al COC van voler definir la postura de l'entitat després de les primeres reaccions suscitàdes en resposta a la intenció manifestada per Joan Antoni Samaranch de modificar la Carta Olímpica. Fet que perjudicava clarament els interessos del Comitè Olímpic Català.

En un principi, el president del COC, Josep Miró Ardèvol, es va mostrar molt decebut i fins i tot va amenaçar amb suspèndre les activitats del Comitè Olímpic Català quan va saber la decisió que havia pres el COI per limitar les noves admissions. L'assemblea de les federacions del COC, però, ha im-
pedit aquesta mesura dràstica i està disposada a seguir lluitant per evitar el que li podria suposar la desaparició. Si més no, el COC no estudiarà la suspensió de les activitats fins que el COI faci efectiva i ferma la mesura anunciada d'admetre en el seu si només comitès d'Estats sobirans. Els presidents de les federacions també van considerar que posar sena bo continuar amb les activitats encara que el COI modifiqui definitivament la Carta Olímpica.

El COC engagarà els estudis jurídics corresponents per defensar el dret dels països sense Estat a ser membres del COI,

d'acord amb la lletra i l'esperit de la Carta Olímpica i de la seva pròpia tradició. El reglament olímpic no parla de la participació per Estats, sinó dels jocs de la joventut mundial. Per aquest motiu, l'única manera d'impendir legalment l'admissió de comitès olímpics que no representin Estats reconeguts políticament per l'ONU és modificant els continguts de la Carta Olímpica.

La intenció del COI és fer efectiu el canvi dels articles 32,

internacionals, per evitar l'aprovació de la modificació de la Carta Olímpica.

Tal com ja va reclamar el president Josep Miró Ardèvol el dia en què va fer públiques les seves primeres reaccions després de conèixer les intencions del COI, l'assemblea del COC va sol·licitar el suport del Parlament i del govern de Catalunya. Els membres del COC també van acordar promoure una campanya de suport econòmic.

FREDERIC CAMALLONGA / DUB

Un simpatitzant del Comitè Olímpic Català

Comité Olímpic
de Catalunya

DECLARACIÓ

EL COMITÈ OLÍMPIC DE CATALUNYA, davant les manifestacions públiques fetes pel Sr. Juan Antonio Samaranch, en relació a la proposta del Comitè Executiu del CIO de no admetre cap més nou COC -Comitè Nacional Olímpic- que no correspongui al territori d'un estat independent, reconegut per la comunitat internacional (N.N.UU.), MANIFESTA:

1. Aquesta proposta trenca radicalment amb la tradició centenària del CIO, i amb la pràctica del moviment olímpic de mantenir-se totalment al marge de tota influència no esportiva, i de no admetre cap ingerència per raons religioses, de raça, de nacionalitat o polítiques. El fundador del moviment olímpic de 1^{era} moderna, així com tots els seus successors fins arribar al Sr. Samaranch, han vetllat perquè aquells principis i aquella pràctica no es perdessin.

2. Un dels puntals de l'organització territorial olímpica ha estat, de sempre, el concepte "país esportiu", concepte implantat i desenvolupat pel Baró Pierre de Coubertin. El fundador de l'olimpisme modern va voler dotar el moviment olímpic d'uns criteris propis, independents dels criteris polítics, que garantíessin a l'olimpisme la seva independència i identitat. Així, la Carta Olímpica, des dels seus inicis, ha respectat aquest principi. I així encara llegim a l'article 34 de la Carta

"En aquestes regles, el mot "país" vol significar qualsevol país, Estat, territori o porció de territori que el CIO consideri, a la seva i més absoluta discreció, com a zona de jurisdicció d'un Comitè Nacional Olímpic reconegut".

Basant-se en aquest principi i en aquestes regles, des de la primera Olimpíada el CIO va assumir i resoldre positivament conflictes entre estats, pobles i nacions. En la primera Olimpíada fou el cas de Rússia i el Ducat de Finlàndia; posteriorment intervingué en l'imperi Austro-Hungària i així tot criteris també fou la clau de volta de la possibilitat de donar sortides a l'enfonsament de la vella URSS, amenaçant i comportant parcialment l'enfonsament traumàtic de les antigues estructures esportives d'aquells països.

3. També basant-se en aquest principi s'iniciaren a partir de l'any 1990 entre el COC i el CIO tot un seguit de relacions de cara al futur reconeixement del COC com a Comitè Nacional Olímpic de Catalunya. Amb aquestes relacions el COC ha fet un avenç històric en iniciar i aconseguir un reconeixement mundial de l'esport català: el mes de març de 1991 va presentar oficialment la seva sol·licitud de reconeixement, i ha estat present oficiosament en reunions del CIO i dels CNO(s) -Birmingham, Istanbul, etc... El COC ha aconseguit que el moviment olímpic català fos conegut per la majoria dels Comitès Nacionals Olímpics, i per tots els mitjans de comunicació internacional.

4. Aquest procés vers el reconeixement està totalment fonamentat, i per aquest motiu a hores d'ara ja havia assolit tal nivell, que el President del CIO, cedint a pressions d'indubtable caracter polític, ha arribat a l'extrem d'acceptar la proposta de modificació de la Carta Olímpica i així vetar el pas, entre d'altres països, a Catalunya.

Responsabilitzem directament el Sr. Samaranch del fet de vetar el pas a Catalunya per raons no esportives, utilitzant criteris polítics, el que representa un fet insòlit en la vida del CIO, així com un precedent i gir perillós per al moviment olímpic. Afirmem que el Sr. Samaranch i els seus representants -interlocutors amb el COC des de fa dos anys- estant actuant de forma enganyosa i gens honorable, al mantenir d'una banda les expectatives d'admissió del COC, reconèixer-lo com un fet consolidat dins del moviment olímpic, i per l'altra banda, preparant el canvi polític que impedeixi l'accés de Catalunya al moviment olímpic.

5. Hem de denunciar que el gir que es vol donar a l'organització olímpica suposa l'abandonament del criteri propi de "país" que té el moviment olímpic, tot fent-lo dependre dels criteris polítics de la comunitat internacional. Aquesta pèrdua d'independència és totalment contrària a l'esperit olímpic, a la voluntat dels fundadors de l'olimpisme i a la mateixa Carta Olímpica en tant que, aquesta supeditació a criteris polítics, suposarà greus discriminacions entre països i entre esportistes, discriminacions contràries als drets més elementals d'igualtat, de participació i de solidaritat.

6. Recriminem l'ús demagògic que el Sr. Samaranch fa de les "conseqüències" del fet de tenir el COC reconegut. Es fais que l'existència del COC obligui a les federacions catalanes a tancar-se en competicions esportives exclusives en l'àmbit català. El president del CIO coneix molt bé la total independència organitzativa que hi ha entre les competicions olímpiques i les que s'organitzen en àmbits nacionals o internacionals. El Sr. Samaranch sap molt bé que molts països amb CNO(s) reconeguts (Andorra, Mònaco, Puerto Rico, Hong Kong -per citar-ne alguns-), participen normalment amb lligues i competicions d'àmbits superiors als del seu territori, i això no suposa cap dificultat pel seu CNO, ni teòrica ni pràctica.

7. El COC, en aquest aspecte, mai ha defensat que les federacions catalanes deixin de participar i col·laborar en competicions de caràcter estatal, tot el contrari. Tot i ser un tema propi de les federacions catalanes, la manera de sentir de les federacions del COC ha estat que cal sempre tenir les portes obertes a tot tipus de solucions, i el que cal és donar als nostres esportistes, als nostres clubs, les màximes facilitats i possibilitats per a poder practicar i, tot competint, millorar el seu nivell esportiu i organitzatiu.

8. El COC endegarà les accions pertinents, a tot nivell, i en especial en el sí del món de l'esport i del moviment olímpic, a fi de defensar l'autonomia de l'olimpisme, la no ingerència de criteris polítics, i el més gran respecte a la Carta Olímpica com a manera de defensar els criteris esportius propis, no sols de l'olimpisme, sinó també de les federacions esportives internacionals que difícilment voldran modificar en aquest sentit els seus estatuts, i així perdre la seva autonomia esportiva i la seva independència.

INFORMACIONS D'ORDRE INTERN A.R.I.E.C.

* Tal i com us anunciàvem al començament, molt properament es convocarà una Assemblea de socis de l'ARIEC, amb l'objectiu d'exposar la situació actual i les accions que es pensen dur a terme. Igualment s'inclourà a l'ordre del dia una proposta per estudiar quin és el marc més important per l'activitat de l'ARIEC. El dia i el lloc on es celebrarà encara està per determinar, però s'informarà amb suficient antelació.

* Amb aquest full us facilitem uns quants exemplars del nou model d'enganxina. Seria bo que el distribuïssiu abundantment entre el vostre cercle de coneguts, sempre i quan el vulguin posar en un lloc visible.

* Mantenim la crida a fer nous col·laboradors del COC. Penseu que el moment és molt important.

* Tal i com es preceptiu, donat el seu caràcter anyal, a començaments d'any es passaran els rebuts de la quota de l'ARIEC. Per facilitar tota la feina que comporta us agrairiem seguissiu els consells següents, fent servir, si cal, la butlleta que us adjuntem:

-si al llarg de l'any passat heu canviat de domiciliació bancària, feu-nos-ho saber o bé envieu les noves dades amb la butlleta adjunta.

-atenció especial clients de "La Caixa", sobretot els provinents de l'antiga Caixa de Barcelona, perquè com sabeu ha canviat l'expressió de la vostra domiciliació, que ara és de 10 dígitos.

-recomanem domiciliar bancàriament el pagament als que encara no ho tinguin.

-l'expressió dinerària de la categoria de col·laborador és fins a, i no fixa, de manera que no es salta de les 1000 a les 12000, sinó que poden establir-se quotes intermitges.

-pels pagaments no domiciliats, recomanem fer-los en efectiu a la seu, C/Consell de Cent 325 o bé mitjançant taló nominatiu a nom d'ARIEC.

-Eviteu enviar diners en efectiu per correu ordinari.

Com sempre, sabeu que podeu trucar als telèfons 487 47 13 i 487 92 27 (principalment per les tardes) i indiqueu que és per un tema de la quota.

* D'alguna manera amb aquest full disposeu d'una informació de primera mà que, malauradament, no arriba a tothom. Val la pena que fem saber què és el que està passant i quines són les circumstàncies que ens han portat on som.

* Excuses per les dificultats a l'hora de servir cava fora de Barcelona.

El Comité Olímpic Catalán, una "pedra de toc"

El pasado 7 de diciembre Juan Antonio Samaranch anunciaba en Lausana su histórica decisión de proponer a la Asamblea del Comité Olímpico Internacional la modificación de las condiciones para que reconocer a un nuevo Comité Olímpico de manera tal que sólo pudieran aspirar a ello los estados independientes reconocidos por las Naciones Unidas. Con este intento, Samaranch proponía romper con una tradición y práctica centenaria del movimiento olímpico, que fiel a la concepción del fundador Baron de Coubertin, siempre evitó mezclar deporte y "estatus" político, el "país deportivo" con el Estado.

Esta es la causa de que el artículo 34 de la Carta Olímpica establezca taxativamente: "En estas reglas, la palabra "país" quiere significar cualquier país, estado, territorio o porción de territorio que el CIO considere, a su absoluta discreción". Su aplicación a lo largo de casi un siglo ha permitido a muchos países tener un comité olímpico sin ser estado independiente, y resolver infinidad de problemas nacionales sin conflictivizar el deporte con la política, ni tensionar el clima político con nuevos agravios deportivos. Esa fue, todavía es, la sabiduría del CIO que hizo posible, por ejemplo, que una decena de comités olímpicos participaran en los Juegos de Barcelona sin pertenecer a estados independientes.

El Comité Olímpic de Catalunya formado por 14 federaciones, presentó su solicitud de reconocimiento al CIO en marzo de 1991, y venía trabajando

activamente para cumplir con el último requisito pendiente: que un mínimo de cinco federaciones internacionales reconocieran a otras tantas federaciones catalanas, como ya acaecía antes de la Guerra Civil y del triunfo de la dictadura franquista.

De formalizarse ahora la iniciativa de Samaranch todo el trabajo de Cataluña habria sido en vano. En definitiva Samaranch pareceria dispuesto a utilizar una instancia política -Naciones Unidas- y una condición política -la independencia política-, para cerrar el paso al inevitable reconocimiento, por razones deportivas, del comité catalán, con el agravante, por paradógico que parezca, que la misma persona -Samaranch- ha sido el presidente del CIO bajo cuyo mandato se han reconocido mas comités olímpicos que no són estados independientes, quatro en total.

La razón formal que se aduce para alterar la Carta Olímpica es, por una parte, el elevado número de comités que aspiran al reconocimiento y por otra, el gigantismo alcanzado por la participación en los JJOO. El más elemental sentido común permite ver que la condición política que se quiere ahora imponer no ayuda a resolver realmente ninguno de los problemas apuntados. El gigantismo de los Juegos no se veria limitado por la nueva medida porque esta no afecta a los comités ya reconocidos. En contrapartida, y sin moverse del plano deportivo, si que resulta posible alcanzar una participación menos numerosa y más eficaz, generalizando y aplicando con rigor las competiciones selectivas previas y las marcas mínimas a todos los deportes presentes en los Juegos. Y también limitando la escandalosa desproporción entre atletas y participantes no deportivos de algunas delegaciones.

Algo parecido puede decirse en relación al reconocimiento de nuevos comités. ¿Se quieren menos?. Bien, que se eleve el listón de las exigencias deportivas; por ejemplo, que se instaure un mínimo más alto de federaciones por país para constituir inicialmente el comité olímpico y que se introduzcan criterios objetivos vinculados a la vocación y densidad deportiva del país. En definitiva, actuar de manera que la carrera para alcanzar el reconocimiento por parte de un nuevo comité resulte un desafío al servicio y mejora del deporte de cada país, como es misión del CIO, en lugar de instar a una obligación política como es la independencia, como pretende Samaranch.

Su iniciativa, en el caso de confirmarse, perjudicaría gravemente a Cataluña, quien vería así cerrada la puerta a más de tres años de trabajo, en buena parte realizados bajo el conocimiento o los auspicios del CIO y del propio Samaranch. Así, se solicitó de él, y se obtuvo, el que una comisión del COC accediera a los archivos del CIO para buscar antecedentes de las relaciones de Cataluña con el movimiento olímpico. Más tarde, en junio de 1991, y en el marco de la asamblea del CIO en Birmingham, se produjo el compromiso de que el Comité Olímpico Catalán tendría algún tipo de presencia en los Juegos Olímpicos de Barcelona de forma compatible con lo establecido en la Carta Olímpica. En noviembre del mismo año, y en la propia sede del CIO en Lausana, se produjo el tercer compromiso, consistente en informar de la candidatura del COC en la publicación oficial del CIO. Finalmente con motivo de la reunión mantenida en Courchevel con motivo de los Juegos de Invierno, se introdujo el nuevo compromiso -a iniciativa del propio CIO- de convocar una reunión con los comités catalán y español. Esta iniciativa fue ratificada en marzo en

Barcelona por el vicepresidente del CIO y responsable para los nuevos comités, Kema M'Baye . En una fecha tan avanzada como el 5 de agosto y en plenos Juegos de Barcelona, los dirigentes del CIO explicaban al Comité Olímpico Catalán su satisfacción por la forma en que éste trabajaba su reconocimiento y le aseguraba "que la mitad del camino estaba recorrido". Todos estos hechos demuestran, sobradamente, que al menos hasta dichos Juegos el CIO otorgó -cómo legalmente le correspondía hacerlo- carta de naturaleza a la candidatura del Comité Catalán, creó unas expectativas claras en orden a su reconocimiento y, a través de su actitud, lo alentó a continuar.

¿Qué sucedió entre el 5 de agosto y el 7 de diciembre para introducir un cambio tan radical en el movimiento olímpico y que tiene como principal resultado acabar con la aspiración catalana?. Todos estos hechos pueden recibir calificativos muy específicos y rezuman una determinada y negativa pedagogía. Reaccionar ante ella es la gran esperanza, porque la cuestión del COC ya no es sólo una cuestión deportiva, Samaranch la ha transformado: El COC es ahora frente a la arbitrariedad una "pedra de toc" de la catalanidad.

Josep Miró i Ardèvol

Ex-Conseller de la Generalitat

COMUNICAT DE PREMSA

El Comitè Olímpic de Catalunya lamenta les últimes manifestacions efectuades pel Sr. Samaranch, intentant disfressar la seva responsabilitat en la decisió del CIO d'evitar el progrés de la candidatura catalana per mitjans polítics, aliens al que ha estat fins ara la Carta Olímpica i la pràctica del propi CIO.

El Comitè Olímpic de Catalunya reitera la decisió de portar als Tribunals de Justícia la proposta de modificació de la Carta Olímpica a partir del moment en que aquesta sigui formalment aprovada pel CIO. El COC considera que d'aprovar-se la iniciativa del Sr. Samaranch d'exigir la condició d'estat sobirà, els països i nacionalitats que opten al reconeixement del seu Comitè Olímpic, com és el cas de Catalunya, s'estaria actuant contra la pròpia Carta Olímpica, que impedeix la discriminació per criteris polítics o de nacionalitat.

En aquest sentit, com demostra el quadre que adjuntem al present comunicat, la majoria de reglaments de les federacions internacionals no incorporen aquesta condició d'estat reconegut per la comunitat internacional.

El Sr. Samaranch ha estat el president del CIO que més comitès olímpics no corresponents a estats sobirans ha aprovat, concretament tots els que va aprovar abans dels Jocs de Seul (Aruba, Illes Cook, Illes Guam, Samoa Americanes, Samoa Occidentals, Tonga, Illes Verges Britàniques).

Volem recordar, igualment, al Sr. Samaranch, que sota el seu mandat ha aprovat el reconeixement de nombrosos comitès olímpics que no complien els requisits exigits per la Carta Olímpica de tenir cinc federacions reconegudes internacionalment (set) i fins a un total de 12 nous comitès olímpics van ser reconeguts abans dels Jocs de Barcelona sense ni tan sols estar oficialment constituïts.

Pel que fa al problema del gigantisme en els Jocs Olímpics, el COC recorda que no és necessari aplicar cap mesura política per evitar-lo, ja que n'hi ha prou amb l'aplicació de criteris esportius (marques mínimes i selecció), incrementat en tot cas les exigències esportives per tenir un comitè olímpic reconegut (nombre de llicències esportives, federacions...).

En la seva relació amb el Comitè Olímpic de Catalunya el Sr. Samaranch no va manifestar cap exigència de requisits polítics, referint-se sempre a les condicions úniques estrictament esportives.

El Sr. Samaranch és el responsable davant els ciutadans i ciutadanes de Catalunya d'impedir per mitjans polítics i discriminatoris el reconeixement internacional de l'esport català, i responsable també de situar la qüestió en el pla polític i no en l'esportiu.

Esquerra Republicana de Catalunya

Villarroel 45, 08011 BARCELONA Tel. (93) 323 44 13 Fax (93) 323 71 22

Gabinet de Premsa

Barcelona, 10 de desembre de 1992

PER A LES SECCIONS DE POLÍTICA I ESPORTS

ERC responsabilitza el govern de CiU de l'actual situació de no reconeixement del COC

Colom crítica la posició de Samaranch, i indica que "paradoxalment" aquesta aboca als defensors del COC a treballar prèviament per la independència

Davant les declaracions del president del CIO, Joan Antoni Samaranch, sobre el Comitè Olímpic de Catalunya, el secretari general d'ERC, Àngel Colom, fa pública la següent declaració:

1. El Comitè Olímpic de Catalunya, que des de la seva constitució ha treballat pel seu reconeixement internacional, no ha rebut encara el suport necessari del govern de la Generalitat. Per tant, el COC no ha aconseguit encara el seu reconeixement no pas per les declaracions negatives de Joan Antoni Samaranch —amb opinions ja sabudes de fa temps— sinó per la desídia de la Secretaria general de l'esport i del govern de CiU.
2. El Comitè Olímpic de Catalunya podria ser reconegut en qualsevol moment. Tot i que la Carta Olímpica en un futur ho pot fer més difícil, ERC està segura que amb un suport clar i explícit del govern català en favor del reconeixement internacional del COC, aquest esdevindria una realitat. La Carta Olímpica s'ha caracteritzat al llarg dels anys com a marc d'actuació del CIO, flexible, mai com un text jurídic coercitiu. Cal recordar que aquesta revisió de la Carta Olímpica no es farà efectiva fins que la Sessió del CIO ho adopti. Per tant resten 9 mesos per què el govern de la Generalitat actui per aconseguir el reconeixement del COC. Ara, no hi ha cap "Pacte Olímpic".
3. ERC anima, per tant, les federacions esportives catalanes a seguir fent les gestions pertinents de pressió perquè el govern de la Generalitat actui amb responsabilitat en el reconeixement internacional del COC mentre Catalunya encara no hagi assolit la seva independència.
4. Sobre les declaracions de Joan Antoni Samaranch respecte al fet que el COC no beneficiaria l'esport català, perquè —segons ell— el reduiria a competicions de poca transcendència, ERC recorda que amb el COC reconegut, els equips i esportistes d'èlit catalans (com per exemple el F.C. Barcelona) podrien seguir jugant en competicions i equips d'estats veïns, com actualment passa amb diferents petits estats d'Europa (com per exemple Mònaco que juga a la primera divisió de la lliga francesa).
5. Finalment, Si Samaranch aconsegueix que el CIO reconegui només nous comitès olímpics, si aquests pertanyen a països reconeguts per L'ONU, semblaria clar aleshores, que les federacions esportives i el conjunt de la població catalana que creu necessari un comitè olímpic propi ha d'actuar prèviament, sense reserves, per assolir la independència. La posició obtusa de Samaranch aboca, paradoxalment, als qui volen el COC reconegut, a treballar primerament per la independència nacional.

**DEMANDE DE RECONNAISSANCE
DU COMITÉ OLYMPIQUE
DE CATALOGNE**

**APPLICATION FOR RECOGNITION
OF THE OLYMPIC
CATALAN COMMITTEE**

INDEX INDEX

I. DEMANDE DE RECONNAISSANCE

I. REQUEST FOR RECOGNITION

II. FONDEMENTS DE NOTRE DEMANDE

II. BASES OF OUR APPLICATION

II.1. LA CATALOGNE: LA NAISSANCE DU PAYS SPORTIF

II.1. CATALONIA. THE BIRTH OF A SPORTING COUNTRY

II.2. LA VOLONTÉ OLYMPIQUE DEPUIS 1913

II.2. AN OLYMPIC DESIRE SINCE 1913

II.3. LA REALITÉ OLYMPIQUE DE CATALOGNE

II.3. OLYMPIC REALITY IN CATALONIA

II.3.1. Le nouveau cadre politique. La récupération du Gouvernement de la Catalogne.

II.3.1. A new political framework. The re-establishment of Catalan Government.

II.3.2. Le Nouvel ordre legal du sport en Catalogne.

II.3.2. The new legal classification of sport in Catalonia.

II.3.3. L'organisation actuelle du sport en Catalogne.

II.3.3. The present organization of sport in Catalonia.

II.4. LE COMITÉ OLYMPIQUE DE CATALOGNE

II.4. THE OLYMPIC COMMITTEE OF CATALONIA

II.4.1. Introduction.

II.4.1. Introduction.

II.4.2. Raisons de cette reconnaissance.

II.4.2. Reasons for recognition.

II.4.3. Le soutien au Comité Olympique des Federations Catalanes.

II.4.3. Support for the Olympic Committee from the Catalan Federations.

II.4.4. La Resolution du Parlement de Catalogne.

II.4.4. The Resolution of the Catalan Parliament.

II.4.5. La Constitution du Comité Olympique de Catalogne.

II.4.5. The Constitution of the Olympic Committee of Catalonia.

II.4.6. L'acceptation du Comité Olympique de Catalogne.

II.4.6. The acceptance of the Catalan Olympic Committee.

III. LES STATUTS ACTUELS DU COMITÉ OLYMPIQUE DE CATALOGNE.

III. PRESENT STATUTES OF THE OLYMPIC COMMITTEE OF CATALONIA

IV. LA COMPOSITION DU COMITÉ DIRECTEUR

IV. COMPOSITION OF THE EXECUTIVE COMMITTEE

V. COROLLAIRE.

V. CONCLUSION

VI. ANNEXES

VI. APPENDIX.

I

**DEMANDE DE RECONNAISSANCE
REQUEST FOR RECOGNITION**

Le Comité Olympique de Catalogne s'adresse au Comité Olympique International afin de demander sa reconnaissance officielle.

Il va sans dire que cette reconnaissance permettra de résoudre de manière positive le problème de la présence internationale du sport catalan et sa relation avec l'olympisme moderne, promu et régi par le C.O.I.

La Catalogne, en tant que nation, faisant actuellement partie de l'Etat Espagnol, est une entité qui, du point de vue culturel, social et politique, se différencie du reste du territoire espagnol. Cette réalité, dont il n'y a pas lieu de douter, vu l'ampleur de ses manifestations, a donné naissance à une conception spécifique en matière sportive.

Le mouvement olympique n'a jamais su intégrer cette différence culturelle, fait qui, d'autre part, s'est répandu, avec le temps, de manière simultanée et comme contrepartie, à la recherche mondiale des formes d'intervention internationale entre pays, intervention permettant une implication plus étroite de la collectivité afin d'obtenir un ordre plus juste et garantir, de ce fait, la paix.

Cette demande de reconnaissance n'a pas de caractère intemporel. Car il y a un événement transcendantal au cours de la relation entre l'olympisme et la Catalogne: les Jeux Olympiques de Barcelone en 1992. Cet événement très important devrait être l'occasion de concilier la réalité culturelle et sportive de la Catalogne et le mouvement olympique. De cette façon, cela permettrait d'éviter une confrontation avec le peuple catalan qui souhaite, et il s'y emploie, présenter ses athlètes aux Jeux Olympiques de 1992, malgré les limites imposées par les conditionnements sportifs, liés à l'organisation et au temps.

Nous sommes face à un défi, et par conséquent, face à un objectif à atteindre: celui de résoudre le contentieux historique par la présence sportive directe aux Jeux Olympiques de Barcelone des athlètes et équipes sportives pouvant représenter le sport catalan à travers le Comité Olympique de Catalogne.

The Catalan Olympic Committee wishes to address the International Olympic Committee with a view to seeking the formers official recognition.

I am persuaded that only such recognition will resolve, satisfactorily, the question of the presence of Catalan sport on an international level as well as its relationship to modern Olympics, as promoted and governed by the International Olympic Committee.

Catalonia, as a nation that forms part of the Spanish State, is culturally, socially and politically differentiated from the said State. This irrefutable fact, supported by multiple manifestations, is also expressed through a specific conception of sport.

The Olympic movement, nevertheless, has never been able to assimilate this cultural distinction. A distinction that grows with time, simultaneously and in consonance with a worldwide search for international cooperation among countries. Cooperation that will permit a closer collective harmony, thus guaranteeing a more just order, and guaranteeing peace.

This request is not, however, of a purely chance nature. There exists a transcendental fact in this historical relationship between the Olympic movement and Catalonia: the Olympic Games in Barcelona in 1992. This momentous event ought to conciliate the reality of Catalan sport and culture with the Olympic Movement. In this way, a confrontation with the Catalan people could be avoided: a people that is yearning for and working towards presenting its own athletes in the Olympic Games, despite the logical limitations of time, organization and of a purely sporting nature.

We have a challenge to face, therefore, an objective to achieve: to resolve a historic litigation with the active presence in the Barcelona Olympic Games of those athletes and teams representative of Catalan sport through the mediation of the Catalan Olympic Committee.

II

**FONDEMENTS DE NOTRE DEMANDE
BASIS OF OUR APPLICATION**

II.1 LA CATALOGNE : LA NAISSANCE DU PAYS SPORTIF

Depuis 1888, date de départ de notre histoire sportive, lors de la première Exposition Universelle de Barcelone, le sport a été présent à tout moment dans la société catalane. Cependant, les activités sportives eurent lieu peu de temps auparavant. La première compétition dont nous ayons connaissance s'est déroulée à Barcelone le 15 juillet 1821. Il s'agissait d'une course d'aviron.

Le premier gymnase fut inauguré par Joaquín Ramis en 1860. La pratique assidue de l'alpinisme et des sports de haute montagne favorisa la fondation de l'Association catalane de l'alpinisme scientifique en 1876, puis quelques années plus tard, la fondation du Centre Excursionniste de Catalogne, actuellement membre de la Fédération internationale.

Le Club Nautique de Tarragone fut fondé en 1878 et le premier magasin spécialisé en articles de sport "La Samaritana" fut ouvert à Barcelone en 1898. Ce dernier est toujours en activité à la même adresse, au numéro 41 de la rue Carmen.

La presse sportive ne tarda pas non plus à faire son apparition. En 1891, "El Ciclista" paraît et en 1899, on comptait quelques dix-sept publications différentes. Cette année-là, le Football Club de Barcelona vit également le jour.

Tout cela ainsi que d'autres activités de la fin de siècle constituaient la base nécessaire permettant de comprendre l'actualité du monde du sport catalan.

En 1922, le Comité International Olympique remettait la "Coupe Olympique" pour l'année 1923 à la Confédération Sportive de Catalogne qui, en réalité, exerçait les fonctions de Comité Olympique de Catalogne. Aucun autre organisme de l'Etat espagnol n'a reçu jusqu'à ce jour une telle récompense.

La reconnaissance de la Confédération Sportive de Catalogne en tant que Comité Olympique, qui aurait permis aux athlètes catalans de participer aux Jeux Olympiques suivants, en représentation du pays sportif, fut frustrée par le coup d'Etat du Général Primo de Rivera (1923-1930) et les sept années de dictature qui suivirent.

II.2 LA VOLONTE OLYMPIQUE DEPUIS 1913

Le 18 décembre 1913, Josep Elías Juncosa, journaliste sportif et athlète, en accord avec Coubertin, écrivit au Baron pour lui demander la reconnaissance du Comité Olympique de Catalogne. Ce fut la première lettre d'une longue correspondance personnelle qui dura plus de dix-sept ans.

II. 1 CATALONIA. THE BIRTH OF A SPORTING COUNTRY.

Since 1888, which is seen as the starting point of our sporting history owing to the First Universal Exhibition in Barcelona, sport has been ever present in Catalan society. However, in point of fact, sporting activities began a little before that. The first competition which we know of took place in Barcelona on June 15th 1821; it was a boat race.

The first gymnasium was opened by Joaquín Ramis in 1860 and the widely practised sport of mountaineering led to the foundation of the Catalan Association of Scientific Mountaineering in 1876 from which developed the Trekking Centre of Catalonia, now a member of the International Federation.

Tarragona Sailing Club was founded in 1878 and in 1898 the first specialized sports business in Barcelona, La Samaritana, was opened and remains at the same address - Calle Carmen 41 - today. The sporting press did not take long to appear. In 1891, "El Ciclista" began publication. By 1899 there was a total of 17 different publications. Barcelona Football Club was also founded in the same year.

These and many other activities at the end of the century constitute the basis necessary to understand the present state of sport in Catalonia.

In 1922 the International Olympic Committee awarded the Olympic Cup for 1923 to the Catalan Sports Confederation, which in reality carried out the functions of the Olympic Committee of Catalonia. No other entity in the Spanish State had ever received such a distinction before.

The long-awaited acknowledgement of the Catalan Sports Confederation as a recognized Olympic Committee which would have allowed Catalan athletes to take part in the next Games as an independent sporting country was frustrated by General Primo de Rivera's coup d'état and seven years of dictatorship (1923 - 1930).

II.2 AN OLYMPIC DESIRE SINCE 1913

On December 18th 1913, Josep Elías Juncosa, a sports journalist and all-round athlete, in agreement with Coubertin, wrote to the Barón requesting the recognition of the Olympic Committee of Catalonia. It was the first letter of a lengthy correspondence which the two maintained over seventeen years of friendship.

Au cours de la première guerre mondiale, le sport catalan s'organisa de manière définitive. Les clubs constituèrent les premières fédérations. Pendant ce temps, au sein de l'Etat espagnol, il n'existait pas de structures d'organisation en matière de sport.

Depuis 1913, on connaît l'existence d'une commission créée par l'organisation d'un Comité Olympique de Catalogne. Après sa reconnaissance en 1919, le principal objectif fut de préparer la participation aux Jeux Olympiques d'Anvers, ainsi que l'organisation des prochains Jeux de 1924.

Le 17 mai 1921, Pierre de Coubertin annonçait sa démission en tant que Président après les Jeux de 1924, alors qu'il demandait à titre personnel que la célébration de ces Jeux ait lieu à Paris, sa ville natale. Afin d'assurer la continuité des Jeux après plusieurs années de guerre, l'organisation des Jeux de 1928 fut attribuée à Amsterdam.

En 1922, 24 organismes et personnalités de l'univers sportif décidèrent, lors d'une assemblée, de constituer définitivement le Comité Olympique de Catalogne pour 1923. Parmi elles, le Baron de Güell, qui, plus tard, serait nommé membre du C.I.O., Elfas Juncosa, le Dr. Farnés, Cabot et Co de Triola. Le nouvel organisme fut appelé "Confédération Sportive de Catalogne". Dix-neuf fédérations sportives en faisaient partie.

II.3. LA REALITE OLYMPIQUE DE CATALOGNE.

II.3.1. Le nouveau cadre politique. La récupération du Gouvernement de la Catalogne.

Le rétablissement des structures politiques démocratiques firent suite à quarante ans de dictature, et la Catalogne récupéra ainsi ses institutions politiques qui sont toujours en vigueur actuellement. Cette récupération des libertés démocratiques et des institutions d'autogouvernement prirent corps législatif avec l'adoption du Statut d'Autonomie.

Le Statut d'Autonomie de la Catalogne, promulgué le 18 décembre 1979 par le Roi, Juan Carlos I, constitue le principe institutionnel de base de la constitution politique de la Catalogne actuelle. La loi fut publiée dans le "Boletín Oficial del Estado" (Journal Officiel) le 22 décembre 1979 et dans le "Diari Oficial de la Generalitat" (Journal Officiel), en catalan, le 31 décembre de cette même année. Le Statut est une loi-cadre de l'Etat qui définit les institutions politiques de la nationalité catalane, leurs compétences et leurs rapports avec l'Etat. Les institutions politiques définies par le Statut de la Catalogne reçoivent le nom historique de : Generalitat de Catalogne.

La Generalitat fut, à l'origine, fondée par les "Cortes Catalanas" (Etats Généraux) réunies à Cervera en 1359

During the First World War, sport in Catalonia was organized in a thorough way. The clubs set up the first federations, while in the rest of the Spanish State there were no organizational structures for sports.

In 1913 a commission was created to organize an Olympic Committee of Catalonia. After the commission was recognised in 1919, its main objective was to prepare for the Olympic games in Antwerp. There was also an express desire to organize the next Olympic Games in 1924.

On May 17th 1921, Pierre de Coubertin announced his resignation as President after the 1924 games, at the same time personally requesting that these Games take place in his native city, Paris. In order to ensure the continuity of the Games after several years of war, the 1928 games were awarded to Amsterdam.

At an Assembly in 1922, 24 sports bodies and personalities decided finally to set up the Olympic Committee of Catalonia in 1923. Amongst those present were Barón de Güell - who would later be named a member of the IOC, Eltas Juncosa, Dr. Farnés, Cabot i Co de Triola. The new body was called the "Confederació Esportiva de Catalunya" (the Catalan Sports Confederation) and it comprised 19 Sports Federations.

II.3 OLYMPIC REALITY IN CATALONIA

II 3.1 A new political framework. The re-establishment of the Catalan Government.

After forty years of dictatorship and with the re-establishment of democratic politics, political institutions in Catalonia were re-established and are still evolving even today. This revival of democratic liberties and autonomous institutions was given legislative form in the Statute of Autonomy.

Catalonia's Statute of Autonomy, which was proclaimed by the King of Spain, Juan Carlos I, on December 18th 1979, is the basic institutional principle of the present day Catalan political constitution. The law was published in the Official State Bulletin on December 22 and in Catalan in the "Diaria Oficial de la Generalitat" (Generalitat Official Newspaper) on December 31st of the same year. The statute is an organic law which defines Catalonia as a nation and specifies the public institutions of Catalonia, at the same time defining their sphere of influence and their relationship with the state. The political institutions defined by the statute are given the historic name of the Generalitat de Catalunya

comme organisme délégué des "Cortes Catalanas" devant le roi de Catalogne. Du XVe siècle jusqu'en l'an 1716, date du Décret de Nova Planta, la Generalitat exerçait des fonctions exécutives en matière judiciaire, financière et politique, tout en étant reconnue comme représentant le royaume de Catalogne devant la communauté internationale.

Actuellement, conformément à son Statut d'Autonomie, la Generalitat de Catalogne a compétence pleine et exclusive, c'est à dire, pouvoir législatif, réglementaire et exécutif en matière de :

- l'organisation de ses institutions de Gouvernement.
- le maintien, la modification et le développement du Droit civil catalan.
- la culture.
- la recherche.
- l'aménagement du territoire et du littoral, l'urbanisme et le logement.
- le tourisme.
- les chemins de fer, les transports terrestres, maritimes, fluviaux et par câble; les héliports, les aéroports et le Service Météorologique de Catalogne.
- les installations de production, de distribution et de transport d'énergie à l'intérieur du pays.
- la création de centres de transactions commerciales sur les marchandises et sur les valeurs.
- les Chambres de la Propriété, les Chambres de Commerce, d'Industrie et de Navigation.
- l'assistance sociale.
- la jeunesse.
- les sports et les loisirs.

En outre, elle exerce une compétence exclusive dans des secteurs qui lui ont été expressément attribués, tandis que d'autres lui ont été transférés pour être développés conformément à la législation fondamentale de l'Etat.

Conformément au Statut d'Autonomie, qui est joint en annexe en version française et anglaise, la Generalitat est constituée par : le Parlement, le Président de la Generalitat et le Conseil Exécutif ou Gouvernement.

Le Parlement comprend 135 députés, élus au suffrage universel, libre, égal, direct et secret, pour une période de quatre ans. Le système électoral est celui de la représentation proportionnelle. Il exerce le pouvoir législatif, vote les budgets et contrôle l'action politique et celle du Gouvernement de la Catalogne. Le Parlement a un Président, un Bureau et une Commission (Diputació) permanente. Il fonctionne en assemblée plénière et en commissions.

Outres ces pouvoirs, le Parlement désigne les sénateurs qui représentent la Generalitat au Sénat, deuxième chambre du Parlement espagnol à Madrid. Il peut présenter des demandes d'inconstitutionnalité devant le Tribunal Constitutionnel, et nomme l'"Ombusman", c'est à dire le "Síndic de Greuges" (Défenseur du Peuple) qui

The Generalitat was originally founded by the "Cortes Catalanas" - General States, which met in Cervera in 1359, as the delegate institution of these States before the King of Catalonia. From the fifteenth century until 1716 - the "Decreto de Nueva Planta"-the Generalitat carried out its executive functions in legal, financial and political matters and was recognised as a representative of the Catalan Kingdom in the international community.

Nowadays, in accordance with the Statute of Autonomy, the Generalitat of Catalonia has plenary and exclusive powers, which includes legislative and statutory power, and executive function in the following matters:

- *the organization of Government Institutions*
- *the maintenance, modification and development of Catalan Civil Law.*
- *Culture*
- *Research*
- *Classification of land, coastal areas, towns and housing.*
- *Tourism*
- *Railways, transport by land, sea, inland waterways and cable car. Heliports and airports and the meteorological service in Catalonia.*
- *Production, distribution and transport of energy within the country.*
- *The creation of Trade Centres for Commodities and Securities*
- *Chambers of Property, Commerce, Industry and Shipping.*
- *Social welfare*
- *Youth Affairs*
- *Sport and leisure*

Apart from these, there are some other responsibilities which were handed over exclusively and others which were given for development in agreement with the basic legislation of the State.

In accordance with the Statute of Autonomy which is given in the official French and English versions in the appendix, the Generalitat comprises the Parliament, the President of the Generalitat and the Executive Council or Government.

The parliament consists of 135 deputies, chosen by universal, free, equal and secret elections for a period of four years, and, through a proportional representation system, exercises legislative power, votes on budgets and controls political and government operations in Catalonia. The Parliament has a President, a Secretariate and a Standing Committee. It operates on a plenary system, with committees.

défend les droits fondamentaux ainsi que les libertés publiques de citoyens de la Catalogne.

11.3.2. Le Nouvel ordre legal du sport en Catalogne

Dans le cadre de la récupération des compétences législatives, le Parlement et le Gouvernement de la Catalogne ont réglementé le monde du sport par une série de lois et de règlements régissant actuellement l'organisation et la pratique du sport. D'autres dispositions établies par la Generalitat de Catalogne, en particulier dans des secteurs comme la culture ou l'enseignement, constituent le cadre réglementaire du monde du sport, ainsi que toutes ses implications en matière d'éducation, culture et société.

Les principales dispositions législatives établies qui exposent les exigences légales dans le monde du sport sont les suivantes :

- Decreto (Décret) 19/5/80 relatif à la création de la Direction Générale des Sports, en Catalogne.
- Real Decreto (Royal Décret) du 31/7/80 qui établit la compétence pleine de la Generalitat dans le domaine de l'éducation physique et des sports.
- Decreto 132/81 du 13 avril qui régit l'activité des Fédérations Sportives Catalanes (Federacions esportives catalanes).
- Decreto 95/85 du 1er avril relatif à la création du Comité catalan de discipline sportive.
- Decreto 196/85 du 15 juillet qui régit la création de l'organisme associatif des 55 fédérations catalanes, appelé l'"Unió de Federacions Esportives Catalanes" (Union des Fédérations Sportives Catalanes).

Actuellement, la "Ley del Deporte" 8/88 (Loi régissant le sport) du 7 avril adoptée par le Parlement de Catalogne qui promulgue les principes fondamentaux devant réglementer le sport en Catalogne. A ce jour, aucun autre territoire de l'Etat ne jouit d'une réglementation propre en matière de sport, la "Ley del Deporte" adoptée par le Congrès des Députés, de Madrid étant appliquée telle quelle dans le reste de l'Etat espagnol.

De par son importance, nous joignons cette Loi, en annexe.

*In addition to these powers, the parliament designates senators who represent the Generalitat in the Senate - the second House of Parliament in Madrid; it can put forward claims of unconstitutionality to the Constitutional Court and it nominates the Ombudsman - *Sindic de greuges* - or mediator, who defends basic rights and civic liberties of Catalan citizens.*

11.3.2 The new legal classification of sport in Catalonia.

With the revival of legislative powers, the Catalan Parliament and Government have brought a series of laws and rulings into force in the world of sport which presently govern sporting organization and practice. Other provisions brought into effect by the Catalan Generalitat, particularly in the areas of culture and education, complete the structure governing the world of sport, in all its educational, social and cultural implications.

The principal legislative provisions implemented, which set out legal requirements in the world of sport, may be summarised as follows:

- *Decree of 19/5/80 which involved the creation of the Catalan Sports Bureau.*
- *Royal Decree of 31/7/80 which established the full power of the Generalitat in the domain of physical education and sport.*
- *Decree 132/81 April 13th, which makes ruling for the activity of the Catalan Sports Federations.*
- *Order of 26/9/81 which develops the constitution, activities and operations of the Catalan Federations.*
- *Decree 95/85 of April 1 which created the Catalan Committee of Sporting Disciplines.*
- *Decree 196/85 of July 15th which makes ruling for the creation of an associative body of 55 Catalan federations, called the "Unió de Federacions Esportives Catalanes" (Union of Catalan Sports Federations).*

However it is the present Sports Law 8/88, April 7, passed by the Catalan Parliament, which sets out the fundamentals for governing sport in Catalonia. No other Spanish Territory has its own sports legislation, and the other territories are governed by the Sports Law drawn up by the the Congress of Deputies in Madrid.

On account of its importance, this law is included in the appendix.

11.3.3. L'organisation actuelle du sport en Catalogne.

Actuellement, il existe 55 Fédérations sportives catalanes qui, dans leur ensemble, forment un cadre associatif reconnu par la Generalitat. Elles ont pour but de développer et promouvoir le sport à tous les niveaux (compétition, scolaire, "sport pour tous" ..).

Il y a une fédération unique pour chaque sport qui organise de manière exclusive, aussi bien son activité privée que son activité publique, déléguée expressément par le Gouvernement de la Catalogne.

Les fédérations ont une organisation interne à caractère démocratique, régie par des statuts propres, qui garantissent leur personnalité juridique et les pleins pouvoirs qui dérivent de leur condition de personnes juridiques indépendantes, sujettes à des devoirs et à des droits. Les fédérations catalanes ont été constituées conformément aux principes et aux règles des Fédérations internationales, reconnues par le C.I.O., et afin de pouvoir participer aux compétitions européennes officielles de l'Etat espagnol, elles conservent d'excellents rapports de coopération avec la Fédération espagnole correspondante, dont les membres sont en majorité des volontaires.

Les fédérations sportives sont des organismes privés, qui ont, par délégation publique, le pouvoir d'organiser et de développer un sport propre, de manière exclusive, au sein du territoire catalan. Ces pouvoirs sont conférés par la Generalitat de Catalogne et c'est pour cette raison que, parfois, les fédérations réalisent des tâches d'intérêt public.

Le processus d'organisation du sport catalan a été renforcé par la création de l'organisme chargé de la coordination des fédérations sportives. Ce dernier est l'Union des Fédérations Sportives Catalanes", dont le Président est actuellement Enric Piquet Miquel, également Président de la Fédération catalane de basket-ball.

11.4 LE COMITE OLYMPIQUE DE CATALOGNE

11.4.1. Introduction.

La pratique du sport en Catalogne, est largement supérieure à la moyenne de l'Etat espagnol. Elle se traduit par une présence du sport à tous les niveaux, étroitement liée au corps social et encouragée par les pouvoirs publics. Les événements sportifs se succèdent, les compétitions internationales, les rencontres sportives... sont des manifestations qui se succèdent de plus en plus fréquemment.

Dans ce contexte, la projection du mouvement olympique sur le sport catalan et son environnement, a atteint son point culminant lorsque Barcelone a été

11.3.3 The present organization of sport in Catalonia.

At present, there are 55 Catalan Sports Federations which join together to form an associated panel, officially recognized by the Generalitat, with the aim of promoting sport at all levels - competitive, schools and "sports for all".

There is a Catalan Federation for each sport and it has exclusive control, as a private body and as a public body specially delegated by the Catalan Government.

The federations have a democratic internal structure, governed by statutes, which guarantee their legal character and full capacity to operate as independent legal entities, subject to obligations and laws. The Catalan federations have been formed according to the principles and rules of the International Federations recognized by the IOC and, with regard to their participation in official competitions within the Spanish State, have good relationships with their Spanish counterparts, of which they are mainly voluntary members.

The sports federations are private entities, which through public delegation have the power to exclusively organize and foster their particular sport in Catalonia. These powers are given to them by the Catalan Generalitat and, therefore, the federations occasionally carry out works of public interest.

The latest creation in the organizational process of Catalan sport is a coordinating entity of sports federations, the Union of Catalan Sports Federations, which is presently presided over by Enric Piquet Miquel, who is also president of the Catalan Basketball Federation.

11.4 THE OLYMPIC COMMITTEE OF CATALONIA

11.4.1 Introduction

The importance of sport in Catalonia, much greater than average in Spain, is well known and has its origin in the presence of sport at all levels, integrated into society and promoted by public institutions. Sports events, international competitions and sports forums are all becoming increasingly frequent.

In this context the influence of the Olympic movement on Catalan sport and its environment has culminated in Barcelona being chosen as the host city for the Olympic games of the XXV Olympiad in 1992. This has brought up the old and unresolved question of the direct presence of Catalan sport in the Olympic movement.

nominée pour les Jeux d'été de la XXVe Olympiade de 1992. Cette désignation a soulevé à nouveau le problème historique, non résolu de la présence directe du sport catalan au sein du mouvement olympique.

II.4.2. Raisons de cette reconnaissance.

La présence directe du sport catalan au sein du mouvement olympique, et en particulier au sein du C.I.O. était déjà une réalité au début de l'olympisme moderne. Les représentants de l'athlétisme catalan participaient déjà aux réunions du C.I.O., en dépit de l'inexistence dans l'Etat espagnol, d'un comité olympique reconnu. Le C.I.O. a récompensé le sport catalan en 1922 en remettant la "Coupe Olympique" à la "Confederació Esportiva de Catalunya" (Confédération sportive de Catalogne), en reconnaissance de l'étroite collaboration entre le sport catalan et le C.I.O.. En effet, la Confédération sportive de Catalogne s'attachait à coordonner la plupart des sports catalans et assumait, de fait, conformément aux statuts légaux, les fonctions de Comité olympique de Catalogne.

Par conséquent, notre objectif est de récupérer la maîtrise juridique sur le sport catalan au sein du mouvement olympique, dont la présence a par ailleurs été interrompue par des ingérences politiques dictatoriales en matière de sport qui, aujourd'hui ne sont pas défendables notamment au regard des principes olympiques.

A cette raison fondamentale, il convient d'ajouter notre conception du sport en tant que phénomène social et culturel, contribuant au dépassement de l'homme individu et membre d'une collectivité. La réalité culturelle et différenciée d'un pays comme la Catalogne est évidente compte tenu de l'existence millénaire de notre langue, la langue catalane, qui est parlée couramment par dix millions d'individus. Non seulement c'est la langue officielle en Catalogne, mais elle a été récemment déclarée langue officielle par le Parlement Européen. Ce qui en fait la seule langue sans Etat reconnue en Europe. Cette décision du Parlement Européen, d'une extraordinaire signification pour notre pays, a répondu, par dessus les frontières et les Etats, à l'obligation historique et culturelle de reconnaître et de protéger une langue millénaire, en tant que facteur culturel et politique d'une grande importance. Ainsi, la demande de reconnaissance que nous sollicitons auprès du C.I.O., est d'un ordre similaire à la reconnaissance linguistique. Le mouvement olympique a pour principe fondamental la diffusion dans le monde entier de la culture de chaque pays, à travers le sport et son environnement social. C'est pour cela que nous nous sommes permis d'appeler "contentieux historique" le litige entre le mouvement olympique, le sport catalan et la Catalogne (pays doté d'une réalité sociale, culturelle et sportive totalement différenciée).

II.4.2 Reasons for recognition

The direct presence of Catalan sport in the Olympic movement and particularly in the IOC was already a reality in the initial years of the modern Olympics. Representatives of Catalan athletics took part in IOC meetings, in spite of the fact that there was no recognised Olympic Committee in Spain. In recognition of the close collaboration between Catalan sport and the IOC, in 1922 the latter granted the "Olympic Cup" to the Catalan Sports Confederation, which coordinated the majority of Catalan sport and which, in accordance with its legal statutes, carried out the duties of the Catalan Olympic Committee .

Our aim is to revive and standardize the presence of Catalan sport in the Olympic movement, a presence which was interrupted due to the interference of dictatorial politics, which cannot in any way be defended today, least of all from an Olympic viewpoint.

To this fundamental reason may be added our conception of sport as a social and cultural act, which contributes to the betterment of man as an individual and as a member of society. The distinct cultural identity of Catalonia is obvious, with the millennial existence of our language, Catalan, which is the spoken language of 10 million people, and which is not only the official language of Catalonia but has also been declared an official working language by the European Parliament, the only language not linked to a state to be granted this status in the European ambit. In this act, of extraordinary significance for our country, the European Parliament, which operates above borders and states, has been attentive to the cultural and historical obligation of recognizing and protecting a millennial language, as a cultural and political element of great importance. Therefore, the recognition which is being requested from the IOC is situated in similar coordinates to linguistic recognition. One of the fundamentals of the Olympic movement is the recognition of each country's culture, in order to promote this through sport and the social environment it generates.

For this reason, we permit ourselves to call what the Olympic movement has proposed for Catalan sport and the country where it takes place as "historically contentious" - Catalonia is a distinct social, cultural and sporting reality.

The Olympic movement's own independence is one of the keys to its evolution and survival, in spite of those voices which prophesized apocalyptic ends or inadmissible political or economic dependencies. This independence in the

L'une des clés du développement et de la survie du mouvement olympique réside en son indépendance. La meilleure garantie de cette indépendance, face aux pressions politiques et économiques, est liée au profond respect de sa vocation historique et culturelle. En reconnaissant la Catalogne comme un pays sportif, le mouvement olympique et, en particulier, le C.I.O. adoptera une décision transcendante fondée, essentiellement, sur des raisons culturelles et historiques, et qui, par conséquent, réaffirment la vigueur des principes de l'olympisme, plus proches des réalités profondes et stables que des motivations conjoncturelles d'ordre économique ou politique.

Ainsi, la reconnaissance du C.O.C que nous sollicitons serait une décision de caractère sportif, social, historique et culturel. Qui plus est, le mouvement olympique pourrait considérer comme souhaitable de reconnaître le C.O.C. en tant qu'organisation représentative d'un pays à capacité et à vocation sportive, doté d'institutions propres, correspondant à une identité nationale reconnue dans le cadre constitutionnel de l'Etat espagnol.

L'existence d'une Loi sur le sport, adoptée par le Parlement de Catalogne, conformément à la constitution de l'Etat espagnol, et plus particulièrement celle des fédérations catalanes autonomes représentent un cadre complet qui doit être pris en considération.

Actuellement, la représentation du sport catalan au niveau institutionnel revient essentiellement aux fédérations sportives catalanes qui reçoivent du Gouvernement de la Catalogne le pouvoir délégué de structurer et de développer chaque sport sur le territoire catalan. Ce pouvoir de représentation ne peut être délégué, à son tour, à d'autres instances sportives qui ne soient pas directement représentatives du sport catalan. Par conséquent, la reconnaissance du C.O.C est la seule manière d'établir un rapport direct entre le C.I.O. et les structures légales qui régissent en matière de sport en Catalogne.

Jusqu'à présent, le développement du mouvement olympique en Catalogne a souffert de graves déficits, malgré les efforts de certaines hautes personnalités. Ces déficits n'ont pas été relevés que dans le domaine sportif mais également dans le domaine culturel, éducatif, les loisirs et affaires sociales. Ils sont dus à l'inexistence d'un organisme territorial chargé uniquement de développer le mouvement olympique et de promouvoir ses principes. Seul le Comité olympique de Catalogne, a vocation de promouvoir et de diffuser, en matière sportive et sociale, les principes du mouvement olympique au sein de la Catalogne. Cette diffusion doit se faire dans ce cadre territorial, en collaboration avec l'organisme politique compétent en matière de sport, culture, loisirs, éducation et affaires sociales.

Jusqu'à présent, notre Comité a suivi cette voie et a appliqué sur le terrain tout ce qui a été évoqué antérieurement. Par exemple, le C.O.C. a conçu des

face of political or economic pressures has no better fundamental than a profound respect for historical and cultural traditions. In recognizing Catalonia as a sporting country, the Olympic movement and in particular the ICO are making an important decision founded, above all, in cultural and historical traditions, and which, as it reaffirms the upholding of Olympic principles, is closer to profound and stable truths than to associated political or financial motivations.

Thus the recognition that is being requested for the O.C.C. implies a decision which has a sporting, social, historical and cultural character. But it is also the political reality of Catalonia as a historical nation in the framework of the Spanish State which makes it suitable for the Olympic movement to recognize the O.C.C., in both its representation of a country with a real capability and political will to strengthen and develop sport in its own territory, and in the framework of the Olympic movement.

The existence of the Sports Law, passed by the Parliament of Catalonia, in accordance with the constitutional framework of the State, and particularly the existence of autonomous Catalan federations constitute a complete framework which should be borne in mind. At present, the representation of Catalan sport at an institutional level falls exclusively to the Catalan sports federations, to which the Catalan Government gives delegated power to structure and strengthen each specific sport in Catalonia. This representative power is not in turn delegable to other sporting situations, which are hence not direct and genuine representations of Catalan sport. Therefore the recognition of the O.C.C. is the only way to establish a direct relationship between the IOC and the legal structures which govern and represent sport in Catalonia.

Until now the promotion of the Olympic movement in Catalonia has suffered from serious deficiencies, in spite of the best efforts of some very important people. These deficiencies are not only evident in the world of sport but also in other fields such as culture, education, leisure and social welfare. They are fundamentally due to a lack of a regional body primarily responsible for the expansion of the Olympic movement and the promotion of its principles. This body would be the Olympic Committee of Catalonia, which would spread and promote the principles of the Olympic movement in a sports and social environment in Catalonia. This diffusion would be placed in a regional ambit in collaboration with the political body which has responsibility for sport and other important matters such as culture, leisure, education and social welfare.

Until now, our Committee has worked in this

programmes de développement et promotion de la "Journée Olympique"; il s'emploie à introduire les principes de l'olympisme en tant qu'éléments éducatifs dans les programmes scolaires catalans, et les programmes de travail sur le "sport pour tous", comme facteur culturel visant à l'amélioration de la qualité de la vie et du bien-être social. Pour pouvoir développer plus largement ce travail, il faut que le C.O.C soit reconnu.

Alors seulement, le Comité pourra être doté d'une efficacité et d'une incidence maximum.

Quant à l'opinion publique catalane, elle a exprimé sa volonté d'obtenir la reconnaissance du Comité Olympique de Catalogne pour les Jeux de la XXVe Olympiade. Une réponse négative à cette reconnaissance serait perçue comme une négation de l'existence de la Catalogne en tant que pays sportif, social et historiquement différencié, pays qui va accueillir, dans sa capitale Barcelone, toute la famille olympique, de manière extrêmement enthousiaste. Par ailleurs, cet enthousiasme pourrait être considérablement amoindri si les athlètes et équipes catalanes, cela dit sans dévaloriser les athlètes catalans présentés par le Comité espagnol olympique, n'ont pas la possibilité de participer aux compétitions en tant que ressortissants de leur pays.

On ne comprendrait pas non plus les raisons, probablement d'ordre politique, qui pourraient se substituer aux raisons d'ordre sportif, culturel ou historique et à l'intérêt du mouvement olympique. Dans les années vingt, la représentation du sport espagnol aux Jeux olympiques avait recours au sport catalan face à une organisation et une pratique sportive pratiquement inexistantes au sein de l'Etat espagnol. Ce n'est pas le cas aujourd'hui, car le développement du sport partout en Espagne est tel, indépendamment du sport catalan, qu'il permet la présentation d'athlètes et d'équipes catalanes aux compétitions de haut niveau, cela dit, il faut le répéter sans vouloir dévaloriser les athlètes et les équipes entraînés actuellement par le Comité espagnol olympique en vue des Jeux de Barcelone.

Malgré toutes ses limites, nous estimons que cette participation sportive catalane est indispensable car elle est la seule façon de recueillir le consensus et l'enthousiasme propres aux Jeux -de même que leur succès- au bénéfice, par conséquent du mouvement olympique.

II.4.3. Le soutien au Comité Olympique des Fédérations Catalanes.

Le 27 janvier 1989, l'organisme chargé de la coordination des Fédérations catalanes, l'Union des Fédérations sportives catalanes, convoqua une Assemblée Générale Extraordinaire dans le but de définir la position de cet organisme face à la possible création du C.O.C.

direction, putting into practice what has been discussed above. Hence, the action programmes for promoting "Olympic Day", the inclusion of Olympic principles as educational elements to be introduced into school programmes in Catalonia and "sports for all" programmes which act as a cultural element improving quality of life and social well-being. In order to fully and continuously develop these projects, a recognized O.C.C., which would consequently have maximum efficiency and impact, is needed.

Finally, with regard to the Olympic theme, public opinion in Catalonia has made it clear that it wishes to have a recognized O.C.C. for the XXV Olympiad. A negative response to this request for recognition would be seen as a refusal to recognize the existence of Catalonia as a sporting, socially and historically distinct country which, to its great delight, is going to play host to the whole Olympic family in its capital, Barcelona. However, this enthusiasm would be dampened if the Catalan athletes and teams - without wishing to depreciate or undermine those Catalan athletes which the Spanish Olympic Committee may put forward - are not allowed to participate in their own country. They will not be able to understand the reasons, perhaps political, that have caused this non-recognition, notwithstanding the sporting, cultural or historical interests of the Olympic movement. In the 1920s the representation of Spanish sport in the Olympic Games needed the assistance of Catalan sport, to combat the organizational and practical weaknesses in sport in the rest of Spain. But things are different today, the expansion of sport throughout the Spanish state is independent of Catalan sport, and allows the presentation of Catalan athletes and teams in sporting competition without undermining - and even less so with the Barcelona Olympic Games imminent - the athletes and teams which the S.O.C. is training at the moment.

In spite of these limitations, we think that the sporting participation of Catalonia in the Games is necessary as the only way to gain the consensus and enthusiasm which would contribute to the Games' overall success, to the benefit of the Olympic movement.

II.4.3 Support for the Olympic Committee from the Catalan Federations

On January 27th 1989 the highest coordinating body of the Catalan Federation, the Union of Catalan Sports Federations called an Extraordinary General Assembly with the sole aim of defining the position of this entity with regard to the possible future creation of the O.C.C..

Ainsi qu'en témoigne le certificat original ci-joint, l'Assemblée a adoptée, à une large majorité, l'accord suivant : (voir annexe A)

Quelque temps après, au mois d'avril 1989, les Présidents des Fédérations sportives catalanes faisaient parvenir aux Présidents des Fédérations internationales respectives une Lettre Ouverte intitulée "LA VOCATION OLYMPIQUE DE LA CATALOGNE", à l'occasion de la réunion à Barcelone de toutes les Fédérations internationales olympiques. Cette lettre est jointe, en annexe, à la présente demande.

II.4.4. La résolution du Parlement de Catalogne

Le mouvement populaire en faveur du Comité olympique de Catalogne se reflétait non seulement dans les structures sportives du pays, mais aussi au sein de la classe politique.

Celle-ci, soucieuse de répondre à la demande croissante de création du Comité olympique, présenta le sujet devant le Parlement de Catalogne.

En date du 25 mai 1989, l'Assemblée plénière du Parlement a adopté la Motion ci-jointe. Le Parlement, à travers cette motion, demande instamment au Gouvernement de la Generalitat que dans le "cadre de l'Année olympique catalane il assume le souhait exprimé par le Parlement de Catalogne, afin que, grâce aux réseaux sportifs correspondants, le peuple catalan puisse se doter d'un Comité catalan olympique".

Cette volonté populaire, recueilli par l'Assemblée plénière du Parlement de Catalogne sous forme de requête, doit être retenue par le C.I.O. et cette même volonté conduira, peu de temps après, à la constitution initiale du Comité catalan olympique. (voir annexe B)

II.4.5. La Constitution du Comité Olympique de Catalogne

Le 29 mai de cette même année, les fédérations catalanes entamèrent, devant Maître Rafael Herrero de las Heras, Notaire à Barcelone, la procédure de constitution du Comité olympique de Catalogne. Cette procédure, actuellement en instance de reconnaissance de la part du C.I.O., se matérialise par un Comité composé de seize membres de plein droit et qui élargit de plus en plus ses secteurs d'activité.

L'acte solennel de constitution, traduit du catalan au français, se trouve dans l'acte notarié de constitution de la manière suivante : (voir annexe C)

Les Fédérations catalanes suivantes sont directement représentées par leurs Présidents respectifs auprès du Comité catalan olympique :

As the original document, which is included here, states, the following agreement was made by a large majority: (see appendix A)

A few months later, in April 1989, Presidents of the Catalan Sports Federations sent an open letter to the Presidents of their respective International Federations under the title "THE OLYMPIC VOCATION IN CATALONIA", on the occasion of the meeting of all the International Olympic Federations in Barcelona. This letter is included in the appendix.

II.4.4 The resolution of the Catalan Parliament

The popular movement in favour of the Olympic Committee of Catalonia was not only reflected in the country's sports structures. Politicians themselves, worried about responding to a growing demand for the creation of an Olympic Committee, put the matter to the highest political representative: the Parliament.

On May 25th 1989, the Plenary Session of Parliament adopted the adjoining motion. With this motion the Parliament urged the Generalitat Government "to endorse the desire expressed by the Catalan parliament that, in the Catalan Olympic year, the people of Catalonia might have an Olympic Committee of Catalonia organized through the relevant sporting channels".

This popular will, expressed in the request of the Plenary Session of Parliament, is what we asked the IOC to attend to and it is this will which later led to the initial constitution of the Olympic Committee of Catalonia. (see appendix B)

II.4.5 The Constitution of the Olympic Committee of Catalonia

On May 29th of the same year, in the presence of the notary public of Barcelona, Rafael Herrero de las Heras, the Catalan Federation began the process of setting up the Olympic Committee of Catalonia. At present this process, which is awaiting the fundamental step of recognition by the IOC, is limited to a committee of 16 members with full powers, which is increasingly extending its areas of operation.

The solemn act of constitution, translated from Catalan into French, is written into the constitution as follows: (see appendix C)

The following Catalan Federations, for the moment directly represented by their presidents, are in the Catalan Olympic Committee:

- Fédération catalane de cyclisme. •
- Fédération catalane des sports d'hiver. •
- Fédération catalane d'entités excursionnistes. •
- Fédération catalane d'athlétisme. •
- Fédération catalane d'activités subaquatiques. •
- Fédération catalane de tir à l'arc. •
- Fédération catalane de motocyclisme. •
- Fédération catalane de billard. •
- Fédération catalane de motonautique. •
- Fédération catalane de colombophilie. •
- Fédération catalane d'orientation. •
- Fédération catalane de lutte. •

Un comité de liaison avec le reste des fédérations catalanes a été également créé. Sa mission est de coordonner les initiatives qui, par rapport au mouvement olympique, surgissent des fédérations catalanes. Ce comité de liaison est un lieu d'échanges des différentes situations auxquelles se trouvent confrontées les fédérations lors de leur projection internationale et en particulier, au sein des fédérations sportives internationales. Les Fédérations catalanes de natation, handball, aviron, gymnastique, tennis de table et voile, intègrent, de manière assidue, ce comité de liaison.

Le programme d'action du Comité olympique de Catalogne est mené à bien à travers ses différentes sections. Chaque section recueille les sujets suivants :

- Programme de soutien logistique aux Fédérations catalanes. •
- Programme de promotion et divulgation du mouvement olympique. •
- Programme de normalisation et d'intervention sociale du C.O.C. •
- Programme de financement. •
- Programme d'études et de recherche. •
- Programme de presse et de publicité. •

Depuis sa constitution, le Comité olympique a développé normalement ses activités. Il a mené à bien récemment la cinquième Assemblée générale de ses membres, et le Comité directeur s'est réuni régulièrement tous les quinze jours, à l'exception du mois d'août.

II.4.6. L'acceptation du Comité Olympique de Catalogne

a) La fondation Bofill a publié les résultats d'une enquête réalisée aux mois de septembre et novembre 1988, sur la "catalanité" en tant que facteur d'intégration de la collectivité.

Pour cette étude, plusieurs variables ont été retenues.

L'une d'elles examinait la possible identification de la société catalane avec plusieurs modalités de sélections sportives. En voici les résultats :

- *Catalan Cycling Federation*
- *Catalan Winter Sports Federation*
- *Catalan Hiking Federation*
- *Catalan Athletics Federation*
- *Catalan Subaquatic Sports Federation*
- *Catalan Archery Federation*
- *Catalan Motocycling Federation*
- *Catalan Billiards Federation*
- *Catalan Motorboat Sports Federation*
- *Catalan Pigeonfanciers' Federation*
- *Catalan Orienteering Federation*
- *Catalan Wrestling Federation*

A committee to link up with the rest of the Catalan Federations has been formed, its mission being to coordinate initiatives about the Olympic movement which arise in the Catalan federations. The Federations exchange views about their different situations in the international arena, especially regarding International Sports Federations. The Catalan Swimming, Handball, Rowing, Gymnastics, Table Tennis and Sailing Federations, amongst others, are taking an assiduous, active part in the committee.

Alongside this, the programme for the Olympic Committee of Catalonia is being developed in various parts which may be summarised as follows:

- *Programme for the International Promotion of Catalan Sport*
- *Programme for Logistic Support for Catalan Federations*
- *Programme for fostering and disseminating the Olympic Movement.*
- *Programme for standardization and social intervention in the IOC.*
- *Finance Programme*
- *Study and research programme*
- *Media and Advertising Programme*

Since its constitution, the Olympic Committee has carried out its activities in an official way. Recently its members held the 5th General Assembly and the Executive Committee meets fortnightly, except during August.

II.4.6 The acceptance of the Catalan Olympic Committee

a) The Bofill foundation published the results of a survey on "Catalan-ness" as an integrating element of the national character, carried out in September and November 1988.

To carry out this study different variables were considered. One of these was the possible identification of the Catalan Society with different classifications of sports selections. The results were:

- Pour une sélection catalane 52,1%
- Pour une sélection espagnole 22,0%
- Pour les deux sélections, indistinctement 16,0%
- Autres 6,9%
- Ne sait pas, ne répond pas 3,0%

(Echantillon de 2.100 personnes interrogées, distribuées sur soixante-dix sept localités)

Ces résultats permettent de conclure clairement que le pourcentage montrant une préférence des catalans en faveur d'une sélection ou de l'autre (52,1% ou 22,0%) est largement supérieur à celui du public qui montre sa préférence pour les deux sélections, indistinctement. Par conséquent, ce dernier pourcentage (16%), correspondant au modèle existant actuellement, est l'option la moins choisie.

En janvier 1989, la Télévision de Catalogne a effectué un "sondage sociologique", parrainé par un organisme financier. Quelques 1.313 personnes âgées de plus de quinze ans ont été interrogées. Il s'agissait là d'un échantillon significatif de l'ensemble de la population de Catalogne, par âge, sexe et lieu de résidence. La marge d'erreur statistique était de l'ordre de 2,70% et la marge de fiabilité de 95%.

Ce sondage permet de conclure que les catalans sont largement favorables à la création d'un Comité catalan olympique. Les personnes favorables représentaient un pourcentage de 80%, celles qui se déclarèrent contre, 10%, de même que les personnes indifférentes (10%). Pour une personne qui se déclarait contre la création du Comité catalan olympique, huit personnes se montraient favorables à cette même création.

Par sexe, 82% des femmes étaient favorables contre 78% d'hommes. Par groupes d'âge, les personnes âgées étaient les plus favorables à cette création, alors que les jeunes se montraient moins favorables, malgré le fait que sur cinq jeunes se déclarant en faveur du Comité catalan olympique, un seul se déclarait contre.

Par lieux de résidence, les personnes habitant en dehors de Barcelone étaient les plus favorables, malgré le fait que le pourcentage des personnes favorables à la création du Comité et habitants Barcelone atteignait 78%.

Ce pourcentage élevé en faveur de la création du Comité catalan olympique est également vérifiable à travers la grande activité de l'ADOC (Association pour la délégation olympique de Catalogne), qui constitue l'élément le plus significatif de ce 80% de catalans qui se montrent favorables au Comité olympique de Catalogne et qui réaffirment et soutiennent constamment, par leur présence, cette volonté du peuple catalan, lors des manifestations sportives et sociales. La tâche de cette association est renforcée par l'adhésion qu'elle reçoit de la part d'un grand nombre d'associations culturelles et sociales de Catalogne.

- In favour of a Catalan selection 52.1%
- In favour of a Spanish selection 22.0%
- In favour of the two selections mixed together indiscriminately 16.0%
- Others 6.9%
- Don't know, no opinion 3.0%

(2,100 people surveyed in seventy seven towns) It can be clearly seen that the Catalans' preference for one specific selection (52.1% or 22.0%) is much greater than for a mixed selection. This latter option (16%) corresponds to the present model, which is actually the least preferred.

In January 1989 Catalonia Television carried out a sociological survey, sponsored by a financial company. 1,313 people over 15 years of age were interviewed, a representative sample of the population of Catalonia as far as age, sex and place of residence were concerned. The statistical error was 2.70% and the margin of credibility was 95%.

The conclusion drawn from this survey was that the Catalan people were massively in favour of the creation of an Olympic Committee of Catalonia. 80% were in favour and 10% were against the proposition, the same percentage expressed no opinion. For each person against the creation of the Olympic Committee, there were 8 people in favour. Divided by sex, 82% of women were in favour of the proposition, 4% more than the percentage of men in favour.

Divided by age, older people were more favourable towards Catalonia having its own Olympic Committee, while younger people were less favourable, in spite of the fact that for every five young people in favour of the proposition, there was only one person against. Divided by area, non-metropolitan areas were most in favour of an Olympic Committee, although in metropolitan areas the percentage in favour was 78%.

The widespread acceptance of the Committee is reflected by the great activity carried out by the Associació per la Delegació Olímpica de Catalunya (Association for the Catalan Olympic Delegation), ADOC, which presently has more than 5,000 associates, who are the most significant exponents of the fact that 80% of Catalans support the Olympic Committee of Catalonia, and who constantly maintain the public expression of this popular desire in sporting and social events. The work of this association is disseminated through the support of many cultural and social associations in Barcelona.

This massive acceptance of the Committee has been confirmed by official acts of Catalan local

Ainsi, cet accord pratiquement unanime en faveur de la création du Comité a été renforcé par l'action officielle des administrations locales catalanes. Ces dernières, à la demande des citoyens ou par leurs propres initiatives, ont tenu des sessions délibératoires et se sont prononcées en faveur de la création du Comité olympique de Catalogne. Les documents officiels, témoins de cette position favorable des municipalités de Catalogne en faveur de notre Comité sont entre nos mains. La plupart des motions de soutien ont été accompagnées d'une donation d'ordre économique afin de collaborer au soutien ou au financement de l'infrastructure du Comité olympique.

L'importance du soutien que nous avons reçu ne permet pas de résumer brièvement l'ensemble des adhésions reçues, parmi lesquelles nous pourrions retenir celles de personnalités du monde du spectacle, de la culture, de l'économie et de la politique en Catalogne.

Cette position de la société catalane en faveur de la création du Comité olympique de Catalogne a suscité, à son tour, la réaction de l'opinion publique espagnole en général, qui, étant informée des limites de notre Comité, l'a soutenu de manière importante, en marge du respect qu'a obtenu ce Comité dans d'autres domaines.

administrations. These, at the request of the public or on their own initiative, have held debates in which they have declared themselves in favour of the creation of the Olympic Committee of Catalonia. Official documents from the various Ayuntamientos (City Councils) in Catalonia, which have taken a favourable stance towards our committee, are in our favour. The majority of motions of support have been accompanied by a financial donation in order to help maintain the infrastructure of the Olympic Committee.

The importance of the support received, which includes backing from cultural, economic, and political organizations in Catalonia, is too great to be summarised in a few lines.

The stance taken by Catalan society in favour of the creation of the Olympic Committee of Catalonia has awoken public interest in the rest of Spain, which, after having been informed about our Committee and its sphere of influence, has shown a significant level of acceptance, along with the respect which the Committee has won in all areas.

III

LES STATUTS ACTUELS DU COMITE OLYMPIQUE DE CATALOGNE
PRESENT STATUTES OF THE OLYMPIC COMMITTEE OF CATALONIA

Afin de compléter cette demande de reconnaissance, nous joignons à la version en français les statuts qui régissent actuellement le Comité olympique de Catalogne.

Ces statuts sont inspirés par la Charte olympique, et plus particulièrement, par la proposition des Statuts, en annexe à la Charte, éditée par le C.I.O. Ces derniers ont été modifiés, en accord avec l'Union des Fédérations sportives catalanes qui en débattirent le contenu et effectuèrent plusieurs propositions de modification que le Comité accepta.

Ces mêmes statuts sont ceux qui ont été envoyés au C.I.O. afin que celui-ci procède à leur adoption. Ledits statuts ont bien été reçus par le C.I.O. le 16 janvier dernier, et jusqu'à ce jour, aucune réponse n'a été envoyée (voir annexe D).

To complete this request for recognition a French translation of the statutes presently governing the O.C.C is given here.

These statutes are inspired by the Olympic Charter and more particularly by the Statutes proposal, which the ICO has published as an Appendix to the Charter. These statutes were altered to include the agreement of the Union of Catalan Sports Federations; the latter debated and adopted various alteration proposals which the Committee accepted.

These same statutes were sent to the IOC for its approval. It has been confirmed to us that the Statutes were received by the IOC on January 16th last, and, owing to the short space of time since, no reply has yet been received. (see appendix D).

IV

**LA COMPOSITION DU COMITE DIRECTEUR
COMPOSITION OF THE EXECUTIVE COMMITTEE**

Nous joignons le document original, souscrit par le Président et le Secrétaire général, de la certification de la composition actuelle du Comité Directeur, conformément à l'accord adopté par la dernière Assemblée tenue le 21 février dernier (voir annexe E).

The original document, signed by the President and Secretary General, certifying the composition of the present Executive Committee, in accordance with the agreement adopted in the last General Assembly held on February 21st last, is given below (see appendix E).

V

**COROLLAIRE
CONCLUSION**

En conclusion, nous demandons la reconnaissance du C.O.C. afin de compléter l'actuelle organisation du mouvement olympique, conformément à la législation en vigueur et la situation historique et sportive de la Catalogne. Grâce à cette reconnaissance, le problème de relation, datant du début du siècle, entre l'olympisme moderne et la Catalogne comme pays sportif qui définit avec toutes ses compétences, sa propre politique en matière de sport, sera résolu.

De toutes façons, les Jeux de la XXVe Olympiade sont à nos portes et ceci justifie en soi la présente demande de reconnaissance. Compte tenu des circonstances et du désir exprimé par toute la Catalogne de voir ses athlètes et équipes participer en tant que tels à ces Jeux, le C.O.C. comprend que, si pour des raisons formelles, sa reconnaissance n'était pas possible maintenant, des mesures seraient prises afin que le Comité Olympique de Catalogne fût invité formellement aux Jeux de la XXVe Olympiade, en 1992, même s'il n'était pas reconnu, conformément à la tradition olympique.

The recognition of the O.C.C. is being requested so that the present organization and composition of the Olympic movement may be complete, in accordance with prevailing legislation and the historical and sporting situation in Catalonia. This recognition would resolve the problem, in existence since the beginning of the century, of the relationship between the modern Olympic movement and Catalonia as a sporting country which fully defines its own policies in the sporting world.

In any case, the Barcelona Olympic Games are fast-approaching, a fact which justifies this request for recognition. Given the circumstances and the express desire of Catalonia that Catalan athletes may participate as such in the games, the O.C.C. considers that, if for some formal reason it may not be possible to grant this recognition now, suitable measures should be taken so that the Olympic Committee of Catalonia, although not officially recognized, may be formally invited to the '92 Olympic Games, in accordance with Olympic tradition.

Barcelone, le 26 février 1991

Mr. Ignasi DOÑATE I SANGLAS
COMITE OLYMPIQUE DE CATALOGNE

Cher ami :

En réponse à votre demande écrite en date du 21 février 1991, nous avons le plaisir de CERTIFIER que l'Assemblée Générale Extraordinaire de l'UFEC (Union des Fédérations Sportives Catalanes), qui s'est tenue le 26 janvier 1989, a adopté, à une large majorité, la résolution suivante :

"L'Assemblée de l'Unió des Federacions Esportives Catalanes" (Union des Fédérations Sportives Catalanes) considère que le sport olympique catalan doit atteindre le niveau qui correspond au développement sportif du pays.

Par conséquent, l'Assemblée soutient les initiatives que les Fédérations de l'Union décident d'entreprendre, en accord avec les principes du mouvement olympique, en vue de la constitution du Comité Olympique de Catalogne.

Une Commission formée de 4 membres présents de l'Assemblée et 4 membres du Conseil de Direction est créée. Ces membres sont tous présidents de Fédérations Catalanes. Une ou deux personnes de l'ADOC sont invitées à y participer.

Cette Commission sera chargée de conseiller les Fédérations Catalanes qui désirent formuler une demande de reconnaissance auprès des Fédérations Internationales correspondantes. Il s'agit là d'une démarche indispensable afin d'obtenir du Comité International Olympique l'homologation du Comité Olympique de Catalogne".

En espérant avoir ainsi répondu à votre demande, nous vous prions d'agréer l'expression de nos cordiales salutations.

JOAN MARIA TARRUELLA
Secrétaire Général

PARLAMENT DE CATALUNYA

CERTIFICICO que aquesta fotocòpia reproduueix l'original que és a l'arxiu encomanat a la meva custòdia.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Barcelona, 22 de febrer de 1991

L'Oficial Major

Juan de P. Sureda

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 25 de maig de 1989, d'acord amb l'article 130 i concordants del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Preparació dels Jocs Olímpics a Barcelona, presentada pel Diputat I. Sr. Antoni Subirà, del Grup parlamentari de Convergència i Unió (Reg. 7254), i l'esmena presentada.

Finalment, d'acord amb el que estableixen els articles 130 i 135 del Reglament, ha aprovat la següent

MOCIO

El Parlament de Catalunya:

1. Constata la intensa col·laboració del Govern de la Generalitat en la preparació dels Jocs Olímpics, tant pel que fa a obres directament olímpiques com a les d'infraestructura relacionada amb els Jocs, i subratlla l'important esforç d'inversió que això significa.

2. Constata, en la vessant esportiva dels Jocs, l'esforç del Govern de la Generalitat en la formació i la preparació d'atletes d'alta competició per mitjà de la creació del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat, tot subratllant la col·laboració que el Consell Superior d'Esports aporta a aquest Centre.

3. Constata que la gran importància dels Jocs Olímpics com a element generador d'il·lusió positiva s'ha d'enquadrar en la voluntat d'assolir per a Catalunya, en tots els ordres, el grau de competitivitat que la integració europea i la creixent i necessària obertura internacional requereixen.

Es per això que s'insta el Govern de la Generalitat a fer que els compromisos olímpics s'integrin en l'esforç global de transformació que el país necessita fer, i que en cap cas no comportin minva de l'esforç de formació de la seva gent i de creació dels instruments que els calen per a assolir aquella competitivitat sense la qual Catalunya perdria el repte econòmic, social i polític dels anys 90.

4. Insta el Govern de la Generalitat a preservar l'equilibri territorial de Catalunya, repartint inversions i atenent de manera especial les situacions de desequilibri que es puguin incrementar com a conseqüència d'una excessiva concentració territorial i sectorial de l'esforç inversor de les diferents administracions públiques.

5. Insta el Govern de la Generalitat perquè, vetllant pels interessos nacionals, continuï propiciant que la llengua, la cultura i la identitat nacional de Catalunya tinguin un paper de primer rengle en els Jocs Olímpics del 1992, de tal manera que aquests siguin un bon instrument de coneixement i projecció de la nostra identitat arreu del món, i perquè, en

PARLAMENT DE CATALUNYA

- 2 -

el marc de l'Any Olímpic Català faci seu el desig manifestat pel Parlament de Catalunya, en el sentit que, mitjançant els canals esportius corresponents, el poble de Catalunya es pugui dotar del Comitè Olímpic Català.

Palau del Parlament, 25 de maig de 1989

El Secretari Quart

El President del Parlament

Celestino Andrés Sánchez Ramos

Joaquim Xicoy i Bassegoda

PARLAMENT DE CATALUNYA

CERTIFICO que aquesta fotocòpia **reproduceix** l'original que és a l'arxiu encomanat a la meva custòdia.

Barcelona,

22 de febrer de 1991

L'Oficial Major

Juan P. Puig

Je soussigné Enric Villamor Salazar, traducteur-interprète juré exerçant légalement à Barcelone, Espagne,

CERTIFIE: Qu'il m'a été soumis, pour sa traduction en français, un document en langue espagnole dont le contenu, fidèlement traduit suivant ma loyale compréhension, est de la teneur suivante:

PARLEMENT DE CATALOGNE

Sceau: "PARLEMENT DE CATALOGNE - JE CERTIFIE que la présente photocopie est reproduction de l'original qui se trouve à l'archive qui est à ma charge. Barcelone, le 27 février 1.991. - L'Officier. (signature illisible) - PARLEMENT DE CATALOGNE - OFFICIER"

ASSEMBLEE PLENIERE DU PARLEMENT

L'assemblée plénière du Parlement tenue le 25 mai 1989, conformément à l'article 130 et autres articles concordants du Règlement, a débattue la Motion subséquente à l'interpellation au Conseil Exécutif sur la Préparation des Jeux Olympiques de Barcelone, présentée par le Député I. Antoni Subirà, du groupe parlementaire de Convergència i Unió (Règ. 7254) ainsi que l'amendement présenté.

Finalement, conformément aux articles 130 et 135 du Règlement, il a été adopté ce qui suit :

MOTION

Le Parlement de Catalogne :

1. Souligne l'intense collaboration du Gouvernement de la Generalitat dans la préparation des Jeux Olympiques, aussi bien pour ce qui est des travaux directement en rapport avec les Jeux olympiques que ceux d'infrastructure des Jeux. Il retient également l'effort d'investissement particulièrement important

que cela comporte.

2. Souligne, en ce qui concerne l'aspect sportif des Jeux, l'effort du Gouvernement de la Generalitat dans la formation et la préparation d'athlètes de haut niveau grâce à la création du Centre d'Entraînement de Haut Niveau (Centre d'Alt Rendiment) de Sant Cugat, en insistant sur la collaboration apportée par le Conseil Supérieur des Sports.

3. Souligne que l'énorme importance des Jeux Olympiques en tant que facteur d'espoir positif doit s'insérer dans la volonté d'atteindre, pour la Catalogne, le degré de compétitivité requis par l'intégration européenne et la croissante et indispensable ouverture internationale.

Ainsi, il est demandé instamment au Gouvernement de la Generalitat de faire que les engagements olympiques s'intègrent à l'effort global de transformation du pays, et que ces derniers ne comportent, en aucun cas, une diminution de l'effort de formation de ses individus et de création d'éléments nécessaires pour atteindre cette compétitivité sans laquelle la Catalogne perdrait le défi économique, social et politique des années 90.

4. Demande instamment au Gouvernement de la Generalitat de préserver l'équilibre territorial de la Catalogne, en répartissant les investissements et en résolvant, tout particulièrement, les déséquilibres qui augmentent à cause d'une trop grande concentration territoriale et sectorielle due à l'effort d'investissement des différentes administrations publiques.

5. Demande instamment au Gouvernement de la Generalitat, de continuer, tout en veillant aux intérêts nationaux, à diffuser la langue, la culture et l'identité nationales de la Catalogne pour qu'elles puissent avoir un rôle fondamental au cours des Jeux Olympiques de 1992. Ainsi, ces derniers seront, sans aucun doute, un excellent instrument de connaissance et de projection de notre identité à travers le monde.

ACTE NOTARIE DE CONSTITUTION DU COMITE OLYMPIQUE DE CATALOGNE

Numéro trois mille trois cent quatre vingt huit.

A Barcelone, le vingt-neuf mai mille neuf cent quatre
vingt-neuf.-----

Devant moi, RAFAEL HERRERO DE LAS HERAS, Notaire de
l'illustre Collège de Barcelone, et résident dans cette même
ville, -----

COMPARAISSENT :

Monsieur MIQUEL ARBOS I ABADAL, majeur, marié, commerçant,
domicilié à Rubí, carrer J. Bartrina, n°41, et dont la carte
nationale d'identité porte le n° 36.869.271.--

Monsieur JOAN MARTIN I BARRAT, majeur, marié, menuisier,
domicilié à Barcelone, carrer Miguel Angel, n°107, dont la carte
nationale d'identité porte le n° 39.806.185.-----

Monsieur Marià ARISO I ESPINAL, majeur, marié, avocat,
domicilié à Barcelone, carrer Dr. Ferran, n° 22, et dont la carte
nationale d'identité porte le n° 37.708.458. -----

Et Monsieur ALBERT BERTRANA I BERNAUS, majeur, marié,
industriel, domicilié à Perpignan (France), 30 rue Louis Béguin
et dont le passeport, expédié le 24-4-1985, porte le n°1088/85.

INTERVIENNENT : -----

a) Monsieur ARBOS, au nom et en représentation de la "FEDERACIO CATALANA DE CICLISME" (Fédération Catalane de Cyclisme), dont le siège se trouve à Barcelone, carrer Fontanella, n° 11, 3ème étage. Cet organisme est inscrit au Registre des Clubs et Associations Sportives de l'actuel Secrétariat Général des Sports, sous le n° 4.437, tome I, feuillet 24, inscription 48ème.-----

Les statuts de cet organisme stipulent ce qui suit : --

"Article 4t.- La Fédération catalane de Cyclisme est compétente dans les matières suivantes : a) la promotion et la diffusion du cyclisme. b) l'organisation des compétitions officielles au sein du territoire catalan, et, obligatoirement, les Championnats de Catalogne, ainsi que les compétitions de caractère national et international.....

Etre tutélaire des intérêts généraux du cyclisme en tant que sport, en représentant celui-ci devant les pouvoirs publics et les organismes nationaux, conformément à la réglementation en vigueur.- Rédiger et adopter les règlements relatifs au développement de ces statuts et les soumettre à l'adoption de la Direction Générale des Sports de la Generalitat de Catalogne.- L'énumération précédente est signalée à titre indicatif et n'est nullement limitative. En effet, d'autres pourraient survenir ultérieurement.".....

Article 44ème. Le Président de la Fédération Catalane de Cyclisme veillera au bon fonctionnement de la Fédération, autorisera, par sa signature et celle d'autres membres dûment autorisés, les paiements.....

et aura toutes les fonctions et prérogatives propres à son poste

ainsi que la représentation suprême de la Fédération Catalane de Cyclisme....." Conforme à son original auquel je me remets .-----

Monsieur ARBOS a été réélu Président de cette Fédération, comme en témoigne le certificat adressé par la Direction Générale des Sports à Monsieur Josep Lluís Vilaseca i Guasch, et dont j'incorpore la copie au présent acte.-----

Ce dernier est faculté pour cette fonction, par certificat expédié par le Secrétaire de cette Fédération, Monsieur Poveda i Roig, ainsi que par un autre expédié par ledit Monsieur Poveda i Roig expliquant ses fonctions. Lesdits certificats sont incorporés au présent acte, dont moi, Notaire je reconnais la signature de Monsieur Poveda i Roig, antérieurement cité.

b) Monsieur ARISO, au nom et en représentation de la "FEDERACIO CATALANA DE MOTOCICLISME" (Fédération Catalane de Motocyclisme), dont le siège se trouve à Barcelone, carrer Enric Granados, nº 112, 2ème étage, et inscrite au Registre des Clubs et Associations Sportives de l'actuel Secrétariat Général aux Sports, tome II, feuillet 736, numéro 41, section 3ª.-----

D'après les statuts de cet organisme, il s'ensuit que : --

"Art. 4.- La Fédération Catalane de Motocyclisme, qui fait partie de la "Reial Federació Espanyola de MOTOCICLISME" (Fédération Royale Espagnole de Motocyclisme), sera régie, quant à sa constitution, inscription, registre, homologation, réglementation, organisation et fonctionnement, par les présents statuts, et se soumettra aux dispositions qui lui seront appliquées, conformément à la législation en vigueur, dictée par la Generalitat de Catalogne et, en suppléance, par l'Administration centrale, aux dispositions dictées, en matière

de sport, par la Reial Federació Espanyola de MOTOCICLISME et la Fédération Internationale de Motocyclisme pour les compétitions de caractère nationale et internationale, respectivement

Art. 37.- Le Président du Comité Directeur sera également Président de la Fédération, et aura les attributions suivantes:
a) Représenter légalement et sportivement la Fédération Catalane de Motocyclisme.-"

Conforme à l'original auquel je me remets. -----

Monsieur ARISO a été nommé Président de cette Fédération par procès-verbal en date du 22 mars 1988, comme en témoigne le certificat expédié par le Secrétaire Général aux Sports, Monsieur Josep Lluís Vilaseca i Guasch. Monsieur ARISO est compétent pour cet acte, selon l'accord de soutien au Comité Olympique de Catalogne, d'après certification du Secrétaire, Monsieur Victor Sanjuan i Puig, portant mention vu et approuvé, et une autre certification effectuée par Monsieur Sanjuan i Puig lui-même, qui certifie que les fonctions exercées par Monsieur Sanjuan sont toujours en vigueur. Tous les certificats signés sont incorporés au présent acte notarié, dont je connais les signatures. -----

c) Monsieur MARTIN, au nom et en représentation de la "FEDERACIO CATALANA DE TIR AMB ARC" (Fédération Catalane de Tir à l'arc), dont le siège se trouve à Barcelone, Avda Infanta Carlota Joaquina, 40, entresol, bureau 3., et inscrite au Registre des Clubs et Associations Sportives de l'actuel Secrétariat Général des Sports, numéro 4.224 en date du 25 mai 1987.-----

D'après les Statuts de cette Fédération il est convenu ce qui suit :

"Article deuxième.- En ce qui concerne ses objectifs, la Fédération Catalane de Tir à l'arc doit assurer, au sein de la Catalogne, : a) la promotion et diffusion du Tir à l'arc.-
b) l'organisation des compétitions officielles se déroulant au sein de son territoire, celles de caractère extra-territorial qu'elle a la charge de promouvoir ou d'organiser, et, obligatoirement, les Championnats de Catalogne. En ce qui concerne l'organisation à caractère national et international, il faudra qu'elle obtienne l'accord préalable de la F.E.T.A.
..... g) Veiller aux intérêts généraux du Tir à l'arc, en le représentant devant les pouvoirs publics et organismes en tout genre, conformément à la réglementation en vigueur,- h) Rédiger et adopter les règlements destinés au développement des présents statuts, en les soumettant à l'adoption de la Direction Générale des Sports de la Generalitat de Catalogne.- L'énumération antérieure est présentée à titre indicatif et n'est nullement limitative par rapport à une autre, ou d'autres qui pourraient s'établir."...

Article vingt.- Le Président est responsable de l'exécution des accords adoptés par l'Assemblée et le Comité directeur. Il assume les fonctions propres à son poste, comme, par exemple, celle de présider et de représenter la Fédération auprès de toutes les autorités, tribunaux et autres organismes....."

Conforme à l'original, auquel je me remets.-----

Monsieur Martin a été nommé Président de cette Fédération, conformément aux accords en date du 10 décembre 1988, comme en témoigne le certificat envoyé par Monsieur Lluís Paluzie i Mir, Secrétaire technique du Département de la Présidence, Secrétariat Général des Sports. Monsieur Martin possède la faculté nécessaire

à la réalisation de cet acte, moyennant certification envoyée par Madame Janette Tudo i Catalán, ainsi qu'un autre certificat émis par ladite Madame Tudo, expliquant également la vigueur de ses fonctions. Tous les certificats cités sont inclus dans le présent acte, et j'en connais, moi Notaire, toutes les signatures.

d) Et Monsieur Bertrana, en son nom propre.-----

Je les considère, suite à leur comparution, dotés de la capacité légale suffisante pour l'octroi de cet acte afin d'initier la procédure de constitution du COMITE OLYMPIQUE DE CATALOGNE, et ils veulent manifester ce qui suit : -----

Premièrement.- Qu'en tant que personnes physiques et organismes juridiques constitués, dotés de personnalité juridique et capacité d'agir, ils s'en remettent au droit d'association reconnu universellement par la Déclaration Universelle des Droits de l'Homme des Nations Unies, la Convention de Rome, et plus particulièrement, l'article 22 de l'actuelle Constitution Espagnole.

Deuxièmement.- Qu'en tant que catalans soucieux de développer la pratique et la promotion du sport en Catalogne, ils ont comme objectif commun de favoriser et de développer la pratique du sport dans tous les domaines, sans restrictions. C'est pour cela qu'en tant que personnes s'en remettant et se soumettant au droit privé, ils considèrent que le développement sans frontières du sport catalan suppose un engagement par rapport aux structures sportives internationales de caractère privé, les plus prestigieuses étant, sans aucun doute, le Comité Olympique International et les Fédérations Sportives Internationales.-----

Troisièmement.- Que l'ordre juridique sportif a une réalité

propre et autonome par rapport aux législations sportives nationales de chaque Etat et aux structures juridiques engendrées par l'ordre international public. En vertu de cette autonomie sportive, les personnes ici présentes désirent éluder expressément les ingérences politiques de tout organisme public et proclamer ainsi le "droit au sport" en tant que droit au développement de l'individu, et droit universel en faveur de la paix, l'amitié et la solidarité, exercé sans discrimination de sexe, race, origine ou religion.

Quatrièmement.- Que la constitution et le développement du Comité Olympique de Catalogne doit être régi par l'ensemble de la réglementation du C.I.O. contenu dans la "Charte Olympique". C'est pour cela qu'actuellement, étant donné l'existence de bases juridiques et sportives afin de mener à terme cette procédure, les deux principaux objectifs de l'organisme créé sont :

a) Entreprendre toutes les démarches nécessaires, en partant de la présente constitution, afin de réunir toutes les conditions prescrites par la Charte Olympique pour tous les Comités Olympiques Nationaux, et ainsi pouvoir solliciter la pleine reconnaissance du C.O.C. au C.I.O., lui conférant ainsi la capacité d'agir qui lui correspond dans le domaine des sports au niveau mondial.-----

b) Obtenir un support total des différents organismes attachés au sport, de même que les secteurs économiques, politiques et sociaux de Catalogne, sans lesquels il serait impossible d'atteindre l'objectif proposé.-----

Cinquièmement.- Qu'avec la constitution du C.O.C, lesdites personnes souhaitent humblement prendre la relève de la course entreprise en 1920 lorsque Barcelone a fondé le premier Comité

Olympique et constitué, le 21 janvier 1922 la "Confédération Sportive de Catalogne". Les Statuts de cette Confédération, adoptés par le Gouverneur Civil de Barcelone, Monsieur Martínez Anido, le 29 juillet 1922, stipulent l'un des objectifs recueillis dans l'aparté c) de l'article 2 :--

"Tenter d'obtenir des Fédérations, la sélection ordonnée des athlètes de chaque discipline sportive en Catalogne; organiser, en accord avec lesdites Fédérations, les Meetings et Jeux profitables et adéquats, y compris les Jeux Olympiques. Et assurer la coopération de la Catalogne et la présence de nos athlètes aux Jeux Olympiques et Meetings Internationaux."

Sixièmement.- Dans cet acte, les personnes présentes rendent hommage à tous les sportifs catalans en tant que pionniers de cette grande entreprise qui mérite la reconnaissance la plus inconditionnelle et qui a déjà fait l'objet d'un hommage en 1923 avec la remise de la part du C.I.O. de la récompense suprême : "La Coupe Olympique".-----

Septièmement.- Que les Fédérations Sportives Catalanes, en tant qu'organismes juridiques dotés des pleins pouvoirs, ont, à leur tour, la capacité suprême pour mener à bien le développement du sport en Catalogne, reconnue en tant que nationalité par l'article 1 du Statut d'Autonomie de la Catalogne, ainsi que des compétences exclusives en matière de sports et de loisirs, comme en témoigne l'aparté 29 du neuvième article du Titre Premier de ce même Statut d'Autonomie.-----

Huitièmement.- Que la constitution du Comité Olympique de Catalogne doit faire l'objet d'une procédure ouverte à toutes les Fédérations Sportives Catalanes, ainsi qu'aux habitants de la Catalogne qui, grâce à leur effort, permettront d'atteindre les

objectifs proposés.-----

Neuvièmement.- Qu'en réalisant cet acte de constitution, nous voulons témoigner le désir unanime et croissant du peuple catalan, exprimé dans la Proposition de non Loi adoptée par le Parlement de Catalogne en date du 4 mai 1989 dans les termes suivants : -----

"Le Parlement de Catalogne proclame l'année 1992 comme l'"Année Olympique catalane", dans le cadre de l'Année Olympique Européenne" constituée par le Parlement Européen, et souhaite que le peuple catalan, grâce aux réseaux sportifs correspondants, puisse se doter d'un Comité Olympique Catalan".-

Ces antécédents permettent une lecture du projet de Statuts qui ont été rédigés d'après les conditions de la Charte Olympique, en les adaptant aux circonstances présentes, et à la suite de la réunion, les personnes présentes ont accordé, à l'unanimité, ce qui suit :

A C C O R D S :

PREMIER.- Les Statuts du "Comité Olympique de Catalogne" sont adoptés, dûment signés et joints à cet acte.-----

DEUXIEME.- Les personnes présentes se constituent en tant que Comité Directeur provisoire afin de pouvoir perfectionner cet acte de constitution jusqu'à sa constitution définitive et jusqu'à convocation de l'Assemblée Générale qui nommera les personnes qui feront partie, conformément aux Statuts adoptés, le premier Comité directeur.-----

TROISIEME.- Cette procédure de constitution reste ouverte à tous les Présidents des Fédérations Sportives Catalanes en fonctions qui, une fois accréditées devant notaire, manifestent leur capacité et volonté de participer en tant que fondateurs du Comité Olympique de Catalogne, tout en étant conformes aux présentsaccords.-----

Cette procédure de constitution restera ouverte jusqu'au 14 juillet 1989 à 13 heures, heure à laquelle elle sera considérée comme définitivement close.-----

QUATRIEME.- Le Comité Directeur Provisoire constitué pourra, à l'unanimité, réclamer la participation des personnes qu'il considérera opportunes à la réalisation de cette procédure de constitution et pour le prestige de l'organisme qui est en train de se constituer.-----

Accordé ainsi. Cet acte, lu par moi à haute voix compte tenu du refus, de la part des personnes concernées, au droit de le lire elles-mêmes. De fait, elles l'adoptent et le signent avec moi. Etant donné que je connais les comparaissants, compte tenu de tout ce qui a été consigné dans ce document public, expédié en trois exemplaires, classe 7, numéros 1E,

5.697.096 et les deux suivants, moi, notaire, JE FAIS FOI.

Soussignés : les personnes comparaissantes.

Signé : Rafael Herrero.- Paraphée et cachet.-----

NOTE : Le 30 mai 1989, une première copie de cet acte a été expédiée à la demande du COMITE OLYMPIQUE DE CATALOGNE, en sept exemplaires de papier officiel, classe 7, série 1E, numéros 4896802, 4896803, 4896507, les trois suivants par ordre et 4896512. JE FAIS FOI.

signature illisible.- paraphée.-----

Comitè Olímpic
de Catalunya

STATUTS DU "COMITE OLIMPIC DE CATALUNYA"

Article 1.- En application de la Charte Olympique il est constitué entre les personnes physiques et juridiques qui adhèrent aux présents statuts, une entité sportive sans but licratif dénommée COMITÉ OLÍMPIC DE CATALUNYA (C.O.C.). Sa durée est illimitée. Son siège social est à Barcelone, rue Consell de Cent 325; mais il pourra être transféré en toute autre lieu de Catalogne par décision du Comité exécutif. Son rayon d'action coïncidera avec celui qui est le propre des Fédérations Sportives Catalanes associées, c'est à dire celui de la juridiction de la Généralité de Catalogne.

Article 2.- Le Comité Olympique de Catalogne (C.O.C.) a pour objectifs:

a) de diffuser auprès de la jeunesse le goût pour les sports et l'esprit sportif.

b) de veiller au développement et à la protection du mouvement olympique et du sport en général.

c) d'observer lui même, et de faire respecter dans son rayon d'action et de compétences les règles telles qu'elles sont définies par la Charte Olympique.

d) d'obtenir du C.I.O. la reconnaissance pour ainsi:

- organiser, en collaboration avec les Fédérations nationales compétentes, la préparation et la sélection des athlètes pour assurer ainsi la représentation de la Catalogne aux Jeux Olympiques, au Jeux ainsi régionaux,

continentaux et intercontinentaux patronnés par le C.I.O..

- prendre sous sa responsabilité l'organisation des compétitions olympiques.

- faire des propositions auprès du C.I.O. pour tout ce qui concerne la Charte Olympique et le mouvement olympique en général.

e) de collaborer avec des organismes privés et les institutions officielles de Catalogne pour tout ce qui concerne le mouvement olympique.

f) de veiller à sa propre autonomie absolue de résister à toutes les pressions, qu'elles soient d'ordre politique, religieux ou économique.

Article 3.- Le C.O.C. est composé:

a) des représentants des Fédérations Sportives Catalanes.

b) des membres catalans du C.I.O.

c) des personnalités catalanes susceptibles de renforcer l'efficacité du C.O.C., ou bien ayant rendu des services éminents à la cause du sport et de l'Olympisme.

d) des membres d'honneur ou honoraires -sans droit de vote-.

e) des membres bienfaiteurs -sans droit de vote-.

Les membres du C.O.C. doivent posséder légalement la citoyenneté catalane, être majeurs et jouir pleinement de leurs droits civiques et politiques.

Les membres du C.O.C. remplissent leurs fonctions à titre bénévole à l'exception de ceux qui se consacrent à l'organisation et administration du sport. Les membres pourront, toutefois, être remboursés de leurs frais de transport, de séjour et d'autres dépenses justifiées et absolument dûs à l'exercice de leurs fonctions au sein de l'entité.

Article 4.- La qualité des membres du C.O.C. se perd:

a) par la dissolution de la Fédération dont il relève;

b) par démission ou décès;

c) par perte de la citoyenneté catalane, des droits civiques ou politiques;

d) par radiation prononcée par le Comité exécutif après l'audition de l'intéressé, pour infraction des Statuts ci-présents ou de la Charte Olympique.

Article 5.- Les organes du C.O.C. sont:

a) l'Assemblée générale;

b) le Comité exécutif;

Article 6.- L'Assemblée générale est l'organe suprême du C.O.C. et elle est composée par l'ensemble des membres cités à l'article trois.

Elle se réunit en session ordinaire au mois une fois par an pour:

- entendre le rapport moral du Président;
- examiner le rapport sur les activités du Comité exécutif présenté par le secrétaire général, et lui donner décharge, se prononcer sur les comptes de l'exercice écoulé, présentés par le trésorier;
- voter le budget de l'exercice suivant;
- de façon générale connaître de toutes affaires et sujets inscrits à son ordre du jour.

Article 7.- L'Assemblée générale se réunit en session extraordinaire à la demande d'au moins deux tiers de ses membres.

En tout état de cause, celle-ci se réunira tous les quatre ans spécialement pour élire les membres du Comité exécutif, et parmi eux, son Président.

Article 8.- L'Assemblée générale ne peut valablement délibérer que sur les questions de son ordre du jour; toute proposition destinée à être incluse à l'ordre du jour devra parvenir au Secrétaire général au plus tard 15 jours avant la session. Celle-ci devra être notifiée aux membres au moins 30 jours à l'avance.

L'Assemblée générale pourra être valablement constituée dès qu'il y aura de membres présents avec droit de vote.

La deuxième convocation, à célébrer une demi-heure après la première, sera valablement constituée, quelque soit le nombre de membres présents. Les décisions de l'Assemblée seront prises à la majorité simple des membres présents.

Article 9.- Chaque membre visé à les alinéas a), b) et c) de l'article 3, ont droit de vote. S'agissant de questions olympiques, les Fédérations catalanes affiliées aux Fédérations internationales reconnues par le C.I.O. comme régissant un sport déterminé, doivent constituer la majorité des votants.

Article 10.- La composition du Comité exécutif sera la suivante:

- le Président
- 3 Vice-Présidents
- 6 représentants des Fédérations catalanes membres.
- des personnalités membres (suivant l'alinéa c) de l'article 3), en nombre non supérieur à trois, proposées par le Comité exécutif et ratifiées par l'Assemblée générale.

Le Comité exécutif se réunit au mois une fois par mois. Il ne pourra délibérer légalement si au moins la moitié de ses membres n'est pas présente. Les décisions sont prises à la majorité simple des membres présents.

S'agissant de questions olympiques, les Fédérations catalanes doivent constituer la majorité des votants. Les délibérations du Comité exécutif peuvent porter sur n'importe quel sujet intéressant le C.O.C.. En cas d'égalité des votes, celui du Président est prépondérant.

Article 11.- Les réunions du Comité exécutif sont convoquées par le Président dans un délai préalable de sept jours, et l'ordre du jour de la réunion devra figurer sur les convocations.

Le Président du Comité exécutif est le Président du C.O.C.. Il représente le Comité à toutes les manifestations sociales. Il incombe aux Vice-Présidents 1er., 2nd. et 3ème., dans cet ordre, de substituer le Président dans toutes ses fonctions, lorsque, pour cause de maladie, absence, délégation, incompatibilité ou toute autre impossibilité physique, légale, cela s'avère nécessaire.

Article 12.- Les ressources dont dispose le C.O.C. sont notamment:

- a) les cotisations des membres si l'Assemblée générale les introduit;
- b) les subventions des institutions publiques, autres institutions ou organismes, et personnes aussi bien physiques que juridiques;
- c) les dons et legs que l'Assemblée générale accorde d'accepter;
- d) les revenus qui puissent dériver des activités entreprises directement par le C.O.C., telles que la journée olympique, la vente d'objets, de publications et de matériel imprimé ou de licences concédées;
- e) toute prestation de services engagée.

Article 13.- Le C.O.C. peut se doter d'un emblème qui devra recevoir l'approbation du C.I.O..

Article 14.- Les ci-devant Statuts peuvent être modifiés, ou le C.O.C. dissous, si tel en est l'accord pris par une Assemblée générale convoquée spécialement à cet effet, à condition que la participation soit équivalente au moins aux deux tiers des membres, et que la décision soit prise par le vote favorable des deux tiers des membres présents. Si le quorum requis n'est pas atteint, l'Assemblée générale sera convoquée une deuxième fois, dans un délai d'au moins 15 jours à compter de la session antérieure.

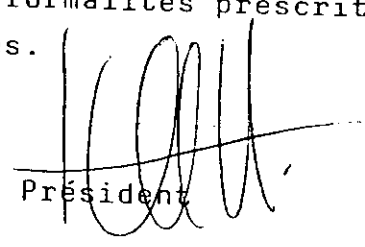
Au cours de cette nouvelle session, les décisions concernant la modification des statuts ou de dissolution du C.O.C. pourront être prises par les votes favorables des deux tiers des membres présents, quelque soit le nombre d'assistants.

Article 15.- Le fonctionnement détaillé des organes du C.O.C. peut faire l'objet d'un règlement intérieur approuvé par l'Assemblée générale.

Article 16.- En cas de doute quant à l'interprétation de ces Statuts, en cas de lacunes ou de divergence entre les Statuts et les dispositions de la Charte Olympique, ces dernières font foi.

Article 17.- La présente constitution a été approuvée par le C.I.O., après que les formalités prescrites par la Charte Olympique ont été remplies.

Secrétaire Général

Président

Comitè Olímpic
de Catalunya

Barcelona, le 1 de mars 1.991

A T T E S T A T I O N

Le soussigné, Ignasi Doñate i Sanglas, Secrétaire Général du Comité Olympique de Catalogne, CERTIFIE:

Que, actuellement, le Comité Executif du "Comité Olímpic de Catalunya" est formé par les membres siuivantes:

Président	Josep Miró i Ardèvol.
Vice-Président 1	Miquel Arbós i Abadal, Président de la Fédération Catalane de Cyclisme.
Vice-Président 2	Enric Ballesteros i Figueras, Président de la Fédération Catalane d'Activités Subaquatiques.
Trésorier	Joan Martin i Barrat, Président de la Fédération Catalane de Tir à l'Arc.
Secrétaire Général	Ignasi Doñate i Sanglas.
Vocal	Joan Garrigós i Toro, Président de la Fédération Catalane d'Entités Excursionistes.
Vocal	Miquel Llompart i Triadú, Président de la Fédération Catalane de Billard.
Vocal	Angel Font i Gonzàlez, Président de la Fédération de Motonautique.

Ignasi Doñate i Sanglas
Secrétaire Général

Visa: Josep Miró i Ardèvol
Président

FE D'ERRATES

En l'annex "Els Comitès Olímpics sense estat" cal afegir-ne els següents:
GUAM: (GUM) Illa del Pacífic. Depèn administrativament dels Estats Units d'Amèrica com a "territori no incorporat". La moneda és el dolar americà. (549 Km²; 110.000 hab.). Capital : Agana. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1986

HONG-KONG (HKG) Protectorat britànic al sud de la Xina, al mar de la Xina Meridional. (1.045 km²; 5.400.000 hab.) Està format per l'illa d'Hong-Kong, la península de Kowlon i els Nous Territoris. Té un governador nomenat per la reina d'Anglaterra. Està assistit per un Consell Executiu. Existeix un Consell Legislatiu compost de 16 membres oficials més 2 membres nomenats pel governador. Capital: Hong-Kong. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1951.

PUERTO RICO (PR).- Illa de l'Amèrica Central, la més petita de les grans Antilles. Estat lliure associat als Estats Units d'Amèrica. (8.897 km²; 3.450.000 hab.). La seva moneda és el dolar americà. Ciudadans amb passaport dels EUA. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1948.

ILLES SAMOA NORD-AMERICANES (SHO) .- Illes orientals de l'arxipèlag de les Samoa, situades a Oceania. Descobertes el 1722 per holandesos, l'arxipèlag fou repartit el 1899 entre nord-americans (Samoa Oriental) i alemanys (Samoa Occidental). Les orientals són, des del 1951, administrades per un governador que depèn de Washington. (195 km²; 33.000 hab.) . La moneda és el dolar americà. Capital: Pago-Pago. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1987.

Dintre de l'annex "Composició Actual del Comitè Olímpic de Catalunya" cal afegir, en la relació de Federacions catalanes, la Federació Catalana de Rugbi, l'ingrés de la qual va ser aprovat el Juliol de 1992.

795
III

FETS I VERITATS

El camí cap el reconeixement internacional del Comitè Olímpic de Catalunya

INTRODUCCIO

El Comitè Olímpic de Catalunya, institució representativa del moviment olímpic català, dóna la benvinguda a tota la família olímpica, periodistes i espectadors dels Jocs Olímpics de Catalunya. Es la nostra il·lusió i el nostre desig que aquests Jocs siguin un èxit per a la nostra ciutat, per al nostre país i per a tot el moviment olímpic mundial.

Per acompanyar la vostra estada a Barcelona, us fem arribar un dossier informatiu sobre la realitat esportiva catalana, una realitat que és viva, que té una trajectòria històrica pròpia que arrenca de molts anys enrere, i que vol ser coparticipant de la germanor esportiva i de la convivència pròpies de l'olimpisme. Així, en aquestes pàgines trobareu tot allò que cal saber sobre l'esport català, la seva evolució fins als nostres dies i la seva situació actual, de la qual el Comitè Olímpic de Catalunya n'és la màxima expressió.

2. ANTECEDENTS HISTORICS DE L'ESPORT CATALA

Des de l'any 1888, considerat el punt d'arrencada de la nostra història esportiva en ocasió de la Primera Exposició Universal de Barcelona, l'esport ha estat present en tot moment a la societat catalana. Però ja uns anys abans s'havia iniciat la celebració de competicions esportives. La primera competència de la qual es té notícia tingué lloc a Barcelona el 15 de juliol de 1821, i consistí en una cursa d'embarcacions de rem. El primer gimnàs fou inaugurat per Joaquim Ramis l'any 1860, i la pràctica del muntanyisme, aleshores molt extesa, va conduir a la fundació de l'Associació Catalana de Muntanyisme l'any 1876, de la que naixeria posteriorment el Centre Excursionista de Catalunya, membre en l'actualitat de la Federació Internacional. L'any 1878 es fundà el Club Nàutic de Tarragona i el 1898 s'obrí el primer comerç a Barcelona especialitzat en esports, "La Samaritana". La premsa esportiva tampoc no tardà a aparèixer. L'any 1891 començà a publicar-se "El Ciclista" i el 1899 ja hi havia un total de disset publicacions periòdiques diferents. Aquest mateix any es fundava el Club de Futbol Barcelona.

L'any 1922 el Comitè Olímpic Internacional concedia la "Copa Olímpica" per l'any 1923 a la Confederació Esportiva de Catalunya, que a la pràctica exercia les funcions reals de Comitè Olímpic de Catalunya. Cap altra entitat de l'Estat Espanyol mai no havia rebut fins aleshores tal distinció. El reconeixement, tan esperat, de la Confederació Esportiva de Catalunya com a Comitè Olímpic reconegut, que hauria permès als atletes catalans participar en els següents Jocs com a país esportiu, va ser frustrat pel cop d'estat del General Primo de Rivera i pels set anys de dictadura posteriors (1923-30).

2- VOLUNTAT OLIMPICA DES DE 1913

El dia 18 de desembre de 1913, Josep Elias Juncosa, periodista esportiu i atleta complet, d'acord amb Coubertin, l'escrigué per sol·licitar-li el reconeixement del Comitè Olímpic de Catalunya. Fou la primera carta d'una extensa correspondència que mantingueren durant més de disset anys de relació personal. Durant la primera guerra europea l'esport català s'autoorganitzà de manera definitiva. Els clubs constituïren les primeres federacions. Mentrestant, a la resta de l'Estat Espanyol, no existien encara estructures organitzatives de l'esport.

L'any 1913 es creà una comissió amb la finalitat d'organitzar el Comitè Olímpic de Catalunya. Després de ser reconeguda, l'any 1919, el seu principal objectiu va ser preparar la participació de Catalunya en els Jocs Olímpics d'Amberes. Hi havia també la intenció d'organitzar els propers Jocs de l'any 1924. El dia 17 de maig de 1921, Pierre de Coubertin anunciava la seva dimissió com a president dels Jocs del 24, a la vegada que sol·licitava personalment que aquells Jocs es celebrassin a la seva ciutat natal, Paris. Per assegurar la continuïtat dels Jocs després dels anys de guerra, els Jocs de 1928 foren concedits a Amsterdam.

L'any 1922, vint-i-quatre entitats i personalitats del món de l'esport decidiren en assemblea constituir el Comitè Olímpic de Catalunya. En formaren part el Baró de Güell, que més tard seria nomenat membre del CIO, Elies Juncosa, el Dr. Farnés, Cabot i Co de Triola. La nova entitat, integrada per dinou federacions esportives, va ser anomenada Confederació Esportiva de Catalunya.

3- BASES JURIDIQUES DE LA REALITAT OLIMPICA DE CATALUNYA

D'ençà de la recuperació de la Generalitat, el Parlament i el Govern de Catalunya han estat les institucions encarregades de legislar sobre l'organització i la pràctica de l'esport. Les principals disposicions legislatives elaborades i que exposen les exigències legals en el món de l'esport són les següents:

- Decret del 19/5/80 on s'oficialitza la creació de la Direcció General de l'Esport a Catalunya.
- Reial Decret del 31/7/80 que estableix la competència plena de la Generalitat en el domini de l'educació física i esports.
- Decret 132/81 del 13 d'abril que regula l'activitat de les federacions esportives catalanes.
- Ordre del 26/9/81 que desenvolupa la constitució, les activitats i el funcionament de les federacions catalanes.
- Decret 95/85 del 15 de juliol que regula la creació de l'òrgan associatiu de les cinquanta-cinc federacions catalanes, amb el nom de Unió de Federacions Esportives Catalanes.

Actualment, és la Llei de l'Esport 8/88 del 7 d'abril, aprovada pel Parlament de Catalunya, que promulga els principis fonamentals que han de regular l'esport a Catalunya. Fins el present cap

altre territori de l'Estat no té una regulació pròpia de l'esport. Els territoris de la resta de l'Estat es regeixen per la Ley del Deporte elaborada pel Congrés dels Diputats de Madrid.

4- CREACIO DEL COMITE OLIMPIC DE CATALUNYA

El dia 29 de maig de 1898, davant el notari de Barcelona D. Rafael Herrero de las Heras, les federacions catalanes inicien el procés de constitució del Comitè Olímpic de Catalunya. Aquest procés del qual queda pendent el reconeixement per part del CIO, es concreta en la creació d'un comitè format per setze membres de ple dret que van ampliant cada cop més seves àrees de treball.

En el Comitè Olímpic Català, per ara, hi són directament representades pels seus presidents les següents federacions catalanes: ciclisme, esports d'hivern, entitats excursionistes, atletisme, activitats subaquàtiques, tir amb arc, motociclisme, billar, motonàutica, colombofília, "orienting" i lluita. Així mateix, hi ha un comitè d'enllaç amb la resta de les federacions catalanes que coordina les iniciatives que sorgeixen de les federacions catalanes.

En les sessions d'aquest comitè s'intercanvien punts de vista sobre les diferents situacions en què es troben les federacions en la seva projecció internacional, especialment en el si de les federacions internacionals esportives. En aquest comitè d'enllaç participen de manera assídua i activa les federacions catalanes de natació, handbol, rem, gimnàstica, tennis taula i vela, entre d'altres.

Paral·lelament, el programa d'actuació del Comitè Olímpic de Catalunya es desenvolupa a través de diferents seccions, cadascuna de les quals té un programa assignat:

- Programa de promoció internacional de l'esport català
- Programa de suport logístic a les federacions catalanes
- Programa de foment i divulgació del moviment olímpic
- Programa de normalització i intervenció social del COC
- Programa de finançament
- Programa d'estudis i investigació
- Programa de premsa i publicitat

5- SUPORT AL COMITE OLIMPIC DE CATALUNYA

l'opinió pública de Catalunya ha demostrat sovint la seva voluntat que el Comitè Olímpic de Catalunya obtingui el reconeixement oficial. D'acord amb aquest anhel popular dues institucions han pres resolucions importants en aquest sentit:

- El dia 27 de gener de 1989 el màxim organisme coordinador de les federacions catalanes, la Unió de Federacions Esportives Catalanes convocà una assemblea general extraordinària amb

l'únic objectiu de definir la posició de l'entitat davant la possible creació del COC. Per àmplia majoria es va decidir donar suport a la creació del COC i iniciar els tràmits per tal que cada federació aconseguís de ser reconeguda en el si de la federació internacional corresponent.

- El 25 de maig de 1989, el ple del Parlament de Catalunya va aprovar una moció en què s'instava al Govern de la Generalitat a fer les gestions necessàries, per mitjà dels canals esportius adequats, perquè "el poble de Catalunya pugui dotar-se del Comitè Olímpic Català". El Parlament i la classe política catalana recollia així la voluntat popular expressada durant molt de temps.

PRESENTACIO DE LA CANDIDATURA DEL COC

El 29 de març de 1991 es presenta oficialment al CIO a Laussane. La candidatura del COC es va fonamentar en els punts següents:

- a) anàlisi jurídica de la Carta Olímpica i la seva aplicació.
- b) La tradició Olímpica de Catalunya i els nombrosos antecedents de l'olimpisme català. Entre aquests antecedents destaquen l'existència del Comitè Olímpic Català a principis del segle XX, la creació posteriorment, de la Confederació Olímpica Catalana, la correspondència que els fundadors de l'olimpisme català van mantenir amb el Baró de Coubertin per aconseguir el reconeixement de la copa del CIO a l'esport català, la presència de les federacions catalanes en les seves respectives federacions internacionals, i l'explicació de les causes polítiques i, per tant, extraesportives, que eliminaren Catalunya de la família olímpica (la dictadura de Primo de Rivera, la guerra civil de 1936 i la dictadura de Franco).
- c) L'autogovern de Catalunya, que confereix la competència exclusiva en matèria esportiva a la nacionalitat catalana en el marc de la Constitució espanyola (Estatut d'Autonomia de 1979 i Llei de l'Esport del Parlament de Catalunya de 1988). Així mateix s'hi inclou la resolució del Parlament de Catalunya 18/III de 25 de maig 1989, que establia el dret del poble de Catalunya a dotar-se d'un Comitè Olímpic propi, i també l'acord de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, del març del mateix any, pel qual totes les federacions catalanes demanaven un Comitè Olímpic per a Catalunya.
- d) L'actual dimensió olímpica i esportiva de Catalunya: més de 6.000 clubs esportius i un paper destacat en nombrosos esports.

La candidatura fou presentada el març de 1991 per poder ser examinada a la reunió plenària que el CIO mantení a Birmingham el juny de 1991. Aquesta era l'última reunió abans dels Jocs Olímpics de Barcelona. En aquest sentit és important recordar dues qüestions:

- a) La majoria de comitès olímpics reconeguts abans de Los Angeles i de Seül no eren estats independents.
- b) Per primera vegada en la història dels Jocs Olímpics, aquests es celebraven a la capital (Barcelona) d'un país (Catalunya) que tenia el Comitè Olímpic en procés de reconeixement.

A Birmingham, i a l'últim moment, es comunicà sorprenentment que el CIO no tractaria el punt 23 de l'ordre del dia, dedicat a l'admissió de nous comitès.

La comunicació d'aquest fet fou tramesa al COC a través del vice-president del CIO i responsable de les relacions amb nous comitès, Sr. Kéba M'Baye. En el transcurs d'aquesta reunió també se'ns va informar que, amb l'única excepció de Namíbia, no seria reconegut cap nou comitè olímpic, d'acord amb la petició del Comitè Organitzador dels Jocs de Barcelona basada en les dificultats d'acollir nous comitès per manca de places.

ANTECEDENTS DE PARTICIPACIO EN ELS JOCS

El Comitè Olímpic Català va fer notar al Sr. M'Baye que comitès constituïts però encara no reconeguts pel CIO havien estat convidats a participar en els Jocs Olímpics de Barcelona. Pel que fa al Comitè Olímpic Català, donada la circumstància de celebrar-se els Jocs a la capital del propi país, es demanà l'aplicació del mateix tracte que en el cas dels setze països precedents. Els últims reconeixements de comitès són recents: 1979 i 1980. Concretament aquests precedents eren:

<u>País</u>	<u>Creació / Reconeixement / Participació:</u>
Austria	1908 / 1912 / 1896
Canadà	1904 / 1907 / 1900
Xina	1910 / 1979 / 1896
Colòmbia	1936 / 1939 / 1932
Cuba	1937 / 1954 / 1900
Espanya	1924 / 1924 / 1900-1920
Haití	1914 / 1924 / 1900
Indonèsia	1946 / 1952 / 1900-1920
Malta	1928 / 1936 / 1928
Mònaco	1907 / 1953 / 1920
Panamà	1934 / 1947 / 1928
Filipines	1911 / 1929 / 1924
Turquia	1908 / 1911 / 1908
URSS	1951 / 1951 / 1900
Vietnam	1976 / 1979 / 1952
Zimbabwe	1934 / 1980 / 1960-1964

El CIO contesta a la demanda catalana convidantnos a fer propostes sobre la presència del Comitè Olímpic Català en els Jocs. Malgrat que el COC se sentí perjudicat per aquesta decisió, s'acollí respectuosament la proposta del CIO i comunicaren els punts següents públicament a través dels mitjans d'opinió, i institucionalment en la sessió monogràfica convocada per la comissió de cultura del Parlament de Catalunya celebrada el 15 d'octubre de 1991.

- No era possible la participació plena en els Jocs de Barcelona.
- Que sí eren possibles altres formes de participació de caràcter més simbòlic (himne, bandera, etc.) en funció de la invitació del CIO.
- El reconeixement era perfectament viable d'acord amb la Carta Olímpica amb posterioritat als Jocs de Barcelona.

En conseqüència, la qüestió de la presència de la simbologia catalana en els Jocs Olímpics de Barcelona -que després s'ha transformat en una polèmica- té el seu origen en la qüestió següent: quina presència ha de tenir el país esportiu, una nació, la capital del qual és la seu dels Jocs, d'acord amb la Carta Olímpica i tots els precedents resultat de la seva aplicació. No és just donar un tracte diferent a Catalunya del que s'ha donat en quasi 100 anys d'història a d'altres casos semblants. No és, en els termes establerts en la Carta Olímpica, una qüestió espanyola, ja que res del que es faci vulnerarà la legalitat constitucional vigent; és, això sí, una qüestió catalana perquè tota nació petita o gran té dret a ser present en la família olímpica i a no ser discriminada per raons polítiques.

El dia 11 de novembre de 1991, en el transcurs d'una reunió amb el Sr. Kéba M'Baye a Laussane, el COC presenta oficialment al CIO les seves propostes sobre la presència del COC i de Catalunya en els Jocs. Aquests punts són:

- a) Participació d'una delegació olímpica catalana formada per presidents de federacions i atletes ex-olímpics, amb la bandera catalana, just abans o després de la desfilada dels equips olímpics.
- b) Presència de l'himne i de la bandera de Catalunya en la concessió de guardons a atletes de les federacions catalanes.
- c) Declaració pública del CIO, especialment adreçada a les federacions internacionals, per confirmar que d'acord amb la Carta Olímpica res no s'oposa al reconeixement del COC.
- d) Acreditació del Comitè Olímpic de Catalunya als Jocs.
- e) Regularització administrativa de la sol·licitud de reconeixement. Aquesta qüestió fou resolta el gener de 1992.

Aquestes propostes van ser objecte de diàleg amb el Sr. Kéba M'Baye, i el COC va rebre el compromís per la seva part i en nom del CIO que serien contestades en el transcurs dels propers mesos. Aquestes propostes s'havien fet arribar també, naturalment, al president Samaranch.

El febrer de 1992 tingué lloc a Albertville una reunió amb el vice-president M'Baye, acompanyat en aquesta ocasió dels alts càrrecs executius del CIO. En aquesta reunió, i a proposta del Sr. M'Baye, es concretà que la millor forma de tractar les nostres propostes era, des del seu punt de vista, la celebració d'una reunió a Laussane amb el COE i el COC. Cal destacar, per tant, que la iniciativa de convocar una reunió entre el COE i el COC fou també del CIO.

El març de 1992 tingué lloc a Barcelona la quarta reunió amb el Sr. Kéba M'Baye, que concretà que la reunió COE-COC seria convocada pel CIO en els propers deu dies, que se celebraria a Laussane i que el president Samaranch tenia interès en assistir-hi, el COC no va fer públic aquest compromís (la reunió fou un divendres) però com a resultat de l'entrevista de dissabte entre el Sr. M'Baye i el secretari general d'ERC, Sr. Angel Colom, la convocatòria per part del CIO, de la reunió COE-COC, es va fer pública davant dels mitjans de comunicació.

A la llum dels fets exposats és clar que les propostes sobre la presència del COC i els símbols catalans en els Jocs vénen de fa molts mesos, i que neixien com a resultat d'una invitació del CIO, així com l'ajornada reunió CIO-COE-COC.

Tanmateix cal fer esment que en les jornades sobre dret i esport coorganitzades pel CIO a la ciutat de Barcelona els dies 26, 27 i 28 de març i inaugurades pel president del govern de Catalunya, Jordi Pujol, i el president del CIO, Joan Antoni Samaranch, totes les ponències i comunicacions presentades confirmaren la interpretació jurídica vigent segons la qual les nacions sense estat tenen dret a un comitè olímpic. Més concretament, el propi Sr. M'Baye expressà en la sessió de clausura que d'acord amb la Carta Olímpica res no s'oposa al fet que Catalunya tingui un comitè olímpic propi.

DISCRIMINACIONS OBJECTIVES

Davant del sobtat canvi d'actitud del CIO cal fer avinents els punts següents que il·lustren la clara discriminació de què el COC ha estat objecte:

- a) Tot i que en la reunió de Birmingham es va comunicar al COC que no serien reconeguts nous comitès per dificultats d'espai a Barcelona, això no ha estat així. Després de la reunió de Birmingham, i per procediments especials, s'ha readmès Sudàfrica, Lituània, Letònia i Estònia; i s'ha reconegut Eslovènia, Croàcia i totes les noves repúbliques que formen la CEI.
- b) En molts casos s'han adoptat mesures extraordinàriament flexibles o imaginatives, com ara els "reconeixements provisionals", contingència que la carta olímpica no preveu.
- c) En el cas de Catalunya, el CIO ha presentat com a principal inconvenient al reconeixement final el fet que el COC no compleix la condició segons la qual cinc federacions catalanes han de formar part de les seves federacions internacionals respectives. El COC acceptà aquest objecció, però cal constatar que en la majoria de comitès olímpics aprovats després de la reunió de Birmingham aquesta condició tampoc no es complia. A més, el nombre de condicions olímpiques complertes per part de comitès reconeguts és inferior a les que compleix el comitè català.

CONCLUSIO

Els fets descrits i les veritats exposades expliquen que:

- a) El COC és una realitat jurídica i esportiva reconeguda per les institucions catalanes i plenament legítima en el marc constitucional espanyol.
- b) El COC ha actuat sempre en el marc dels principis de la Carta Olímpica.
- c) Catalunya té dret a tenir comitè Olímpic propi i a ser present en els Jocs de forma diferenciada.
- d) El COC ha acceptat sempre totes les decisions del CIO i ha seguit les seves indicacions en tot moment.
- e) El CIO no ha complert, fins ara, els seus compromisos i ha actuat, en els últims temps, d'una manera que podria interpretar-se com a discriminatòria vers Catalunya i els seus drets en el marc de la Carta Olímpica.

El Comitè Olímpic de Catalunya, que creu en l'esperit olímpic i en el CIO, vol creure que el canvi d'actitud del CIO respecte a la qüestió catalana és fruit d'un error d'apreciació i, en conseqüència, demana el compliment de les previsions de la Carta Olímpica i un tractament per a Catalunya equivalent als dels altres casos semblants de països sense estat. En conseqüència, reclamem la represa del diàleg i el compliment de les condicions amb el CIO.

ELS COMITES OLIMPICS SENSE ESTAT

La Carta Olímpica defineix les característiques i condicions necessàries perquè un comitè olímpic pugui ser creat i, posteriorment, reconegut pel CIO. D'acord amb aquest text, no cal ser un estat independent per tenir comitè olímpic propi, sinó que aquest pot ser assolit per un "país o territori". Així, la Carta Olímpica recull l'esperit del creador dels Jocs Olímpics moderns, el Baró de Coubertin, que diferenciava clarament "país esportiu" o "nació" de "país polític" o "estat".

Fins als Jocs de Seül, l'aplicació de la Carta Olímpica ha estat coherent i s'ha mantingut la concepció essencial de l'olimpisme segons la qual els comitès olímpics no s'han de convertir en un simple atribut subsidiari de la condició d'estat. Seguint aquesta línia fóren reconeguts diversos comitès olímpics de països que en el moment d'aquest reconeixement no eren estats independents. En són exemples:

* **ANTIGUA** (ANT). Grup d'illes de les Antilles Menors, (280 km²; 80.000 hab.) Capital: Saint John's. Constituïdes estat el 1981. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1976.

* **BAHAMES** (BAH). Arxipèlag d'Amèrica Central, al mar de les Antilles. Es format per 30 illes grans, 700 illots i uns 2.000 esculls. (13.935 km²; 220.000 hab.) Capital: Nassau. Constituït estat el 10 de juny del 1975. República. Règim parlamentari. Estat de la Commonwealth. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1952.

* **BARBADOS** (BAR). Estat insular del mar Carib, que comprèn l'illa del mateix nom, del grup de les Petites Antilles. (431 km²; 260.000 hab.). Capital: Bridgeton. Constituït estat el 1966. Membre de la Commonwealth. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1955.

* **BELIZE** (BIZ). Petit estat de l'Amèrica Central situat vora del golf d'Hondures. (22.965 km²; 170.000 hab.). Capital: Belmopan. Constituït estat el 1973. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1967.

* **EGIPTE** (EGY). Estat de l'Àfrica Septentrional. (1.001.440 km²; 46.700.000 hab.). Capital: El Caire. Constituït estat el 1937. República. Estat islàmic. Règim semipresidencialista. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1910.

* **HONGRIA** (HUN). País de l'Europa Central. (93.130 km²; 700.000 hab.). Capital: Budapest. Es constitueix estat el 1918 després de la desaparició de l'Imperi Austrohongarès. República. Democràcia popular. Partit únic. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1895.

* **INDIA** (IND). Estat que ocupa la major part del subcontinent indostànic. (3.287.590 km²; 700.000 hab.). Capital: Nova Delhi. Constituït estat el 1947. República. Estat Federal. Règim parlamentari amb partit dominant. Membre de la Commonwealth. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1924.

* **IRAQ (IRQ)**. Estat de l'Orient Mitjà. (434.924 km²; 15.500.000 hab.). Capital: Bagdad. Constituït estat el 1955. Estat islàmic. Poder autoritari. Règim militar. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1947.

* **IRLANDA (IRL)**. República que ocupa l'illa d'Irlanda llevat del territori del nord-est. Constituïda estat el 1937. (70.283 km²; 3.600.000 hab.). Capital: Dublín. Democràcia pluralista. Règim parlamentari. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1924.

* **ISLANDIA (ISL)**. Illa de l'Atlàntic Nord pròxima a la regió polar. (103.033 km²; 240.000 hab.). Capital: Reikjavík. Constituïda estat el 1955. Democràcia pluralista. Règim parlamentari. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1935.

* **JAMAICA (JAM)**. Una de les grans Antilles al sud de Cuba. (10.991 km²; 2.300.000 hab.). Capital: Kingstown. Constituïda estat el 1955. Democràcia pluralista. Règim parlamentari. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1936.

* **NORUEGA (NOR)**. Estat del nord d'Europa situat a la península d'Escandinàvia. (324.219 km²; 4.150.000 hab.). Capital: Oslo. Constituït estat el 1905. Monarquia. Estat confessional (luterà). Democràcia pluralista. Règim parlamentari. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1900.

* **PAPUA NOVA GUINEA (NGU)**. Estat de la Melanèsia, que comprèn la part oriental de l'illa de Nova Guinea. (461.691 km²; 3.300.000 hab.). Capital: Port Moresby. Constituït estat el 1975. Democràcia pluralista. Règim parlamentari. Estat de la Commonwealth. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1974.

* **NOVA ZELANDA (NZL)**. Arxipèlag format per tres illes principals: l'illa del Nord, del Sud i l'illa de Stewart. (268.676 km²; 3.230.000 hab.). Constituït estat el 1931. Democràcia pluralista. Règim parlamentari. Estat de la Commonwealth. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1911.

D'acord amb el principi bàsic que inspira la Carta Olímpica hi ha casos de comitès olímpics que participaran als Jocs de Barcelona i que tampoc no tenen la condició d'estat. Aquests són els casos de:

* **ANTILLES HOLANDESES (AHO)**. Des del 29 de desembre del 1954 disposa d'un estatut d'autonomia interna. Depèn administrativament dels Països Baixos (961 km²; 265.000 hab.). Comprèn les illes de Curaçao, Aruba i Bonaire, situades davant la costa de Veneçuela. També comprèn les illes de Saba, Saint Eustatius i la meitat de l'illa de Saint Maarten, que pertanyen a les Antilles Willemsted. Ciudadans amb passaport holandès. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1931.

* **ARUBA (ARU)**. Illa que pertany a les Antilles Holandeses. Depèn administrativament de les Antilles Holandeses (8190 km²; 63.049 hab.). Capital: Oranjestad. Ciutadans amb passaport holandès. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1986.

* **BERMUDES (BER)**. Arxipèlag de l'Atlàntic Nord format per unes 360 illes i illots. Les illes més importants són les de Bermuda, Saint George, Ireland, Watford, Somerset, i Gate Bermuda. Té un autogovern intern des del 8 de juny del 1986. El governador britànic és responsable d'Afers Estrangers, Defensa, Seguretat Interior i Policia. La moneda del país és el dolar americà. (53 km²; 67.800 hab.). Capital: Hamilton. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1936.

* **ILLES CAYMAN (CAY)**. Arxipèlag format per les illes Gran Caiman, Little Caiman i Caiman Brac. Depèn administrativament de la Gran Bretanya. (259 km²; 18.000 hab.). Capital: George-town. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1976.

* **ILLES COOK (COK)**. Arxipèlag del Pacífic sud que consta de 15 illes. Situat entre les illes Tonga i Tahití a 1.600 km. al nord-est de Nova Zelanda. Des del 1965 tenen l'estatut de territori associat a Nova Zelanda. (240 km²; 21.000 hab.). Capital: Avarna. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1986.

* **ILLES VERGES AMERICANES (ISV)**. Arxipèlag de les Petites Antilles, integrat per tres grans illes: Saint Croix, Saint Thomas i Saint John. El 31 de març de 1917 els Estats Units d'Amèrica compren les illes a Dinamarca per 25 milions de dòlars i el 1927 els habitants de les Illes Verges Americanes esdevenen ciutadans dels EUA. Des del 22 de juliol del 1954 el territori és sota la jurisdicció del Departament de l'Interior dels EUA. Les tasques de defensa són a càrrec de l'exèrcit nord-americà. La moneda és el dolar americà. Capital: Charlotte Amalie. Ciutadans amb passaport dels EUA. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1962.

* **ILLES VERGES BRITANIQUESES (IVB)**. Arxipèlag de les Petites Antilles, integrat per unes 42 illes, entre elles Tortola, Virgin Gorda, Anegada i Jost Van Dyke, dotat d'un autogovern intern de tipus ministerial. (153 km²; 11.000 hab.). El governador, nomenat per la Corona Britànica, és responsable de Defensa i seguretat Interior, Afers estrangers i Servei Civil. també disposa d'un Consell Executiu. La moneda és el dolar americà. Capital: Road Town. El seu Comitè Nacional Olímpic va ser reconegut el 1982.

Per tant, amb l'esperit, la lletra i la jurisprudència de la Carta Olímpica a la mà, res no s'oposava al fet que Catalunya, "país esportiu" i "nació" indiscutible, presentés la seva candidatura per ser reconegut pel CIO.

COMPOSICIO ACTUAL DEL COMITE OLIMPIC DE CATALUNYA

JOSEP MIRO I ARDEVOL (Barcelona,1944)

Pèrit agrícola per l'Escola d' Enginyers Tècnics Agrícola de Barcelona.

Diploma en ordenació territorial.

Ha realitzat diverses publicacions i col.laborat amb diferents mitjans de comunicació escrits.

Regidor de l'Ajuntament de Barcelona (1979-1984). Director General d' Afers Interdepartamentals (1982-84). Conseller de la Generalitat de Catalunya (1984-1989).

President del Comitè Olímpic de Catalunya.

IGNASI DOÑATE I SANGLAS (Cornellà de Llobregat, 1948)

Advocat. Membre de la Junta Directiva de la Secció de Dret Esportiu del Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Secretari General del Comitè Olímpic de Catalunya.

XAVIER VIÑALS I CAPDEPON (Barcelona, 1967)

Estudis Superiors d'Història. Empresari.

Director General del Comitè Olímpic de Catalunya.

MIQUEL ARBOS I ABADAL (Barcelona, 1940)

Empresari (importació).

Vocal de la Federació Espanyola de Ciclisme. Vice-president de la Comissió tècnica Esportiva per als Jocs Olímpics.

President de la Federació Catalana de Ciclisme .

Ha estat president del COC, essent-ne actualment Vice-president.

MIQUEL LLOMPART I TRIADU (Barcelona, 1932)

Agent Comercial Col·legiat.

Sots-president de la Federació Espanyola de Billar (1982-1986). Comissari de comptes de la Confederació Europea de Billar (1984-85).

President de la Federació Catalana de Billar.

ENRIC BALLESTEROS I FIGUERAS (Barcelona, 1929)

Llicenciat en Belles Arts.

President de l'Associació de Pesca Submarina de Barcelona (1968).

President de la Federació Catalana d'Activitats Subaquàtiques.

JOAN MARTIN I BARRAT (Barberà, 1934)

Vice-president de la Real Federación Española de Tiro con Arco (1985-87)

Membre del Grup d'Alta Competició espanyol (1987-88)

President de la Federació Catalana de Tir amb Arc.

ANGEL FONT I GONZALEZ (Barcelona, 1938)

Industrial.

Capità de iot. Jutge Internacional.

President de la Federació Catalana de Motonàutica.

JOAN GARRIGOS I TORO

President de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya.

COMPOSICIO ACTUAL DEL COMITE OLIMPIC DE CATALUNYA

Federacions catalanes

Atletisme
Activitats Subaquàtiques
Billar
Ciclisme
Entitats Excursionistes
Lluita
Motociclisme
Beisbol
Motonàutica
Tir amb arc
Curses d'orientació
Colombicultura
Esports d'hivern:
* Esqui
* *Bobsleigh i tobogganing*
* *Luja de cursa*
* Hoquei sobre gel
* Patinatge sobre gel
* *Curling*
* Trineu amb gossos
* *Snow-Board*

Fed. Internacionals i caràcter olímpic

IAAF. Olímpica
CMAS. Reconeguda
CMAS
FIAC. Olímpica
UIAA
FILA. Olímpica
FIM. Reconeguda
IBA. Olímpica
UIMN
FITA. Olímpica
IOF. Reconeguda

FIS. Olímpica
FIBT. Olímpica
FIL. Olímpica
IIHF. Olímpica
ISU. Olímpica
ICF. Reconeguda
EFISTEC

COMITÈ OLÍMPIC DE CATALUNYA

Consell de Cent 325, pral 1a.
08007 Barcelona
Tels. (93) 487 92 27 / 487 47 13
Fax (93) 488 23 02